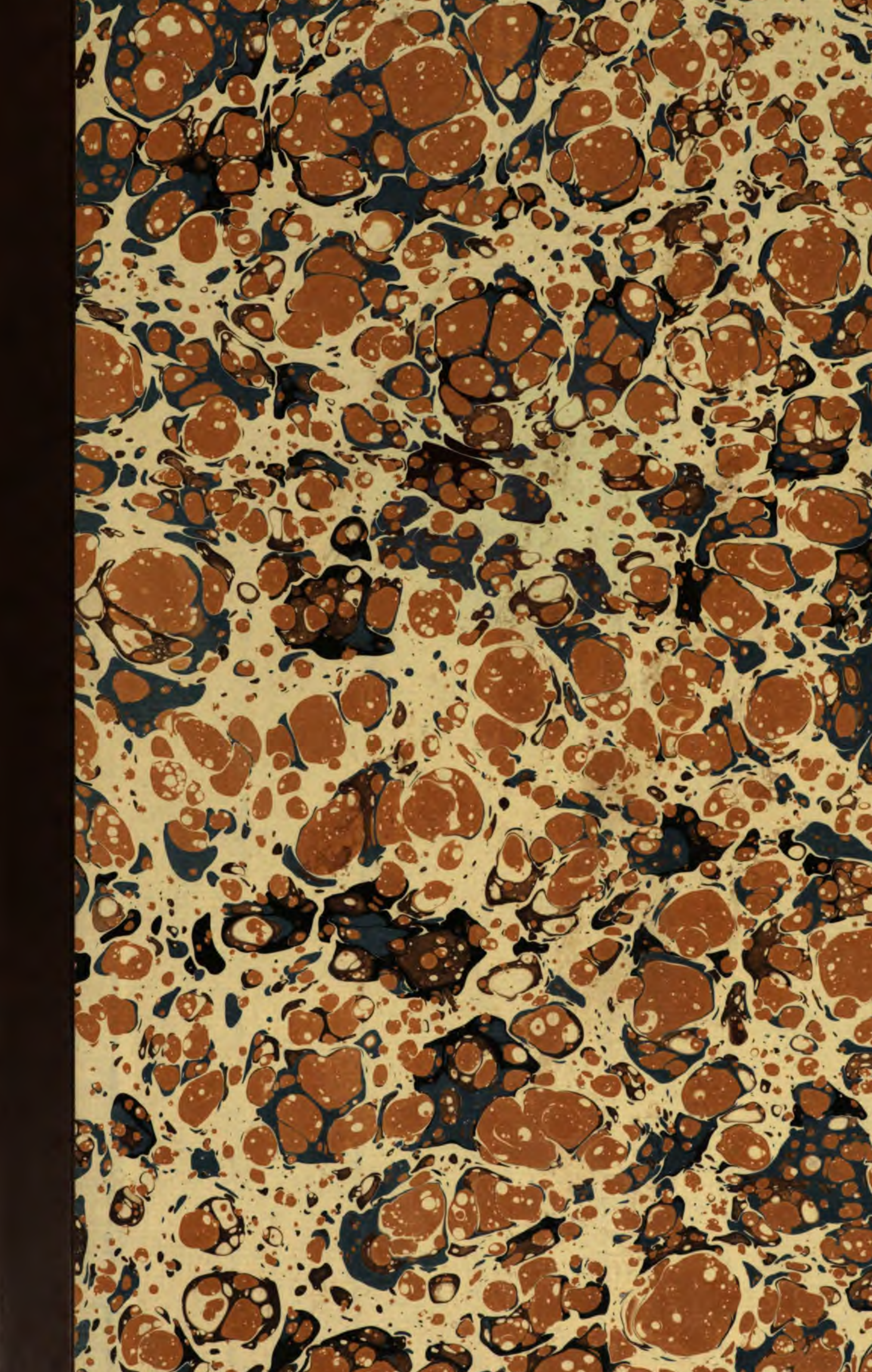
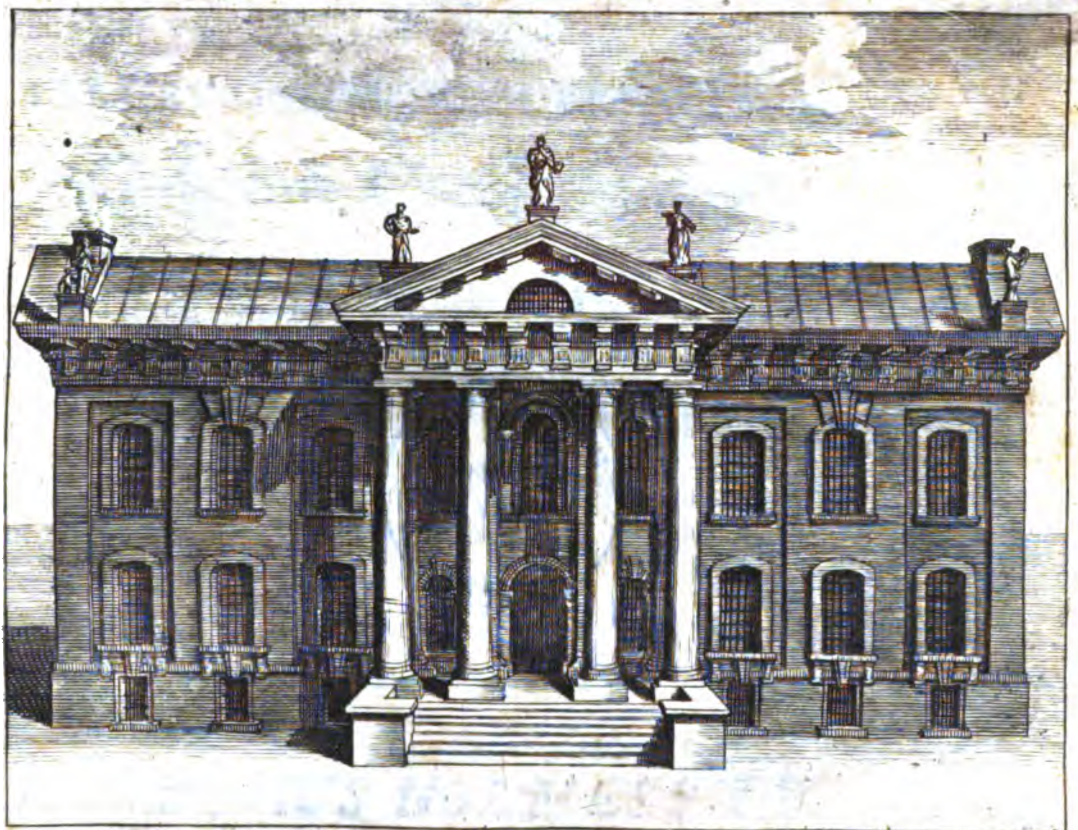

EPITHALAMIA

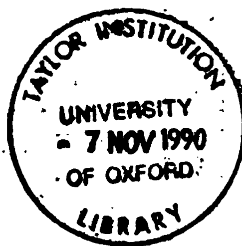
OXONIENSIA.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

MDCCXXXIV.

TAYLOR INSTITUTION
UNIVERSITY
7 NOV 1990
OF OXFORD
LIBRARY

AUGUSTISSIMO, POTENTISSIMOque,

GEORGIO SECUNDO,

MAGNÆ BRITANNIÆ, FRANCIÆ, & HIBERNIÆ

REGI,

PATRI PATRIÆ,

MUSARUM OXONIENSIUM

EPITHALAMIA,

IN

ILLUSTRISSIMORUM PRINCIPUM,

Gulielmi Caroli Henrici

Arausionensis,

Annæ*que* Britannicæ,

NUPTIAS,

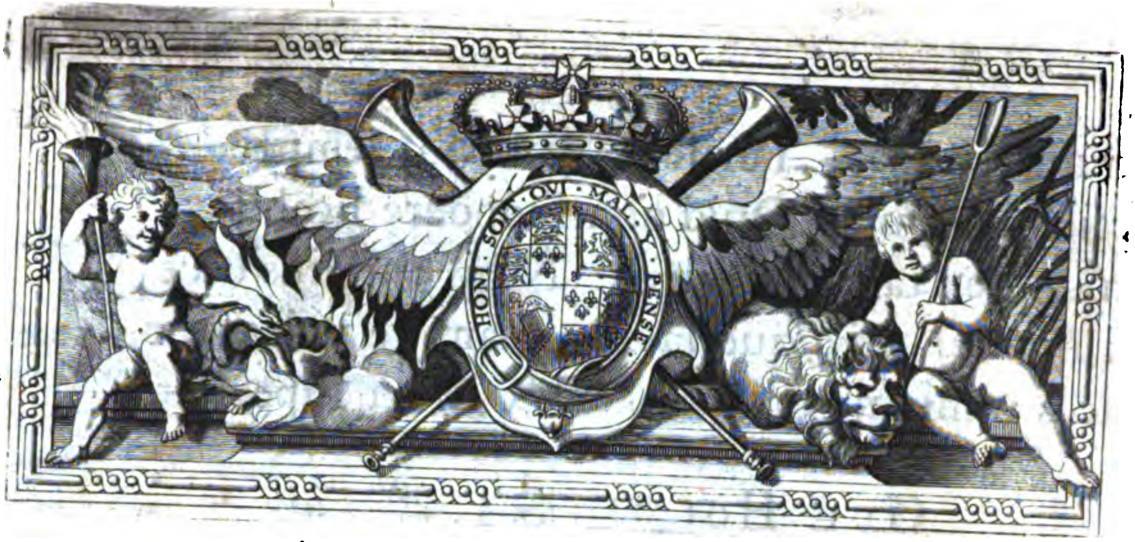
HUMILLIME D.D.D.

GULIELMUS HOLMES S.T.P.

Coll. Di. Jo. Bapt. Præses,

& Academiæ Oxon.

VICE-CANCELLARIUS.

AD

REGEM.

SUspensum *Europæ* Fatum dum Mente revolvit
CÆSAR, quæsitum dubius Cui tradere Sceptrum,
Intempestivo quis Vates ausit adire
Supplex Obsequio, communi inimica Saluti
Carmina laturus, Musæ puerilia Dona?
Sed Pietas, sed Amor Patriæ, sed læta futuri
Mens præsaga Boni, votivum hunc jure Libellum
Ante Tuos, REX MAGNE, Pedes volvêre: Camœnæ
Des importunæ Veniam, sublimior Ales
Dum tentat pavidis volitare per Ardua Pennis.
Dum tamen AURIACI Laudes, Tua Cura, Togati
Aggredimur Numeris; ANNÆ dum pingere Dotes
Sumimus; Ut Tenues conamur Grandia! quanta
Deterimus Culpa Ingenii! Quam Gratia Frontis,
Quam præcox Virtus, quam Pectora Laudis avitæ
Æmula NASSOVIUM GULIELMI e Stirpe fatentur,
Et, quem Tu Generum ascifcas, REX MAXIME, dignum.
O fortunati *Angligenæ*, queis Regia Proles
Tantos conciliat Socios, tenerisque Catenis

Attrahit Heroas! Ter felix BELGIA, ſemper
Fertilis Heroum! Quid non ſpondere licebit
Conjugii ex tanti Auſpiciis? Nihil amplius oret
Qui *Batavis Angliſ*que favet, quam ne videantur
Felices nimium, propria hæc & Dona ſuperſint.

GUL. HOLMES S.T.P.
Coll. Di. Jo. Bapt. Præſes,
& Academiæ *Oxon.*
Vice-Cancellarius.

OXONIENSIA.

REgales celebrat Thalamos dum carmine festo
Camus, & *Isiacæ* resonant Sponsalia Musæ,
Nondum Lætitiæ satis est; nam sola Poetæ
Auditu quæ grata canunt, nec talibus ausis
Sufficient Vatum vires: Te carmine major
Materies, *Thornhille*, vocat; Tu gaudia nobis
Pulchra etiam aspectu reddes, succoque potenti
NASSAVÆ Heroas pinges longo ordine Gentis,
Conjugiique novam Pompam. Quæ digna Poetis
Argumenta, eadem quoque Te Pictore fruantur.
Ergo age, & æternæ da fundamenta Tabellæ
Subtili incipiens digito; atque in limine primo
AURIACÆ passim surgant Primordia Famæ.
Ploranti similis Natorum funera scisso
Crine gemat Mater, manibus post terga revinctis,
BELGIA; correptis succurrant ilicet armis
Plurimus hinc illinc GULIELMUS, Et undique pulsos
Hispanos Gallosque premant duo Fulmina belli,
MAURITIUS, FREDERICUSque. --Hic Diademata ponas,
Sceptraque; florentes illic in sæcula Lauros,
Et famæ monumenta, immortalesque Triumphos.
Parte alia ignavos abigat NASSOVUS *Hybernos*:
Horrendum subitis fument confusa ruinis
Oppida, sulphureoque eversi turbine muri;
Scuta virum, galeasque imo dum gurgite volvens
Boynia sanguineis decurrit decolor undis.
Hic suprà partam plaudens *Victoria* Palmam,
Et *Pax* alma sacræ ramum prætendat Olivæ.
Fama Tuba properet, juxtaque exosa Tyrannos
Libertas. --- Procul O! Procul hinc *Discordia* demens
Vipereos laceret crines, & mandat inani
Dente *Furor* manicas; doleat dum vincta Catenis
Ignati Soboles, aliis quas sæva parâsset.
Cautiùs hinc Calamum, & vivos distende Colores
Eximio Fuci tractu; nova pensa Laborem
Egregium poscunt; pingendus arundine fida
GEORGIUS: Olli ardens & Majestate verenda
Frons micet, ac Vultus lætos ostentet honores,
Et nova pertentent CAROLINÆ Gaudia Pectus,
Dum Socer asciscat Generum, Dum GEORGIUS ANNAM
AURIACO tradat Juveni. Media *Ille* Tabella

B Emi-

Emicet inſignis: dignum Virtutis avitæ
Hæredem exornent *Charites*, ſtudiiſque *Minervæ*
Omnibus excultum pulchræ det BELGIA Sponſæ.
ANNA manum extendat niveam; --- Sed ſiſte parumper,
Siſte opus; audaci poteriſne effingere ſucco
Ingenuos vultus, & eburnea Pectora; pulchram
Cæſariem, aut Oculos? --- O cæpto parce Labori,
Pictor, *Apellæus* ne Te quoque luſerit Error,
Pulchrior & ſubitos *Campaſpe* afflârit amores!
Talis *Threicios* luſtravit *Delia* ſaltus;
Talis cæruleo emerſit *Dea Cypria* ponto,
Nereïdum comitata choro; pulcherrima qualis
ANNA nitet, qualis Nymphas ſupereminet omnes.
At felix operis ſi finem imponere Chartæ
Jam cupias, adſint Tædis lucentibus omnes
Diique, *Deæque*, quibus ſunt Vinc'la jugalia Curæ.
Mille pharetrati *Venerem* comitentur *Amores*,
Et properet multos felix *Hymenæus* in annos:
Venturo, peragunt triplices dum penſa *Sorores*,
Lætentur ſæc'lo; Laudeſque, & Facta Nepotum
Præcipiant, ſurgit major dum Gloria Genti
AURIACÆ, æternumque vireſcit Fama per Ævum.

Heneag. Finch Dominus *Guernſey*
Hon. Dom. Comitis de *Aylesford* Filius unicus,
è Cóll. Univ.

QUÆ quondam feſtas lætæ inſtituere Choreas,
Cum pulchram in thalamos duxit *Nereida Peleus*,
Nunc iterum fundo maris *Oceanitides* imo
Emergant Nymphæ; ſimilem inſtaurare triumphum
Approperent, renoventque pari ſpectacula pompa.
REX Britonum blandæ nectit connubia Natæ,
Et thalami magno AURIACUM dignatur honore;
Ore ciete modos lepidos, *Nereia* turba,
Certatim & Divam veſtram luſtrate Choreis.
Et vos, O *Britones*, querulas incidite lites,
Abſit jam metus omnis, & illætabile murmur;
Solenni feſtam hanc lucem celebrate triumpho,
Et Regi unanimes, apto qui fœdere talem
Adſcivit Generum, dignas perſolvite grates.

OXONIENSIA.

NASSAVOS dudum in duris defensa periclis
Claravit pugiles Libertas; omnibus arsit
Idem animus leges, & civica jura tueri,
Et sævam miseris arcere tyrannidis iram.
Conjugio è tali veluti de fonte perenni
Derivata Salus populum per sæcla beabit.
AUGUSTUS, Patriæ ille Parens, prævidit amico
Hoc animo, & læti subeuntem tecta Palati
NASSAVUM affari Solio sic cœpit ab alto:
" Quis metus *Angligenas* trepidos, quis perculit horror,
" Ne mihi regnandi veniat tam dira libido,
" Ut nihili valeat legum veneranda potestas,
" Aut sit pro jure Arbitrium, pro lege Voluntas?
" Pignora certa petunt tali fore libera semper
" Colla jugo? Generum mihi te complexibus arctis,
" NASSAVE, adjungens ultro do pignora certa.
" Vim duram & miseræ meditatus Vincula genti
" JACOBUS varias tentavit subdolus Artes,
" WILHELMO ut thalamum eriperet, tædasq; MARIÆ;
" Te vero, veterum O Sanguis Virtusque nec usquam
" Degener Heroum, lætus Te pectore toto
" Accipio: Regum Sceptris, Pompàque Coronæ
" Posthabitis, ANNÆ thalamum tibi sponte recludit
" Festus *Hymen*, & qui *Britonas* invaserat Horror,
" Ocyus hinc jubet in nubes discerpere ventos.
" Quæ fuso maduit Proavorum sanguine CHARTAM
" Si turpi manus hæc ausit temerare litura,
" Et libertati sacrum corrumpere Pignus;
" Si menti exciderint, Jacobus quæ mala Sceptro
" Pertulit amisso; tantæ si clade ruinæ
" Immotus, simili caput objectare periclo
" Haud metuam; per me Genti sua jura togatæ
" Si pereant, sanctamque Fidem novus inquinet Error;
" Utere sorte tua, merui, neque deprecor iram.

Johannes Child Dom. *Castlemain*
Hon. Dom. Comitis *Tylney* Fil. Nat. maximus;
ex Æde Christi.

EPITHALAMIA

DUrâne ſemper lege neceſſitas
Reges in ipſos imperioſior
Decrevit inſtanti fugaces
Delicias temerare luctu?
Non flexit illam, ſcilicet æream,
Lumen juventæ purpureæ nitens;
Non priſca majeſtas parentum,
NASSOVIUM generoſus ordo:
At pura virtus morte potentior,
Morumque candor, miraque ſuavitas
Reſtinguit en! febris calorem,
Lethiferumque retardat æſtum.
Jam ſit querelis, ſit lacrymis modus,
Jam parce tandem, parce Dieſpiter,
Et Principum voto & *Britannæ*
Conſiliis, precibuſque gentis.
Supreme Cœli Rex ades, & fave;
Huic ſeriori gaudia copulæ
Sincera concedas, acerbis
Non iterum violanda curis.
Conjungat ambos jam ſine queſtibus
Illæſa caſtæ flamma cupidinis,
Addatque ſplendorem perenni
Præteritus dolor ipſe tædæ.
Sic, ut vetuſti carmine finxerint
Sacro Poetæ, nobilis *Hercules*
Jam paſſus *Oetæos* furores,
Non ſine Diis cruciatus Heros,
Fulgens ab igni ſurgit ad Æthera,
Et Divus auget Cælicolum choros,
Florentis æterna juventa
Conjugio fruiturus *Hebes.*

Jacobus Hamilton ex Æde Chriſti
Hon. Vicecomitis de *Paiſley*
filius natu maximus.

TO THE

PRINCESS.

WHilst Bards advent'rous Your Deserts proclaim,
And NASSAU's Worth exalts the Glorious Theme,
No visionary Muse will I implore,
Inflam'd by real Beauty's stronger Pow'r;
No God invok'd my Genius shall inspire,
True Virtue warms with more prevailing Fire.
For who untouch'd can view Thy Heavenly Face,
Or without Rapture sing of NASSAU's Race?
O Race Divine! For noble ends design'd,
To curb th' oppressive Tyrants of Mankind;
To free the Injur'd, and defend the Cause
Of Truth, Religion, Liberty, and Laws.
No vain Pursuits unsheath'd the dreaded Sword
Of BELGIA's Patriots in each Age ador'd.
No wild Ambition call'd Them to the Field;
They boasted numbers sav'd, not numbers kill'd;
And He, who bears the Great, th' Auspicious Name,
Grows up to all their Virtue, all their Fame.
O Equal Heir of such Heroick Sires!
Whom ANNA loves, and whom the World admires.
But let the Blooming PRINCE forget a while
Those Lawrell'd Chiefs, and War's ungrateful Toil;
In distant Climes let Hostile Fury rage,
While softer Scenes *Britannia*'s Sons engage.
Mars and *Bellona* fly her peaceful Shores,
And yield the happy Land to milder Pow'rs.
The *Genial Gods* forsake the Realms above,
And willing grace the *British* Feast of Love.
Apollo sweetly strikes his tuneful Lyre,
And Gentle *Venus* kindles soft Desire.
Propitious *Juno* quits her Heavenly Throne,
And claims the Care of ANNA, as her own.
Illustrious PAIR! Where'er Your Steps You bend,
May *Pleasure* with her smiling Train attend,

And may the numerous Pledges of Your Love
To distant Ages publick Blessings prove.
May each returning Day bring new Delight;
Whilst NASSAU's Godlike Acts Your Sons excite,
Whilst future Princes in Your Daughters trace
Those winning Virtues which Fair ANNA grace.

W. Tracy
Eldest Son. of *Tho.* Lord Visc. *Tracy*
of Univ. Coll.

Mercurius & Cupido.

M. CUR sine luce facem geris atro nubilus ore?
Unde venis? vel quo tendis, amice Puer?
C. Nescio quo tendam; mentem res ardua turbat;
Ardua res, nostrae sit licet artis opus.
Jupiter imposuit legem hanc; i quaere puellam,
NASSOVII possit quae decorare torum;
Ne cadat AURIACUM Nomen, dum prole beata
Augustam aeternat Regia Virgo domum.
Grande ministerium! AURIACO nam digna marito
In terris nusquam est virgo, petenda Dea est.
M. Mitte, *Cupido*, metus; medio jacet Insula ponto,
Certa tibi longae meta futura viae,
Arma, Artes, Moresque colens, ubi GEORGIUS oras
Faelices placida sub ditione tenet;
Regia Nympha illic, verum pietatis amorem
Tradidit, & mores cui CAROLINA suos. [ANNA est.
C. ALBION! agnosco: &, quam Nympham quaerimus,
ANNA & NASSOVIO, & grata futura JOVI.

Johannes Sherard
Honoratiss. Com. de *Harborough* Fil.
ex Æde Christi.

AD

REGEM.

DUM toto *Mavors*, ſumtis acerrimus armis,
Orbe furit, populoſque in prælia fœdere rupto
Inſtigat, ſtrageſque ciet: *Germania* pubem
Dum vocat è Rheni ripis; dum *Gallia* magnis
Viribus exultat fidens & provocat hoſtem,
Vicinos urgens numeroſo milite fines:
Bellorum nullos ſenſit gens noſtra tumultus,
Nec ſonus auditur litui, nec Claſſica terrent
Ad cædes rauco armatos ſtimulantia cantu.
Quo tanta inſanas agitat Diſcordia mentes,
Aut quid in arma ruunt? Nempe, ut miſerabile vulgus
Permutet dominos, & cedat in altera jura,
Servitio remanente: eadem ſibi præmia victi,
Victoreſque ferunt? Te *Principe*, noſtra tulerunt
Neglectas artes ſecla aurea, maxime Regum,
Quo fruimur læti, longumque (ita Numina faxint
Nil etenim melius donent, majuſve) fruamur.
Priſca *Fides* tellurem, & *Honos Pietaſ*que reviſunt,
Aſtrææ comites; niveas *Concordia* pennas
Explicat, *Angliacæ* Diva optatiſſima genti.
Muneris hoc quodcunque tui eſt, debere fatemur
Nos tibi, *Libertas*; ex quo lux illa fugatis
Affulſit tenebris, cum regia ſceptra WILHELMUS
Accepit, lacero *Phaethontem*que expulit axe,
Ne totam tanta abſumant incendia gentem.
Quin adſis, ô *Diva*: Alii ſua ſidera jactent,
Purpureum incultis rubeant & ſentibus uvæ;
Tu fuſi pulcra pro Libertate cruoris
Sis memor, & dubias æquato examine lances,
Anglia, ſuſtineas regnorum; atque extera tellus
Miretur, quanta innocui reverentia ſceptri,
Quam grave, quam ſtabile adjuncto moderamen amore.

Macte tua virtute, ò feliciſſime *Princeps*,
Macte tuis meritis: Tuque, ô CAROLINA, coronæ
Magnus honos, ſacrique tori fidiſſima conſors,
Optatam, noſtro longum quæ defuit orbi,
Das ſobolem, ſceptri tutamina ſola; nepotes
Inter cælicolas veluti *Berecynthia* mater
Invehitur curru *Phrygias* turrita per urbes.
Tuque adeo inſignem necte, ô *Pimplæa*, coronam
Floribus è variis, quos proferat *Itala* tellus,
Aut etiam *Aonidum* creſcant felicibus hortis,
Caſtaliæ ad fontem: quæ tempora virginis ANNÆ
Protegat, & viridi cingat diademate crines,
Atque inter gemmas niteat radiantius auro.
Quis vero ille oris novus appulit advena noſtris?
Quanta verecundo majeſtas enitet ore!
Progeniem agnoſco Heroum, qui ſanguine fuſo
Aut etiam ob patriam pugnando occumbere morti.
Salve Heros juvenis, ſalve optatiſſime Princeps,
Virginis egregiæ magno devinctus amore,
Nec metuens Boreæ quas concitet ira procellas,
Alter *Abydenas Leander* trajicis undas.
Nec minor eſt merces, neque enim formoſior *Hero*,
Hanc veterum quamvis celebrarint carmina vatum.
Hos oculos, hæc ora Parens, diademate ſpreto
Imperii tulit: huic multis è millibus unam
Quando parem invenies, quæ religionis honorem
Præponat titulis, nec opes & nomina quærat?
Hæc tamen eſt ANNÆ pietas, hæc pectore virtus
Fixa ſedet, ne cui ſponſo ſe jungere vellet
Ritibus è patriis eadem niſi ſacra colenti.
O ter felices! quos copula firma jugavit,
Quos amor, & ſacro cultu junxere *Hymenæi*,
Digna viro conjux tanto, vir conjuge dignus.
Vincula nectat *Amor* vobis metuentia ſolvi:
Felici accenſæ ſplendeſcant omine tædæ.
At tu civili toties jactata procella,
Anglia, pone metum; & frontem pacalis olivæ
Vincta deos poſcas, & Dii tibi vota ſecundent,
Ut BRUNVICENSIS domus, alto à ſanguine regum
Ducta, omnes ſuperis dominata faventibus annos,
Regia per gentes tueatur ſceptra *Britannas*:
Affectentque viam, juſto moderamine rerum,

Ad

OXONIENSIA.

Ad ſuperas ſedes, clara pietate vel armis,
Et nati natorum & qui naſcentur ab illis.

Hon. *Geor. Talbot* Fil. natu min.
Honot. *Caroli* Dom. *Talbot* Baronis de *Henſol*,
& Summi Magnæ *Britanniæ* Cancellarii,
è Coll. Exon.

FRuſtra laborat turba *Machaonum*,
Et miſcet herbas AURIACO Duci,
Ni Nympha, quæ vulnus medullis
Implicuit, relevet dolores:
Vultus ſerenos quæ ſimul extulit,
Morbus refugit protinus invidus,
Ceſſitque venis pulſa febris,
Et ſubiit genialis ardor.
Miſerta natum ſic Dea ſaucium,
Dum fruſtra *Iapis* pharmaca temperat,
Sanavit occulte ſalubris
Ambroſiæ *Cytherea* ſucco.
Quam pene furvæ regna *Proſerpinæ*,
Quam pene magnam vidit originem,
Umbraſque Majorum, & ſedentem
Inter avos celebres WILHELMUM:
Qua jam recenſet forte propaginem
Olim futuram, factaque bellica
Præſumit, & laudes Nepotum,
Et titulos utriuſque ſtirpis.
O ter beatam Conjuge Virginem!
O ter beatum Conjuge Principem!
Hic grande dicetur BATAVIS
Præſidium, Illa decus BRITANNIS.
Hoc jam parentat fœdere GEORGIUS
Caris WILHELMI manibus, undique
Sic ſparſa per terras imago
NASSOVII rediviva ſurget.

Henricus Furneſe Baronettus
ex Æde Chriſti.

EPITHALAMIA

Carmen Tetrametrum.

הודו לבורא שמים
ליסד ארץ על־ימים:
שירו ליהוה שיר חדש
וכבודו עד־עלם נקדש:
כי שלח לנו שר גדול
הוא לטובים יהיה מגדול:
אתה הוא מבט ויאה
המשוש כל־הבריטניאה:
יש הגבר הוא בן־חורים
אנשי שם מדור־לדורים:
הוו אנשי המלחמה
הוו אנשי גם־החכמה:
דוד היה גואל לנו
וביד אל הוא הושיענו:
בא שר מתחתו במלך
בעצתו ובמשפט ילך
ובדרכי המלכה טובה
שבעצת ישרי־לב ישבה:
על־כן יקח לו לכלה
בת מלכות ויהיה בעלה

היא

היא נחמדה מפז אופיר
יפה היא מן אבני ספיר:
יפה מן אבן יקרה
היא לבעלה יש תפארה
הדר לה ממלכה אסתר
ושמה איש לא יכל לסתר:
תחת אבות יהיו בנים
ובכל־ארץ יהיו שרים:
יצילונו מכל־איבים
ויהיו מגדול לטובים:
יאמר־כל נושא הקולו
אשרי העם שככה לו:
יהיה להם אל האומן
ויאמרו כל־העם אמן:
הללו־יה

Robertus Episcopus *Petriburgensis*
Linguæ Hebraicæ Professor Regius.

EPITHALAMIA

AD SERENISSIMUM

PRINCIPEM *AURIACUM*.

O Magna AURIACUM Soboles! quo ſplendet in uno
  Quicquid ab antiquis nobile fluxit avis;
Cernis, ut AURIACOS ſueta æternare triumphos,
  Nectit ſerta Tuis jam *Rhedycina* comis;
Ut doctos miſcet plauſus, gratamque Camœnis
  Materiem gaudet Te ſupereſſe ſuis.
Anxia quas fudit, Tibi febre minante, querelas?
  Quæ non unanimes audiit ara preces?
En tandem valuere! O tanto erepte periclo,
  Polliciti ut firmes dulcia pacta Tori;
I, longa pretioſa mora tandem oſcula libes,
  Oſcula turbatum per mare digna peti.
Reſpicit æqua Venus genialis fœdera lecti,
  Caſtaque perpetuus gaudia ſpondet Amor.
Jam facile abſolvas Superos, Auſtroſque morantes
  Adventum; morbi jam meminiſſe juvet.
Scilicet hinc blandis accedis charior ulnis,
  Penſat & inviſas regia Sponſa moras;
Magnanima lætum faciet Te prole parentem,
  Fulciet & celſæ pendula fata Domus.
Hinc nova progenies cœli ventura ſub axem,
  Inclyta NASSVOII ſpes & alumna Laris.
Per varios vitæ caſus, perque ardua rerum
  Dulce Tibi Conjux fida levamen erit.
Cum Te Martis amor, virtuſque incendet avita
  Extera pro læſis gentibus arma ſequi;
Geſtiet Illa, domi votis operata pudicis,
  Victrici reducis cingere fronde caput.
Connubio tali in quantum Tua BELGIA ſurgit!
  Nil, iterum gemino Numine freta, timet:
Nunc demum ceſſat mortem plorare WILHELMI;
  Nec luctum ulterius, rapta MARIA, moves.
Pulchra tuas partes tutabitur ANNA; vibrabit,
  Patria ſi poſcat, nec minor arma Nepos.

Johannes Conybeare, S. T. P.
Ædis Chriſti Decanus.

OXONIENSIA.

AD

WALLIÆ PRINCIPEM.

DUM juſta ſolvunt *Oxonidum* piæ
Grati Camænæ munera carminis,
Votiſque quærunt auſpicatas
Rite bonis cumulare tædas:
Non corda, PRINCEPS, his *Britones* tui
Illæta feſtis temporibus gerunt;
Quin ora quamvis imperita, &
Sueta modis minimum canoris,
Reſolvit ultro nota Fidelitas,
Et vera cogit dicere Gaudia;
Vicemque pollentis Camenæ
Suppeditat generoſus Ardor.
Gaudent tueri NASSOVIUM genus,
Nomen *Britannis* ſanctum & amabile,
Jam Pace nos alta reviſens,
Temporibus meliora paſſis.
Gaudent tueri NASSOVIUM genus,
Huic dulce quondam Præſidium & Decus
Inſigne genti, nunc revinctum
Angligenis propiore Vinclo.
Optant beato Gaudia Conjugi,
Simul beatæ Gaudia Conjugi;
Sint pene jam ſpreti invidenda
Connubii Monumenta ſacri.
At quando veſtras, optime Principum!
Quando licebit dicere Nuptias?
Regeſque de Te olim creandos
Auſpicio numerare fauſto?
O! pulchra pennis Lux veniat citis!
Laudanda currat! quam *Britonas* pios
Fors audies non indecora
Egregiam celebrare Muſa.

Tho. Pardo, S.T.P.
Coll. Jeſ. Principalis.

EPITHALAMIA

LYra volebam fundere *Teia*
Imbelle Carmen, mollibus & modis,
Quales *Dionæo* sub antro,
ANNA, tuos thalamos decerent:
Tentata frustra sollicita manu
Sonos inermes dura negat Chelys,
Chordæque non blandæ recusant
Idalio trepidare plectro.
Horrenda Regum bella minantium
Ebur superbum murmure martio
Refert, & exactos Tyrannos
Exagitat trepido tumultu,
Spernens amores. Increpitans Lyram
Dextræ rebellem, fila sonantia
Diffringo, mutatisque Chordis
Aggredior teneram Camœnam.
Molles querelas, O Dea, leniter
Effunde; tristes neu libeat tibi
Referre pugnas, nec frementem
Vorticibus rapidis *Seneffam*,
*Rhenum*ve pingas semper, & hostium
Turmas cruentis fluctibus obrutas;
Nec rursus ingenti fragore
Mœnia dejicias *Namurcæ*.
Dic ANNA quantos pectore Principis
Accendit ignes. Admonitu Lyra
Immota respondet canendo,
Gaudia quanta tulit *Britannis*
Amica Classis, NASSOVIUM vehens!
Quam læta Tellus, impatiens moræ!
Qualemque senserunt salutem
Cum Populis peritura Regna!
Non ista mulcent pectora Virginum,
Nec inde Nymphæ spicula sentiunt;
Non haurit hinc flammas Cupido,
Aut vacuam reparat pharetram.
Quid pervicaci Musa silentio
Celas amores virgineo sinu?
Quid vulnus occultum timore
Dissimulas nimium pudico?

Ami-

Amica Classis jam vehit alterum
Heroa, pignus dulce *Britanniæ*,
Orasque dilectas revisens
Lætitiam renovat priorem.
Ignoscat Heros, conscia si Lyra
Parum decora mollitie timet
Tentare sublimes amores,
Atque levi temerare plectro.
Sic forte lætas, flebilibus modis
Et bellicoso carmine Nuptias
Castæ celebrabant Sorores,
In thalamo *Thetidis* marinæ:
Cum Nympha *Peleum*, digna toro *Jovis*,
Jussu Deorum atque *Oceani* Patris,
Dignata mortalem cubili
Cœruleo nimium beavit.
Thalia jam tum Mæonio alite
Trojæ ruentis tristia funera,
Fortemque *Pelidem* canebat
Hectoreo tumulo superbum.

Jo. Atwell, S. T. P.
Coll. Exon. Rector.

AD SERENISSIMUM

PRINCIPEM *AURIACUM*.

UT crebræ, PRINCEPS, consurgunt undique Pompæ!
Ut Te regifico festiva *Britannia* luxu
Excipit! Infremuere pari vix littora plausu,
Cum nostris olim successit sedibus Heros
AURIACUS, Legum vindex, & fœderis ultor
Diri *Loyolidum*, seu quando Victor ab Hoste
Hiberno rediit. Tantos meminisse Labores
NASSOVIUMque juvat. --- Sed Te Tua plurima Virtus,
Non aliena ornat; propria sat Luce refulges,
Despiciens generisque decus, Titulosque minores.
Auspicibus Divis precor, & *Junone* secunda
Nativam repetas Terram; Te læta reposcit
BELGIA, Principibusque suis ornarier ardet.

Umbrosi passim saltus peramabile nomen
Regalis resonant Nymphæ, Dominæque futuræ
Eximias animi Veneres, Formamque decoram,
Et sanctos mores recinit revolubilis Echo,
Ingeminans plausus. Sed quæ nova Gaudia surgent,
Cum melior famâ BATAVAS accesserit oras,
Et præsens festos decoraverit Ipsa Triumphos?
  Hic digna faciat, PRINCEPS, Te prole Parentem;
Parvulus AURIACÆ laudis non degener Hæres
WILHELMUS stirpem agnoscat, similesque Puellas
Sponsa Sui jactet; sic, quas CAROLINA sagaci
Excoluit cura dotes, finxitque docendo,
Fida suis etiam Natis impertiet; ANNAS
Atque alias longum felix demittet in Ævum.

Tho. Cockman, S. T. P.
Coll. Univ. Magister.

Ὣς ῥα δ' Εὐρώπην βαίνει βροτόλοιγος Ἐριννὺς
Ἀνδράσιν ἰφθίμοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσα,
Νόσφιν ἀλυσκάζει πολέμοιο Γεώργιος, Ἀγγλῶν
Καρτίστων βασιλεὺς, οὐχ ὡς κακὸς, ἀλλ' ὅτι θυμῷ
Λαοῦ κήδετ' ἑοῦ· Μούσαις δ' ἐπετέλλεν ἀείδειν
Ἱμερόεντα γάμον, καὶ χρυσῆς δῶρ' Ἀφροδίτης.
  Ἀλλ' ἄγετ', ὦ Μοῦσαι, γλυκερῆς ἐξάρχετε μολπῆς,
Οἵην ἐν Τέμπεσσι πάλαι γ' ἤντυνετ', ὅτ' Ἥρη
Ἀνδρὶ πόρεν Πηλεῖ ἄλοχον Θέτιν ἀργυρόπεζαν,
Συγκαλέσασα γάμονδε θεοὺς, πάσας τε θεαίνας.
Νῦν, Διὸς αἰγιόχοιο θύγατρες, ἀείδετ' ἐν ὕμνοις
Κλειτὸν Νασσαΐδην τε καὶ Ἄννην ἱμερόεσσαν,
Νασσαΐδην Βελγῶν, Ἄννην μέγα χρῆμα Βρεταννῶν,
Ἣν τέκεν οἱ ἰκέλην Καρολίνη, δῖα γυναικῶν.
Χαίρετε, ξύμπαντες νήσοιο Βρετανίδος υἱοὶ,
Χαίρεθ' ὅσοιγε φιλεῖτε Βρετανίδα κυδιάνειραν·
Ἐξέφερον γὰρ νῦν ἦμαρ πολυγηθέες Ὧραι,
Ὅττ' εὐεργεσιῶν πολλάων μισθὸν ἀγαυὸν
Αὐριακῶν γενεῇ Ἀλβίων ἀνταπέδωκε,
Ψυχῇ ἀγακλειτοῖο χαριζομένη Γυλιέλμου.

Χαί-

OXONIENSIA.

Χαίροις, γαμβρὲ μάκαρ, ποῖον τὸ πένθερον ἕξεις;
Σκηπτούχων ὄχ' ἄριστον, ἐείκελον ἀθανάτοισι.
Κουριδίη δ' ἄλοχος Σοι ἔσσεται, ᾗ κόρη ἄλλη
Οὔτις ἄρ' ἐν νήσοισι Βρετανίσιν ἰσοφαρίζει·
Τόσσον ὑπὲρ πασῶν ῥοδόχειρος διαφαίνεται Ἄννη,
Κάλλεϊ νικήσασ' ὅσον ἐν Χαρίτεσσι Κυθήρη.
Ὦ Ἥρως, τοιῆσδ' ἀλόχου, τοιῶνδ' Ὑμεναίων
Ἄξιε, Ὀξονίην λήθη Σέο οὔποτε Μοῦσαν
Αἱρήσει· ἡ γὰρ κλέος οὐκ ἠκούσατο οἷον,
Ἀλλά Σε ἐξείνισσε καὶ ἐν μεγάροισι φίλησε,
Σελδονίῳ ἐνὶ δώματ' ἀγασσαμένη ἀγορητὴν,
Ὤπασαν ᾧ ῥα Θεοὶ ἐρικύδεα δῶρα, ὁμοῖον
Νέστορος ἐν στήθεσσι νόον, καὶ ἡδίω αὐδήν.
Ἀλλὰ Σὺ, δῖα Κόρη, ἀπιοῦσ' ἀπάνευθε τοκήων
Γαῖαν ἐς ἀλλοδαπὴν, πηούς τε φίλους τε λιποῦσα,
Ἠδὲ κασιγνήτους, καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινὴν,
Θάρσει· νῦν ἤτοι χαρίεσσα κεκλήσῃ ἄκοιτις
Ἀνδρὶ καὶ ἐν πολλοῖσι μέγ' ἐξόχῳ Ἡρώεσσιν.
Ὄρσεο, Νύμφα φίλη· μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα·
Σοί γ' ὅτι ἐντύνει πομπὴν Θεὸς Ἐννοσίγαιος
Κῦμα κατιθύνων· ταὶ δ' ἀμφί μιν ἠγερέθονται
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες εἰσίν·
Οἵ θ' ἅμα Τρίτωνες γάμιον μέλος ἠπύουσιν.
Ἀλλ' ὅταν ἀσκηθὴς Βελγῶν ποτὶ γαῖαν ἵκηαι,
Ὅσσον γηθήσειν Βέλγας! σέβας εἰσορόωντας
Ἦ μέγα αἱρήσει πάντας· καὶ, ὡς Θέτιν ἄλλην,
Ἄννην τίσονται λίην ναυσίκλυτοι ἄνδρες·
Ἄννην, Ἀγγλιγενῶν δέσμιον Βελγῶν τ' ἐπικούρων.

Tho. Terry S.T.P.
Ecclesiæ Christi Oxon. Subdecanus,
Linguæ Græcæ Professor Regius.

EPITHALAMIA

NASSOVI, *Angligenis* ſemper lætabile nomen,
Dum Plebs, & Proceres, & tota *Britannica* Pubes
Certatim effuſi coeunt in vota; Penates
Cæſareos dum cernis, & atria Regia plauſu
Fervere; dum Genero gaudet protendere dextram
AUGUSTUS, ſanctamque fide, belliſque tremendam;
Regia virgineos dum Te ſuffuſa rubores
Excipit amplexu Conjux, cape pignus amoris
Carmina, quæ fundit ſtudio non illa minori
Incita, in AURIACUM laudes nec lenta Camœna.
Exaudi, O facilis! Tibi enim, Tibi fontis aperti
Pierii latices, Tibi ſacras detulit artes
Charæ *Trajecti Pallas* quæ præſidet arci,
Qua ſibi jam ſpretis ſedem delegit *Athenis*.
Illic clarorum recolenti exempla Virorum
Quam Tibi præ reliquis viſa eſt NASSOVIA laurus
Tollere ſe ſuperas viridanti vertice in auras!
Inclyta præcipue noſtri Te fama WILHELMI
Excitat, & ſtimulis pectus propioribus urget.
O! Tibi, par ardor quoniam præcordia tangit
Felices curſus eadem fortuna ſecundet!
At ſponſam auguſtam ducas meliore precamur
Auſpicio; utque Tibi aſpirat *Cytherea* petenti,
Sic faveat *Lucina*: Orbi nec deſinat unquam
Quæ Gentem AURIACAM referat vultuque animiſque
Illuſtris Soboles. Qualis tum corda tumultus
Implevit, curiſque animum cruciavit acerbis,
Cum Gentis tantæ ſpem ſolam febris iniqua
Invaſit! Jam fila legebant ultima *Parcæ*,
Et ſibi præclaros ſpondens *Libitina* triumphos,
Concurſus hominum vanos, atque irrita ſiſit
Auguria, & quatiens funeſtas invida flammas,
En! ait, accenſas in vinc'la jugalia tædas:
Conde tuas, *Hymenæe*, faces. Convicia fœda
Audierat, paviduṁque caput Deus abdidit umbris.
Pectora ſic quondam tenuit ſuſpenſa WILHELMUS,
Succenſus pulchræ cum Libertatis amore
Et remo audaci diffindens cærula, vindex
Ducebat votis ventiſque faventibus agmen.
Totum quippe oculis permenſa *Britannia* pontum
Flamina quæque ægra captaverat aure, carinæ
Appulſu,

Appulsu, blando tum primum lumine frontem
Explicuit, ruptasque agnovit læta catenas.
Ante alias plausus iterarunt *Isidis* undæ,
Quales læta, Heros, Tu præter flumina vectus
Audisti, subiens dilectæ tecta *Minervæ*;
" Hic Vir, hic est, (cecinit *Rhedycinæ* grata Juventus)
" Ortu ingens hospes, virtute ingentior; Ille
" Fœdera pro nobis *Hymenæi* sacra moratur
" Musarum tenues non aspernatus honores;
" Dignus cui tribuant pariter sua dona *Sorores*
" Ingenium, *Latias*que artes, viresque loquelæ.
" Regia at interea thalami penetralia pandit
" Anna, nec ulterius placito adversatur amori
" Digna Viro Conjux, Geniales nec Tibi flammas
" Vis animi premat ingentis, nec bellicus ardor:
" Mox tuba Te, *Princeps*, castrensis, & arma requirent;
" Nunc hilaris Fidicen vocet, & citharæ sonus; acres
" Heroas exornat Amor, dignissima palma.
" Sic cum se recipit, *Phœbo* graviore coactus
" Fessus in umbrac'lum Pastor, sylvestria serta
" Nymphis dona parans, laurum Tibi, candida Myrte,
" Innectit, gratoque nemus complectur odore.

Dr. Gregory S. T. P.
In Mod. Hist. Prof. Reg.
ex Æde Christi.

Jungunt sacra Domos illustres Fœdera; nubens
NASSOVIO, Conjux regia Virgo datur;
In Quo nobilium morum est vis suavis, & Ipsi
Devinctos animos illecebrosa tenens:
Has tædas accendet *Hymen*, communis utrinque
Corda ligans facili compede nectet Amor.
Principis amota gratamur febre salutem,
Cui tutè salvo tempora longa fluant:
Hinc ortum ducat soboles præclara; *Britannis*
Et BELGIS olim grande sit Illa decus.
Ornet Natorum virtutes inclyta Origo,
Splendorem Huic addat Stirps generosa suum.
Cognita Majorum exemplaria magna sequacem
Reddant Progeniem mente, manuque parem.
Audierint regalis Avus quam dura Nepotes
Passus sit, mortis quas tulit Ille minas:

Quum bellator equus ſtratus, ſub vulnere acerbo
Exhalans vitam, nobile liquit onus.
Georgius immotus tanto eſt diſcrimine, in hoſtes
Auctus ab hoc Illum bellicus ardor agit.
Aldenardum. teſtis, & ejus fertiliora
Qui bello effuſus reddidit arva cruor.
Urbis vallatæ ruerint cum mœnia, & arces;
Firmior his Georgi Fama ſuperſtes erit.
Vulnera conſpexit prope ſe lethumque cadentum,
Cui tamen objecit fortiter ipſe caput;
Illud Fata tegunt, ut (quod voluere) *Britanna*
Tradant in validas Sceptra tuenda manus.
Miles *Martis* opus ſi ſtrenuus acre peregit,
Hunc, quamvis humilem, jure manebit honor:
Aſt ubi Vir Princeps, celſiſque Parentibus ortus,
Ardua Militiæ ſponte pericla ſubit:
Nomine mutato late ejus Fama feretur;
A Tanto geſtis Gloria nomen erit.

Guil. Bridge, S. T. P. Coll. Di. Jo. Bapt. Soc.

QUum *Britonum* albentes peteret Nassovius oras,
Fertur arenoſo Ponti de littore Gentis
Angliacæ Cuſtos, Genius venientia dictis
Tempora fatidicis ceciniſſe, atque omine fauſto:
I Juvenis, vocat Anna, O magni currite Menſes.
Currite quadrigis celeres candentibus Horæ.
O Decus Auriacum! Per quæ diſcrimina rerum
Regalem ad Thalamum properabis? Jam freta Ponti
Incipiunt agitata tumeſcere, & *Æolus* antro
Occluſo facilem negat undam, auraſque faventes;
Fata viam tamen invenient; ſic gratior Hoſpes
Optata tandem tutus potieris Arena.
Currite quadrigis celeres candentibus Horæ.
Te læto plauſu Magni memores Gulielmi
Excipient *Britones*; verum interrupta videbis
Gaudia, dum ſubita langueſcens Febre, morandi
Das cauſam invitus: ſed & hæc ſuperare ferendo
Mox dabitur; ſed & hæc tandem Fata aſpera rumpes:
Aufugiet Febris: ſic lætis triſtia cedent,
Ut nova conſurgat duplicato Pompa triumpho.
Currite quadrigis celeres candentibus Horæ.

Effe-

Effera Quin Morbi vis non pelletur inulta;
Namque hinc dilecta procul heu! procul ibis ab ANNA;
Jamque oculos iterum Pictura pascere inani
Cogêris, verasque audire, & reddere voces
Optabis frustra: donec Te, tempore tandem
Exacto, charæ promptum ad Connubia Nymphæ
Restituent *medici Latices, Fontesque potentes*,
Atque *salutiferis* vegetus remeabis ab *Undis*.
  Currite quadrigis celeres candentibus Horæ.
Te reducem exultans gremio *Rhedycina* fovebit,
Te doctum, & doctæ Decus admirabile Gentis.
En! multam nectet Tibi turba Togata Corollam,
Mirata Eloquium, dum, Tu sublimis in *Ostro*
Musarum tenues non dedignaris Honores,
*Sheldonium*que ornas, Circo plaudente, *Theatrum*:
  Currite quadrigis celeres candentibus Horæ.
Quod tantæ tenuere moræ, jam lætior ANNAM
Invises tandem, alloquioque frueris amico;
Jamque triumphalem renovabit Curia Pompam,
Plectraque certatim poscet *Phœbea* Juventus.
Hic *Isis*, *Camus*que illic sua munera mittent,
Totaque festivo referet Connubia plausu
Anglia, dum pulchram ducit NASSOVIUS ANNAM.
  Currite quadrigis celeres candentibus Horæ.
Ah! mæsta, Ah! multum CAROLINÆ amplexibus hærens
Ah! patrios tandem lachryma manante Penates
Deseret, unanimes formosa nec ANNA Sorores
Inter, *Vinsoriæ* saltus lustrabit amatos
Amplius! atque Vale, longum Vale, inquiet Oræ
Angliacæ! ---- Sed læta breves sedare dolores
BELGIA certabit, lenibit BELGIA curas,
Dum nova majore instaurat Connubia Luxu.
  Currite quadrigis celeres candentibus Horæ.
Ite procul Curæ! nam mox mirabitur Ætas
Ventura Heroas, tanto nec Patre minores,
Et Matris similes surgent in Sæc'la Puellæ,
ANNÆque ad seros revirescet Forma nepotes.
  Currite quadrigis celeres candentibus Horæ.

Robertus Eden A. M.
Coll. Univ. Soc.
& Acad. Proc. Sen.

EPITHALAMIA

ALLA PRINCIPESSA.

IN sù le sponde da le Muse amate,
Ove frà valli ombrose, e Piaggie apriche
S'ode pur d' Isi *il dolce mormorio,*
Cinto di raggi il Crin, piene d'Allori
Le Man' testè Febo *fermando il Piede*
Con amichevol' Riso così disse.
"*O Voi miei cari! O Schiera mia diletta!*
"*D'un lieto dì la Pompa s'apparecchia;*
"*Del vostro RE La Figlia altera, e bella*
"*Al nobil Sangue di NASSO si giunge.*
"*Sarete muti? Nò, la Libertade,*
"*Quel dono di GUGLIELMO à voi si caro,*
"*Quel Tesoro gentil, ch'il Nome Inglese*
"*Dovunque Io lustro, rende si famoso,*
"*Inspirera, lo sò, ne' vostri Petti*
"*Sensi di tanto Beneficio degni.*
"*Sù, Sù, Fideli, ogni Lira s'accordi*
"*Frà i lieti Applausi, e subito ogni Lingua*
"*Facil si scioglera nèl bel Soggetto.*
Cio detto, rivolò sereno in Volto,
En Maestà del Pindo *a l'erte cime.*
Repente tutti d'allegrezza pieni
Adempion' il voler del Nume amico.
Celebra l'uno del tuo nobil Sposo
La grand'alma, il gran senno, i bei Costumi;
Questi son i suoi studi, e questi i pregi,
Per questi gradi s'ascende alla Gloria.
Audace Orfèo con la sonora Tromba
Un altro canta de' suoi Antenati
Le verdi Palme; dal Ispano giogo,
L'Ollanda liberata; e Te, Britannia,
Si reca a gl' occhi suoi fatta felice;
(O dolce rimembrar!) pe 'l Senno, e l'Armi
Di quel prode Uom', che ruppe le tue catene,
E dell' oppresso Impero, e vacillante
La mole sostentò. — La Dea del Fiume
Coll' onde al canto lietamente applaude.
Ma qual Poeta gentil, qual novo Orazio
ILLUSTRE PRINCIPESSA! degnamente
Lodar potrà le Tue alte Virtudi,

Le

Le Doti egregie? O Tu, chiaro Addisono,
Che già con plettro d'or GUGLIELMO, e GIORGIO
Cantasti, Tu, nel di cui petto Apollo
Versò de' suoi Tesori i più pregiosi,
Piglia l'Impresa al Tuo Ingegno eguale;
Non ti pesi il lasciar l'Ombre beate,
E i Campi Elisi, degl' Eroi, e de' Poeti
Fortunato Giardin. Non Ti dorrebbe
Che del lodato RE la degna Prole,
ANNA da Te in Note altere, e dolci
In questo di festoso celebrata
Non fosse? Vieni dunque gia ch' Atene
Madre di begli Spiriti ti chiama.
Ma nò. — Le sue Bellezze, e i suoi gran Merti
Uopo non han' di terse rime, e colte;
Da per se splendon', e d'altrui la vista.
Abbaglian': solo a gl' Occhi suoi modesti
Non si mostran'. Così non arrogossi
Celesti Onor' la vaga Citerêa,
Benche negasse e d'aspetto e di voce
D'esser Mortal; benche nel Portamento,
Nello Splendor veramente Divina
Paresse, e Figlia del supremo Giove.
Vivete O PRINCIPESSA, e Tu suo Sposo,
Vivete lungamente fortunati!
Il Cielo a vostri voti sempre attento
Di numerosa Prole vi conceda
Il Conforto soave; I grand' Esempi
D'ambedue Stirpi destin' negli Cori
De' vostri figli, egregi, e nobil Sensi,
E nel Cammino della vera Gloria
Gli spingano. Rinasca tua Beltade
O PRINCIPESSA, nelle vostre Figlie,
Si che saranno quelli Vincitori,
E i Vincitori deporranno umili
A i piè di quelle i trionfanti allori.

Rob. Eden.

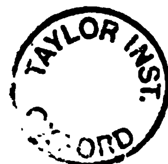
INausſpicati murmura barbiti,
Camœna, mittas: nunc Dolor exulet
Miſtus Querelis, & Timores
Diffugiant male ſuſpicantes.
En! convaleſcens NASSOVIUS ciet
Jucundiorem carminis alitem:
Qui pæne Muſæ luctuoſæ
Materiem dederat perennem.
Jamjam novatis viribus integer
Firmat jugalis fœdera vinculi:
Nymphamque depoſcit, *Britannum*
Delicias, ſibi deſtinatam.
Hoc dum WILHELMUS ſpectat ab Æthere,
Laudat *Britannos* jam memores ſui:
Hinc lætus æternos Nepotes
Connubii geniale pignus
Sperare. Quin vos ſurgite, Amantium
O Par beatum! Vos *Genius* vocat,
Metuſque caſtigant inertes
Fauſtus *Hymen*, & amica *Juno*.
Æterna vobis Serta *Cupidines*
Nectunt Miniſtri: More Satellitum,
Dum Strata circumſtant, protervis
Gratia non violanda rixis,
Fideſque conſtans. Fœdere mutuo
Gaudete longum; quæque Dies alat
Fidos Amores, vinciatque
Unanimes propiore nexu.
Sic Vitis ulmo nubit Amabili
Umbram hoſpitalem conſociare amans;
Lauroque ramos implicare
Myrtus, Amor Veneris, ſuperbit.

Jacobus Edgcumbe A. M.
Coll. Exon. Socius, & Acad. Proc. Jun.

TO THE

PRINCESS.

DEign Royal Bride, t' accept these humble Lays
For him, whose Virtues far exceed my praise,
ORANGE, on whom profusely Nature pours
Whatever Heav'n approves, and Man adores.
In whose rich Mind the brightest Parts we see,
His Judgment we discern in loving thee.
Of Virtue good, of Wisdom wise h' approves,
Pattern himself of what he justly loves.
His polish'd Manners ev'ry grace dispence,
Chastis'd and manag'd by accomplish'd sense.
While these with all thy softer Charms combine,
Sure all that's lovely ANNA, must be Thine.

Tho. Wood A. B. Fell. of New Coll.

WHen NASSAW ey'd his native coasts no more,
And first discern'd fair *Albion*'s whitening shore;
In that blest moment, while the friendly gales
Wait on his Course and stretch the swelling sails,
The Deeps divide: and, as the waves unclose,
The *Genius* of the *British* Ocean rose.
Loose to the wind his sea-green Mantle flow'd;
And in his eyes unusual Pleasure glow'd.
A while he paus'd, to mark on NASSAW's face
The well-known features of the Godlike Race;
Whose swords were sacred to the generous cause
Of Truth, Religion, Liberty and Laws:
Then spoke. The winds a still attention keep;
And awful silence hush'd the murm'ring deep.
"Proceed, Great PRINCE, to our lov'd Coast repair,
"Where ANNA shines the Fairest of the Fair:
"For thy distinguish'd Bed the Fates ordain
"The Royal Maid, whom Kings might court in vain:
"The Royal Maid, in whom the Graces join'd [mind.
"Her Mother's awful charms and more than Female

"The Merits of thy Race, the vast Arrear
"That *Britain* owes, shall all be paid in Her:
"In Her be paid the Debt for Laws restor'd;
"For *England*, sav'd by WILLIAM's righteous sword.
"Immortal WILLIAM! --- At thy sacred name
"My Heart beats quick, and owns its antient Flame.
"Still must I call to mind the glorious Day,
"When thro' these Floods the Hero plow'd his way;
"To free *Britannia* from the Tyrant's chain,
"And bid the prostrate Nations rise again.
"Well-pleas'd I saw his fluttering streamers fly,
"And the full sails that hid the distant sky.
"High, on the gilded stern, majestic rode
"The World's great Patriot like a Guardian God.
"This Trident aw'd the Tumults of the Sea;
"And bad the winds the Hero's Nod obey:
"Fond of the task, with this officious hand
"I push'd the sacred vessel to the Land;
"The Land of Liberty, by Rome enslav'd:
"He came; He saw; He vanquish'd; and He sav'd.
"O may that Hero, and thy ANNA's Sire,
"To noblest Deeds thy generous Bosom fire;
"And with their bright transmissive Vertues grace
"The great Descendants of thy Princely Race.
"Still may they all their great example draw
"From her AUGUSTUS, and thy own NASSAW.
"May the fair Line each happy Realm adorn;
"Bless future States, and Nations yet unborn.

Jos. Spence
Fellow of New-Coll.

DUM nuptiales publica gaudia
Ornant triumphos, eja! Superstiti
Gratare digno, Musa, plausu
AURIACI generis nepoti.
Non ille vani nominis artium
Nardo perunctus cultor, & otii
Ignobilis luxu juventam
Conterit heu! male feriatam;

Sed

Sed literato pulvere nobilis
Sectatur artes, quas *Academicæ*
Profudit almum *Matris* uber,
Quasque suo CAROLINA cultu
Honestat addens Præsidio decus.
Illum *Anglus*, illum *Gallus* & *Italus*
Laudaverit sermone doctum
Multiplici variare linguam,
Moresque & urbes visere sedulum;
Dum Musa præbens Historicam facem
Fingit docendo, suscitatque
Per veteris monumenta famæ
Heroas æquis passibus assequi:
En ille vafras spernere fortior
Politicas artes honesta
Mente memor recolit WILHELMUM
Orbis statorem. Vendicat Ordini
Suo merentem Nobilium chorus
Equestrium, illi GEORGIANO
Sidere purpureos honores
Submittit ultro. Cernere *Belgicos*
Fasces remitti jam videor Duci
Ægre repôstos, contremitque
Seditio *Batavas* per Urbes.
Frustra *Britannis* invida gaudiis
Fœdusque quærens rumpere *Belgicum*
Mortale corpus sævienti
Febre minax *Libitina* tentat;
ANNÆ venustas prospera conspici
NASSOVIUM defendit, & asperos
Lenit dolores, triplicique
Ægide dia Salus tuetur;
Amore vires, consilium & suos
Præbente Divos. Macte! Toro decus
Adjuncta puro! Te pudoris
Laude Nurum face nuptiali
Dignam sequatur Virgo *Britannica*!
Pubesque casti nominis æmula
Cupidinis numen jugalis
Composito veneretur æstu!

Edw. Bentham A. M.
Coll. Oriel. Soc.

Interlocutores *Anglus* & *Belga*.

A. SAT lacrymis precibusque datum est. En! nubila
Jupiter, & cœlum meliori luce serenat. [spargit
I nunc, *Belga*, novos tecum meditare triumphos:
I nunc votivam Superis suspende tabellam.
En! valet AURIACUS: nec, quod tu sæpe timebas,
Dimidios febri succumbens linquit Amores;
Sed vegeto tandem renovatus robore faustum.
Ingreditur thalamum, & perfecto lætus honore
Interrupta diu jam nunc connubia firmat.
B. Ergo non frustra tam sæpe litavimus Aris
Miscentes socias lacrymas, sociasque querelas?
Ergo post fati discrimina tanta dabuntur
Promissi reditus, expectatique triumphi?
Quin age, cum fuerit tibi copia multa videndi,
Tantarum evolvas repetens spectacula rerum,
Solennes ritus, & festas ordine pompas.
A. O memorande dies, quo non optatior alter
Angligenis unquam affulsit, tantosve Hymenæos
Attulit! innumero memini tum fervere plausu
Compita, tum læti tædis felicibus omnes
Otia ruricolæ peragebant, otia cives.
At quis solennis referat Spectacula pompæ,
Cum Templum Par dulce petens procederet æquis
Passibus, ingenti circumstipante Caterva?
Qualis ubi cum Fratre suo *Latonia* Virgo
Lætata est *Delon* maternam invisere, *Phœbum*
Intonsi Juvenes, Nymphæ cinxere *Dianam*:
Talis erat Virgo, talem se læta ferebat
Formosi media ANNA Chori; at cum staret ad Aras
Rite parans Sponsi dextræ conjungere dextram,
Gratia quæ, roseo quæ lusit in ore Venustas!
Dum pudor ingenuos per vultus plurimus ignem
Diffundit, mistaque tremit formidine Votum.
Tum quali AURIACO salierunt pectora motu,
Duxit ubi optatam sacra ad connubia Nympham!
Non ultra increpuit, te, pronuba Diva, favente,
Ventorumve moras, lentæve pericula febris.
Interea exultant Proceres, plausuque secundo

Au-

Aula fremit; lætus Genitor Solennia ſpectat,
Et Matris tacitum pertentant gaudia pectus.
Non tam ſolennes *Tempe* ſenſere triumphos
Theſſala, non aderat Spectantum auguſtior ordo,
Cum *Thetis Æmonio* conjuncta eſt pulchra marito;
Certatim quamvis Hymenæum in Vota vocavit
Concurſus Divum, vacuumque reliquit *Olympum*.

B. Impatiens avidis expoſcit *Belgia* votis
NASSOVIUM Sponſamque ſuam: ſtant littore Matres
Pontum aſpectantes, quotieſque albeſcere velis
Proſpiciunt longe, exclamant, jam pronuba puppis
Advenit ———

A. ------ Haud ultra dubiis torquebere votis:
Jam *Britonas* mæſtos, dulceſque relinquere terras
Nympha parat, properatque ſuo comes ire marito.

B. Sis celer, ô puppis, noſtroque in littore ponas
Incolumes ambos; nihil illis triſte receptis
Nos manet: indignans *Rheni Lodoicus* ad undas.
Fulminet, Armorumque fremat circumſonus horror;
Belgia NASSOVIO ſub vindice tuta tumultum
Audiet, inſanaſque hominum miſerebitur Iras.

A. Seu pacem potius foveat, ſive arma minetur
Belgia, per ſimiles comitabitur *Anglia* caſus;
Una Salus, unum nobis commune periclum.

B. O Socii fortes, & Libertatis amantes
Angligenæ! O noſtris ſueti ſuccurrere rebus!
Sive Hoſtem Gentes conjunctis viribus arcent
Italia, propriiſque jubent confidere regnis;
Seu procul à bello tranquilla per otia pacis
Communes ambæ AURIACI celebrant Hymenæos:
Nulla dies *Belgas* meritis pro talibus unquam
Arguet immemores. O longum firma per ævum
Fœdera permaneant populis! (*A.*) Et Copula Nuptis.

Edmundus Gibſon
Rev. adm. in Chriſto Patris Epiſc. Londin. Filius,
Ædis Chriſti Alumnus.

EPITHALAMIA

AD nigram Mortis ſpeluncam & limen acerbum
Alatus (Fama eſt) deveniebat *Amor*.
Illic excuſſæ Pharetra cecidere ſagittæ
Inter peſtiferi ſpicula dira Senis;
Dum ſua ſparſa legit, quædam & lethalia cæcus
Impatienſque moræ corripit Arma Puer.
His temere inſtructus Britonum cum viſeret Aulam,
Quo modo NASSAVUS venerat, ANNA, tuus,
Heu! miſero Vulnus, non quale decebat Amorem
Inferre, emittens haud ſua tela, dedit.
Languentem Succo *Dictamni* ſedula lavit,
Tum Natum increpuit mota dolore *Venus*.
Hæ tibi proveniunt lethales unde Sagittæ?
Unde madet dira clade cruenta manus?
Inſpiret ludum, & teneros tuus arcus amores;
Conveniunt partes hæ tibi, blande Puer.
Effice mollis amor violabile Pectus ut urat
NASSAVO, & flamma ferveat ANNA pari.
Vincula necte favens caſtæ ſocialia tædæ,
Incidat & læto nulla querela toro;
Hanc amet ex Animo hanc unam, ſæcliſque futuris
Exemplum facilis præbeat Ille Viri;
Unanimi fidum obſequio colat Illa Maritum,
Et Matris laudes ſentiat eſſe ſuas.
Hoc te, *Mars*, curæ cui Gens NASSAVA, precatur;
Te jubet hoc, ANNÆ ſemper amica, *Venus*.

Gulielmus Gibſon,
Rev. admodum in Chriſto Patris Epiſc. Londin. Fil.
ex Æde Chriſti Comm.

ΠΑρεσε Μῦσαι, πηγαὶς
Ἑλικῶνος καλά τ' ἄγχι
Φιλῦσαι· νῦν, μέλημα
Τὸ δὴ ἥδιστον ὑμῖν,
Θέλω λέγειν ἔρωτα,
Ἀδειν θέλω κλέος τε
Ὀραγγίου σεβαστοῦ,
Ἐρασμίης καὶ Ἄννης,
Φίλης Γεωργίοιο
Παιδὸς, κλυτοῦ γ' ἄνακτος
Πάντη κλυτῶν Βρεττανῶν.

Ἡρώων μέν ποτ' ἄθλους
Βοῶν ἐσθλῶν, καὶ αἰνὰ
Ὑσμίνης ἤδετ' ἔργα.
Ὁμονοίας αὖ δὲ χάρμα
Ὑμνεῖτε νῦν ἀοιδαῖς.
Νασσαυὸς ἣν ἄκοιτιν
Τὴν Ἄννην εἵλετ'· Ἄννην
Γυναικῶν μέν ῥ' ἄριστον
Καλῶν, Νασσαυὸς αἰεὶ
Ἀριστεύων κατ' ἄνδρας.

Ἀδ' βαρβίτοις δὲ χορδαῖς
Γάμων ἦμαρ θερμὰ
Ἠχεῖν ἦμαρ Βρεττανοῖς
Καὶ Βαταυοῖς μὲν ἤδη
Χαρὰν φέρειν· φέρειν τε
Ἐλπωρὴν ἐς τὸ μέλλον.

Josephus Crewe A.B. super. ord. commens.
ex Aulâ Cervinâ.

EPITHALAMIA
TO THE
PRINCE
OF
ORANGE.

BRitannia bearing in Her grateful Breaſt
Her GREAT NASSAU and Freedom deep impreſs'd,
Doubtful what Wreath of Glory to beſtow,
Calls all her *Heroes* Actions forth to view.
Triumphs in Peace and War before her lay,
From theſe to be inſtructed what to pay;
Columns and *Medals* in her Hands were ſpread,
The Honours Antient *Rome* her Heroes paid:
She view'd them all, but cou'd of none approve,
None equal to his Actions, and her Love.
She knew whatever Statues ſhe might frame,
Marble wou'd prove leſs laſting than his Name.
While thoughtful thus upon her Arm ſuſtain'd
She ſat, revolving all her Bleſſings gain'd,
Thy Name, and Youth, and Virtues came in view,
Nor left her doubtful what Returns were due:
She ſaw, and taught by Love, without delay
Aſſign'd to Love, what only Love cou'd pay.
And now in ANNA, Mighty Prince, receive
The higheſt Honours *Britain* has to give:
In thy bleſs'd Arms receive the Lovely Fair,
Nor once ſuſpect there can be Flattery here:
View every Grace by Heaven and Nature drawn,
And in her High Deſert behold thy Own.
What told by others may offend thy Ear,
Praiſes thus told thy modeſt Worth may hear.
View Her with Eyes that do with Love o'erflow,
Nor wiſh, NASSAU, for greater Triumphs now.
From this high Match far nobler ſhall be ſhown
The glorious Courſe thy Anceſtors have run,
And a new Race of Heroes, born to bleſs,
And Freedom give to Nations in Diſtreſs,
To Ages ſhall extend the wond'rous Scene,
And act o'er all their great Exploits again.

Phanuel Bacon Fell. of Mag. Coll.

OXONIENSIA.

PRINCEPS, qui gentem magni famamque tueris
AURIACI, Princeps populo sperate *Britanno*,
Ingredere O! plausus inter strepitusque faventum;
Cerne, tuum ad nomen studio quo concita fervet
Tellus; ut generis memores matresque virique
Lumine Te lustrant avido; dumque ora tuentur,
Assurgunt animis ingentia facta WILHELMI.
Forsitan atque aliquis seniorum dixerit; ergo
Alter adest, justi revoluto temporis orbe,
NASSOVUS; patruum, memini, sic æquore vectum
Hyberno nostris tandem Deus appulit oris.
Illius adventu, quamvis gratissimus *Anglis*
Defessis aderat, quamvis in sede locavit
Turbatos Divos, libertatemque reduxit;
At sensit motum tellus, & signa timoris
Vel servata dedit; jam vero gaudia gentis
Quæ minuant, non arma sonant, nec classica miles
Instruit, ad blandum cantat pubes Hymenæum;
Anglia per latas Hymenæum concinit oras,
Et læto referunt Hymenæum littora plausu.
Quis sonus ille autem, quidve illætabile murmur
Ingruit infausto contristans omine regnum?
Dî, quibus imperii commissa est cura *Britanni*,
Hunc saltem in meritam juvenem succrescere famam
Ne prohibete; satis sit vobis ipsa decoris
Quod lacrymis CAROLINA litet, quod GEORGIUS oret
Pro genero; nec sirit Amor tabescere morbo
Sedem qua servata ANNÆ sacratur imago.
Sed quo te, Virgo, vates lenire dolentem
Audeat affatu, vel quæ solatia sumat?
At tibi non olim curam mœstumve timorem
Incutiet conjux; sed felici omine lætos
Ire dies, *Britonum* valeant si vota, videbis.
Nec minus ingenti pubes hunc nostra WILHELMO
Suspiciet, parilique ambos sacrabit honore:
Te vero forma insignem, studiisque *Minervæ*
Ornatam, nympharum æquabit turba MARIÆ.
Et cum vota ferant; hoc, dicent, scilicet uno
Sint, O! dissimiles, sint multa prole beati;
Quæ magnos vultu referat factisque parentes,
Et decus AURIACUM per longum proroget ævum.

Joannes Potter Episcopi Oxon. Fil. A. B.
Ædis Christi Alumnus.

ΟΥΚ ἀνδριαντοποιός εἰμ᾽ ἀγάλματα
Ὥς᾽ ἐργάσασθ᾽ ἐλινύοντα βαθμίδος·
Ἐστῶτ᾽ ἐπ᾽ αὐτῆς· ταῦτ᾽ Ἐλευθερίῳ Διῒ
Αγγλῶν Ιλερμῷ στήσεται Βρεταννία·
Πλωτὸς δ᾽ ἐπ᾽ ἀκάτε, καὶ ταχείας ὁλκάδος
Γλυκὺς ἀοιδὴ στεῖχ᾽ ἀπὸ Βρεταννίας
Διαγγελοῦσ᾽, ὅθ᾽ ἱερὸν ἐκτελέσας γάμον
Νύμφην ἔδωκε Γεώργιος Νασσαυίῳ,
Νύμφην φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένην,
Τὸ σῶμα δ᾽ ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον,
Ἄννην Βρεταννῶν, ἠδὲ Βρουνσβικιῶν κλέος·
Κιθάραν δὲ κρέκειν ἥτις ὧδ᾽ ἐπίσταται,
Ἱστόν θ᾽ ὑφαίνειν, ἐν δὲ πάσσειν ποικίλοις
Πατέρων ἀέθλους, τοῖσιν ὤπασαν θεοὶ
Ἀρεταῖς σὺν ἄκραις ἀγλαΐαν νικηφόρον·
Βοῦδης θ᾽ ὅθ᾽ ὑπὸ πύργοισιν ἦλθε Γεώργιος,
Ὤπασε δ᾽ ἐκ χειμῶνος ἐλθὼν εὐδίαν·
Πεδίοις τ᾽ ἐν Οὐδεναρδίοις ὅταν κλυτὸς
Πατὴρ ἀριστεύεσκεν, οὐδὲ τῶν καλῶν
Ἄπειρον ἥβην ἐδάμασεν χειᾶς ὕπο.
Πινυτοὶ δὲ θυμὸν καὶ γένοντο σώφρονες,
Καὶ χερσὶ καὶ βουλαῖσι φέρτατοι βροτῶν·
Ἀβοατὶ γὰρ περιναιετώντων κοιράνων
Αὐτὸς ἀξίαισι κείνων ἤθελεν
Ἑκὼν πιθέσθαι, καὶ δίκῃ ξυναίρει.
Οἶκον δ᾽ ἐπαινέουσα Μοῦσα φιλτάτην,
Νασσαυίων μὴ κρύπτ᾽ ἀγακλυτὸν γένος,
Συνήορον φόρμιγγι δ᾽ ἐασάτω κλέος·
Ἀλλ᾽ ὦ πατρῴα γῆ, θεοί τ᾽ ἐγχώριοι,
Περίφρονες Ιλερμοῦ κλῦτ᾽ ἀείμνηστον κλέος,
Σύ τ᾽ Ὀξόνιον μάλιστα, σοὶ γὰρ ἤλυθε
Δίκῃ καθαρτὴς πρὸς θεῶν ὡρμημένος
Ιλερμὸς, ἀγαθοῖς οὐ φθονῶν, ἀστοῖς φίλος,

Ξείνοις

Ξείνοις πατὴρ θαυμαςὸς, ὃς νῆσον κτίσας
Ἐν τοῖς Ἐλευθερίας θεοδμήτου νόμοις
Δουλείας ἕλκει ἐκ βαρείας Ἀγγλίαν.
Νασσαυίων τοῖσδ᾽ ἐκγόνοις δίδω θεὸς
Καὶ τῶν πρὸς ἀςῶν, ἠδὲ πρὸς ξένων χάριν·
Οὐδὲν γὰρ εὐθυπορεῦντες ἐχθρὸν ὕβριος
Τεθμοῖς θέλουσιν ἐν Πατρῴοις μένειν.
Σὺ δ᾽, ὦ ποθεινὲ γαμβρὲ, μάρτυρ τῶν ἐμῶν
Λόγων ἄριςος, σε Στρατηγὸν ἔλπεται
Πατρίς· σε γαμβρὸν εὔχεται Γεώργιος,
Σοῦ Καρολίνα πενθερὰ κικλήσκεται.
Ὦ χαῖρε νύμφη, γαμβρὲ χαῖρ᾽ εὐπένθερε·
Εὐτεκνίην δοίη μὲν ἡ κουροτρόφος
Λήτω· Κύπρις δ᾽ ἔρωτας ἀλλήλων ἴσον·
Σωτεῖρα δ᾽ ἡ Τύχη μεθ᾽ ὑμῖν ναιέτω,
Ἠδ᾽ Εὐνομία τε, καὶ κασιγνήτη Δίκη
Βάθρον πολήων ἀσφαλές γ᾽, ὁμότροπος
Ἠδ᾽ Ἡσυχία, ταμίαι γε πλούτων ἀνδράσιν,
Θέμιστος μὲν εὐβούλοιο παῖδες χρύσεαι.

Rob. Hoblyn C. C. C.
Sup. Ord. Comm.

CHarus *Batavis*, charior *Angliæ*
Accedis Hoſpes, NASSAIDUM decus;
Cui fama majorum ſuperſtes,
Et propriæ peperêre dotes
Feſtos honores: hinc tibi regiæ
Panduntur aulæ; primaque virginum,
Stipata plaudentûm catervis,
Te thalamo recipit jugali.
Te, Chare *Princeps*, & Laribus tuos
Præfert *Britannis*; Te ſequitur comes,
Quo magnus *Hollandus* ad urbes
Pertulit AURIACUS MARIAM.

O faufte *Princeps*! Filia GEORGII
Cui fe Marito; cui genero libens,
Cum prole, virtutemque, & artes
Ipfa fuas CAROLINA tradit.
Gaudete BELGÆ, navigat altera
Britanna Conjux; mittitur alterum
*Anglis*que, & antiquæ *Batavis*
Pacis amicitiæque Pignus.
Firmata tali Fœdera vinculo
Stabunt in ævum: folvite carbafa
Belgæ, *Britanni*que; & per omnem,
Qua pateat, date jura pontum.
Junctas remoto littore *Sarmata*
Optat carinas: vos *Siculum* mare
Vifetis, avulfamque Pacem
Aufoniis referetis oris.

Robertus Foulkes LL. B.
Ædis Christi Alumnus.

NASSOVUS ANNÆ dum thalamos petit,
Nereus trementes obruit otio
Ventos, ut inftantes labores
Fatidicus, variamque fortem
Cantaret: Eheu! quantus ades dolor
Genti *Britannæ*, quas lachrymas moves
Tuis relictis, dum medullas
Pigra febris populatur igne.
Fruftra falubres turba medentium
Succos miniftrat, nil medicus labor,
Nil fuccus omni, quam feraci
Terra fovet gremio, valebit
Expreffus herba; *Bathonio* falus
E fonte furget, quo neque carior
Fluit *Britannis*, certiorve
Pollicitas fibi magna Parcas
Fraudare --- Sed me lætior avocat
Imago pompæ, quis fonus advolans
Impellit aures? qui tumultus
Lætitiæ, properique plaufus?

Rurſusne nuptam jam videor *Thetin*
Spectare? rurſus *Jupiter* agmine
Cinctus deorum linquit aſtra
Egregium decorans triumphum?
En! Pompa major. Macte! tori decus
Cui Virgo ceſſit, quæ ſuperat *Thetin*
Formoſa, quantum vincit ortas
Oceano *Thetis* ipſa Nymphas.
Da vela; fauſta ducis avi domum,
Fæcunda cladem quæ generis tui
Rependet, infenſamque ſævis
Progeniem pariet Tyrannis.
Utrinque quid ſi ſævius ingruant
Martis procellæ, ſi *Lodoix* fremat?
Flagrante ſecurus tumultu
Tu patriæ in gremio quieſces;
At non aviti nominis immemor
Mox ipſe prodas magnanimum genus,
Læſaſque leges aſſerentem
AURIACUM veneretur orbis.

Thomas Salter Ædis Chriſti Alumnus.

AD SERENISSIMUM

PRINCIPEM *AURIACUM*.

AUdax NASSOVII cum vellem dicere laudes
Egregias, Thalamumq; ANNÆ, venereſq; decoras;
Cynthius admonuit. --- Tenui non talia plectro
Conveniunt; tantos nequicquam aſſurgis in auſus!
Siſte parumper opus; Quis enim depingere digne
NASSOVIUM poſſit, pulchræ, vel amabile fulgur
ANNÆ? --- Depoſui calamum, ſic ſuaſit *Apollo*.
At cum *Pieridum* penetralia læta ſubires,
Ut vidi ingenuos mores, vultumque ſerenum;
Ut vidi Pubem pendere loquentis ab ore
Aoniam, ſubito mentem novus impulit ardor;
Hinc quoque grata ſuum Vectigal ferre Camœna
Geſtit, & inſolitos Virtus Tua ſuſcitat ignes.
Tu mihi Numen ades; quem non conceſſit *Apollo*,

Quem Natura negat, facit en! Reverentia versum,
Quemque mereris, Amor. — Siquid mea vota valebunt,
Nassovios longum Conjux demittet in ævum,
Queis *Rhedycina* suos olim persolvet honores.

Tho. Smallbrook
Rev. adm. in Christo Patris Epis. Lich. & Cov. Fil.
Coll. Trin. Schol.

Late per orbem dum rapidæ ruunt
In bella Gentes, & medius *Furor*
Ciet tumultus, instruitque
Sanguineam *Libitina* Scenam,
Hinc ite curæ; *Pax* placido sedet
Hic alma vultu; Blandus adest *Amor*,
*Hymen*que festi Nuptialis
Lætificum instituit Triumphum.
Memor Wilhelmi, & Nassoviæ Domus,
Ornare pompam Gens studet æmula,
Et parva Musæ feriatæ
Dona ferunt animo benigno.
O magne Princeps! ne pelagi minas
Sævi queraris, Febris & invidæ,
Moræque causas. En! ab ipso
Ducis opes, animumque morbo.
Quali Mariam lætitia suam
Perfudit olim Nassovius redux,
Tali salutat Te receptum
Post varios pia Nupta Casus.
I, digna tantis & meritis cape
Quæ summa donet Præmia Georgius;
I, Digne Sponse! *Belgica*sque
Gaudia jam renoves per oras.
Anna O secundis per placidum mare
Det vela ventis, progeniem novam
Datura terris, & futuro
Delicias columenque sæclo.

Ric. Smallbrook
Rev. adm. in Christo Patr. Epis. Lich. & Cov. Fil.
e Coll. Univ.

OXONIENSIA.

AD

REGEM.

ILLuxit, Rex magne, dies quæ munere Cœli
Regales thalamos commisit fœdere sancto.
Tu Vati, Cytherea, adsis, dictisque leporem
Imbue; quæ Princeps mortalia sæc'la gubernas,
Regiaque æterno devincis vulnere amoris
Pectora; qua sine nil pulchrum, nec amabile quicquam
Nascitur; edoceas *Hymenæos* pingere honores
Carmine quo possim, tædasque ornare jugales.
En! decus *Auriacum* Juvenis, quem jactat alumnum
Belgia, ab heroum demissum stemmate longo:
Qui genus exornat meritis, non gesta paterna
Inscribens sibi, sed propriis Virtutibus ardens
Nititur ad veram genuino Lumine famam:
Haud Luxu patitur florem torpere juventæ;
Alea non pernox tenuit, neque fœda voluptas,
Nec fregere animum pellacis dona Lyæi.
Ingenium huc suave accedit, moresque venusti,
Mens prona hospitibus, sine magnificentia fastu,
Et sincera fides, & nescia fallere Lingua.
Dignior haud alius quem Tu tibi, maxime Cæsar,
Adsciscas generum; neque quem Tu, Regia Virgo,
Consortem thalami, divisaque gaudia libes.
Quare agite, ô Divæ, redolenti flore Corollam
Tempora nectentes redimite, auroque decoros
Et gemmis radiata recens jam nupta Capillos
Prodeat, unanimi Charitum stipante Corona.
Ipsa quidem Nympha ante alias cumulata deorum
Muneribus, cui forma decens; forma tamen ipsa
Pulchrior est animus, seu diæ Lumina mentis,
Ingeniumque sagax arte expoliente magistra,
Ingenuos seu tu mores purosque recessus
Pectoris, & vitio cor inviolabile spectes.
Egregiis ambo macti Virtutibus este!
Macti ambo donis *Hymenæi*! Eat omine læto
Conjugium, ô nullos umquam labefacta per annos
Sancta fides, castique tori sincera voluptas

Perstet,

Perſtet, & urentes abſiſtant Limine Curæ,
Et niveis ſemper foveat Concordia pennis.
Quinetiam zonæ jacturam pulchra ſolutæ
Compenſet ſoboles, Erycina ſecundet amores;
Æqua juvet partum Lucina; & fœta bonorum
Floreat alma domus, dum Phœbus torqueat annum.

R. Watkins A. M.
Coll. Wad. Soc.

Britannorum veterum Homœoſtichon macrodiſtichon, (Britannicè Cywydd deuair hirion) ad Normam doctiſſ. Grammatici *Johan. Davidis Rhæſi*, M. D.

FY Nuwies, y ſwyn *Awen*,
Bereiddia' Hawl y Beirdd hên,
Clyw yn awr, ein *Clio* ni
Yr Aeres ar *Eryri*;
S' uwch ei Thop na *Rhodope*
Na *Helycon* loyw-lon Le.
Clyw 'r Clŷch yn Entrych y Nen,
Rhuad ebrwydd 'r hŷd Wybren:
Clyw ſôn am ein N'wddion ni
A Gwleddoedd yr Arglwyddi.
Sôn *dithau* Sain odiaethawl,
Yn glaer ſwyn eglura Fawl
I FFREDRIG Llurig ein Llû,
Gorau Gem i'r gwîr Gymru;
Sŷdd yn D'wyſog enwog yn',
Ail i wiw-lwys LEWELYN,
A f'ai er Mintai 'n 'r ûn man
Fel anturi'o flaen Taran.
Pâr iddo 'n awr, pûr dda i Nôd,
Lawenychu 'n lân uchod,
Fôd mawr-chwyrn *Deyrn* o draw
Yn frŵd addas *Frawd* iddaw:
A Brawd yn y Sawd a ſai,
O Dŷ *Orans* nad wyrai.
Yntau er ei ddiau Ddawn
Er ei gymmaint ar Gammawn,
Er nad ofnai Wŷr DYFNWAL,
Na Chlêdd i'w ddiwedd, na'i ddal;
Er hyn o Glôd *Cyſgod* cu
Ei Gywir-ſûn a'i gorfu.

Y Nêf

Y Nêf wâr a'u darparodd
I'w gilydd ẏn ſûdd ûn Fodd.
Yr holl Sêr a GWENER gû
A'u galwodd i'r ûn Gwelu.
  Cẏfod hêd goruwch Gwledydd
Wyry' ddoeth, ar ẏ Wawr Ddẏdd:
Gyrr o hẏd dẏ Gerbyd gwẏch
Ar ryw Wynt draw i'r Entrych.
Boed dẏ Lêf hyd ẏ Nefoedd
I gẏfarch gwell âg Arch goedd,
Ar Eiriau têg Arwyrain,
I'r Duw HYMEN gẏmmen gain.
Arch iddo 'n ſwyn gẏſtwyno
Rhîf ẏ Gwlîth o'i Fendith fo
I'r ddau hyn: urddol fo'u Hâd,
A mowr-wych eu Cẏmmeriad.
Boed ſôn fel am LATONA
A'i Heppil ddieiddil dda,
Am danynt Hwy: ſwy-ſwy f'o
Blaid ewaint ẏn blodeuo.
  Arch hefẏd i CUWPYD gû
Eu gwilio ẏn eu Gwelu,
A'i Oſgordd eirian eſgyd,
A'i Drâs, o'i gwmpas i gẏd;
I'w dal mewn Atial, a Nerth,
Yn bryd-ſwyn ac ẏn brẏdferth;
A phôb Gwẏn groes anſoeſol
Arw ei Naws i ẏrru 'n ôl:
I'w Ceurydd na bo'nd Cariad,
A Mwynderau Mwythau mâd:
Hyd oni bo 'n chwyddo Chwant
Llu o Nêf ẏn llawn Nwyfiant.
A hwythau 'r cû Lû ar lêd
A wyrant ar i wared,
I weled rhwydded yw Rh'ôl
Eu Mwyniant gwîr-ddẏmunol:
Braidd ẏn ddîg o Genfigen
Gan ſwyned a gwynned *Gwen*.
  Yr Haul cû pam mor fuan
Yr hedi di 'n Rhôd o Dân,
Dâd ẏ Dẏdd, oeda dẏ Daith,
Mynn Aſſwyn am ûn Noſſwaith:
A hon cẏd ag Wythnos hîr,
Er ei ſwyn *Ef* a'r *Feinir*
Heb Loer wẏch i Lewyrchu
Na chwaith Sêr ond GWENER gû.

EPITHALAMIA

Am ẏ *Fûn* nid rhaid unon
Na wêl E'i Gwedd liniedd lon:
Disgleiria f'a L'wyrcha 'n lân
'Leini o hon'i hunan.
Gwedi bôd mewn Cẏd-fod cû,
Awch Nassaw i'w chẏnnesu,
Disgleiriach, harddach fydd Hi,
A glanach, na Goleuni.
A'i *Phrŷd* mor hẏfryd a hyn
Y delo fyth i'w dilyn
Hawdd-ammor tramor, bôb tro,
Heb arnyn' gychwyn guchio,
Mewn Gogoniant, Mwyniant Maeth,
A chẏfiawn oruchafiaeth,
A phôb pêth mewn Toreth têg
Na chwynont am ẏchwaneg.

Guil. Wynn A. M. è Coll. Jesu Sch.

Carmen Arabicum.

ايها اهل بريطانية ان يومكم هذا العرس
اشرف الايام وليلكم هذا الادوار ؞
يوم الفرح الاعظم والسرور الكامل
ليل الاكرم ليل الاستبشار ؞
الذي فيه الامير النارنج الاكبر
من نسب ارباب الامراء بيت النسّاء ؞
رضي الله تعالي عليهم وعلي الهم
يتزوج ابنةّ الفضيلة النساء ؞
والآن يا عروس بهي في الحسن
افضل من كل بني البشر ؞
تقلد سيفك قوي ايها الجبار
وتقاتل جميع عدو المشرق ؞
وانتها ستّ جميلة ابنة الملك
يدخلوا بك وبعروسك بثياب منذهبة ؞
بفرح وتهليل الي بيت الله
ثم الي هيكل الملك بغلبة ؞
عوض اباءك يكونوا لك ابناء
فيقيمهم الله روساء علي جميع الارض ؞
ويذكرون اسمه في كل جيل جيل
ويعبدوه سبحانه الي يوم العرض ؞

Johannes Gagnier A. M.

QUO Te fugacem per loca devii
Sequemur? Eheu! Te sine Purpuræ
Languent honores, languet omnis
Et Jocus, & Venus, & Cupido;
Peruvianum seu nemus incolis
Urbes relinquens, & mare naufragum;
Seu Fonte lætam puriori
Sulphureæ tenuere *Baiæ*:
Vocata longum sollicita prece
Veni citato DIVA SALUS pede!
O Vita vitalis WILHELMUM
Redde Sibi, volucrisque fati
Morare pennas! DIVA SALUS veni!
Servans beati nominis Hospitem,
Nymphæ futurum redde Sponsum
Incolumem, patrioque Cœlo!
Videtis? audit Diva favens preces.
Dilecte PRINCEPS! jam Tibi sospiti
Theatra plaudunt; & celebres
Instituit *Rhedycina* pompas.
Te Literatos inter & Aulicos
Illustre Nomen! Te Generum petit
GEORGIUS; Te casta gaudet
ANNA viro; Face nuptiali,
Magnisque Virgo digna Parentibus:
Testata quid Mens, rite quid Indoles
Formata possit CAROLINÆ
Matris ad arbitrium docentis.
Tecum peractis Illa laboribus
Fruetur olim. En ipse placet Dolor
Exhaustus! & Talem per ipsa
Damna juvat meruisse Sponsam.
O Conjugalis Lumina fœderis!
O juncta fidis Pectora amoribus!
Vos Musa cultrix Castitatis,
Musa Lyræ studiosa sero
Mandabit ævo: jam videor mihi
Promissa Lecti pignora cernere;
Virtute præclaros & Armis
NASSOVIOS video futuros.

I destinatis utere Honoribus!
I Magne PRINCEPS! *Belgia* debitas
Fasces remittit, comprimitque
Seditio populare murmur!

J. Hardres A.B. è C.C.C.

WHile Crouds officious to declare their Joy
In rustick Layes their uncouth Rhimes employ;
Shall those Bright Seats, where *Phæbus* ever reigns,
Sullen refuse their more Harmonious Strains;
To WILLIAM's Shade, too much *Britannia* owes,
The Tyrant's Scourge, and Rescuer of Her Laws.
Immortal *Prince*, if kinder Fates decree
Kings hence transplanted shall their Empires see,
Where'er Thou Choosest to erect Thy Seat,
And shine Protector of the Brittish State,
With radiant Beams propitiously look down,
And view those mighty Kingdoms once Thy own.
See one by one transfer'd Thy Virtues shine,
Still with fresh Lustre in the NASSAU Line.
Hail, Gracious *Prince*, whom Guardian Heavens engage
Th' Illustrious Pattern of the rising Age;
O born in ev'ry varying Scene to please,
And grace all Stations with becoming Ease;
Such NASSAU was shall future Times agree,
When They wou'd form a *Prince* compleat as Thee.
Thrice happy Day! that joyns the *Belgian* Shores,
To *Albion*'s Isle and makes that NASSAU ours.
Hence shall new Records take their Happier Date,
Auspicious Æra of the Brittish State.

G. Coffard M.A.
of Wad. Coll.

אשירה זמרת נכבדות
יתן עם לשר תפארה
איים יריעו קול ששון
ארץ וישבח שרה
כי נסויס התחתן
את בת מלך רבים גויים
ויקח לה גם מורשה
טובה גם ברכת שמים
המה נאדרים בין מספר
אבות נבורים יצליחו
ירש זרעם שער שנאיו
המה כפרח יפריחו
ברכת אל תרד על ראשם
כי תמיד במקמות ארצם
יעשו אמנם מצות עליון
ובתורתו יהיה חפצם

Ric. Brown A. B. Trin. Coll. Sch.

I.

Obgleich Britanniens Macht unüberwindlich stehet,
Und ihre Reichthums Quell'n gantz unerschöpflich sind,
Doch, dass es heisset Gross und allen weit vorgehet,
Ist, dass man in demselb'n noch viel was Edlers find.

II.

Befreyet seyn von Geist- und Leiblich'n Tyranneyen,
Nicht fühl'n den Grausam'n Zwang, der die Gewissen quaelt
Was unser eygen ist, geniessen mit Gedeyen
Und ohne Furcht, dis ists, was Eng'land beste haelt.

III.

Das Goettliche Geschlecht jetzt Albions Kronen ziert,
Das, Gottgleich, wachsam ist zu seines Volckes Wohl,

Und nicht eh'r ruhen kan, bis es hat Etabliret
Das Heyl, das Kinds Kindern, is ewig wachsen soll.

IV.

Des Koenigs Tochter wird mit einem Printz vermaehlet,
In dessen Aderen das Blut der Helden quillt
Die vol Triumphs und Rhums von selben sind entseelet
Wenn der Tyrannen Wuth dadurch nur ist gestillt.

V.

Der unerschrockne Muth der tapfern Nassaus Fursten
Hat sterbend Niederland vom Todt und Hoell erloest
Und in den Stand gesetzt, den Wilhelm auszurusten
Erloesern Englands, das von Hulff war entbloest.

IV.

Die weise Providentz des Britannischen Georgen,
Die des Volcks hoechstes Gut so unermudt behut,
Erwehlet, mit dem Printzen, Annam zu versorgen,
Der Wilhelms Nahmen hat, die Tugend und Geblut.

VII.

Das Bild der Gottheit, das in Carolina glaentzet,
Ist auch ins Furstlich Hertz der Anna eingedruckt,
Wie Kronen Gnad und Weisheit, ihre Haeupter kraentzet,
Des Schoepfers Tugenden, wenn er die Welt beglueckt.

VIII.

Der Himmel woll zu seinen Gunstling'n ewig waehlen,
Setzen der gantzen Erden zur Ergoetzlichkeit
Wilhelms und Annens vertraute Fursten Seelen,
Damit ihr Wohl und Ruhm bleibe in Ewigkeit!

IX.

Das Siegel, seiner Gunst woll uns Gott gnaedig zeigen,
Printzen und Princessinnen von ihrer Lieb zu seh'n
Dass Georgii Geschlecht und was dem Volck ist eigen
In Gross Britannien moeg immerdar besteh'n!

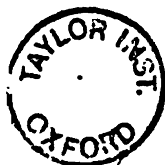
Johannes [illegible] Sup. Ord. Com. & Coll. Reg.

FAustos, *Phœbe*, Dies, & quæ tam læta tulisti
Tempora commemora. Puppim *Cythærea* per æquor
Transtulit, & nostras classem devexit ad oras
Incolumem, magni vehitur qua magna Propago
AURIACI; *Britonum* quo sospite, quoque *Batavæ*
Exultant Gentes, GULIELMIque umbra superbit.

Salve

OXONIENSIA.

Salve Nassovi, salve clarissima Proles,
Diis genite, & geniture Deos: En Georgius ultro!
En tibi Connubio natam sociare fideli
Accelerat Carolina; memorque *Britannia* Laudum,
Auriacæque domus, iterum felicibus almam
Nectit amicitiam, & concordia fœdera jungit
Auspiciis. Tu diva *Venus*, Cœlique patentis
Numina, connubiis placide arridete Beatis.
Vobis Nassovi, vobis communiter Annæ
Cura datur, plenos Cœlo diffundite rivos
Lætitiæ, studiisque ambos animisque fovete;
Semper Amor placidus mentes regat, & bonus Ille
Fœdere servet *Hymen*, quos fœdere junxit amantes.
Dicite vos Annam, Nassovum dicite Musæ;
Illum *Phœbus* amat, *Phœbi*que chorus colit omnis:
Mulcentem spissi subsellia plena *Theatri*
Vidimus eloquio, dum gentis turba togatæ
Aure bibit dulcemque sonum, mellitaque verba;
Quis digne Laurus, quis tanti dicat Honores,
Virtutesque viri, cui mentem animosque virile,
Et Gulielmus ovans, & Avorum nobilis Ordo
Inspirat, Patriæque jubet non cedere Famæ?
Auriacæ Quantum debes *Brittannia* genti
Testis Relligio, & servati ex Hoste Penates.
Quo feror? Usque novi mihi copia crescit honoris,
Et jugis instar aquæ nullo tenuatur ab haustu.
Ominibus longum pulchra Anna fruare secundis,
Quam *Venus* ante alias Nympharum diligit omnes,
Prælatamque suis quas Gens habet *Angla* Puellis.
Felix Nupta, quibus te Cœlo Laudibus æquem?
Cui virtus, pulchri Cui gratia contigit oris,
Cui Carolina Parens, Generis Cui Georgius Auctor!
Vobis Quisque dies, Vobis Sol Quisque recurrens
Et melior redeat, melioraque tempora ducat,
Famaque venturis memoranda nepotibus usque.
Crescat Laude recens; nec magni nomen obumbret
Invidia Auriaci, nec tanti Sanguinis Hæres
Intereat; Gentisve decus, Columenque *Britannum*,
Belgarumque ruat; dum longi temporis ordo,
Vastaque totius solvatur machina Mundi.

Radclyffe Howard è Coll. Æn. Nas.

EPITHALAMIA
AD
PRINCIPEM *AURIACUM*.

DUM Patriam ſtudiis ornas, Virtute miniſtras,
Res & *Arauſiacas* Armis & Pace tueris,
Currit ad extremas victrix tua gloria gentes.
Te tamen ingratus propria conſpexerat orbis
Surgentem Fama, quem non *Germanica* Tellus
Invida, nec merito *Gallus* dignatur Honore,
*Hiſpanuſ*ve --- & tanta viget sine munere Virtus?
Id metuens veteriſque memor gratiſſima tellus
Anglia Conjugii (primum quod gesſerat olim
Fælicique Pari, Angligeniſque ſacraverat *Hymen*)
Te vocat amplexu, ut meritis pro talibus Uxor
Muneret, & pulchra faciat Te prole Parentem.
Scilicet hoc olim voluerunt Fata, diebus
Venturis gemina ut diverſo ex ſanguine felix
Naſcatur Soboles, Juvenum celeberrimus alter
Alter quos *Britones* habuere favente Minerva,
Fæmineis prælata Choris committat in unum
Pronuba quos *Juno*, & jungat maturior ætas.
Hoc Cœlum & Superos credo curare, Miniſtrum
En *Jovis* agnoſco portantem Juſſa per Auras;
I, pete, *Belgarum* ſoſpes rediturus ad oras,
I, ſequere *Angliacam* ventis atque auſpice gentem
Neptuno, Te Regna manent ſocialia, ſponſum
ANNA manet, longumque novam petit *Anglia* prolem.
At non infames Scopuli, non turbidus Auſter
Nec Maris hiberni triſtis confundet Imago;
Invida ſed Febris paulum divertet amores,
Connubium abrumpet præſens pactoſque Hymenæos.
Hunc fama major, fida, *Cheynæe*, levabis
Arte, vel amiſſum melior dabis, ANNA, vigorem.
Tum demum erepta dubiæ formidine mortis
Extinctas reparare faces Hymenæus, & urbem
Luminibus complere, & Serta parare jubebit.
ANNA, mereris enim, tibi primas ecce Corollas
Vir voveat, totumque tibi ſe tradat amantem:
Conſcius illius, quem dudum innupta timorem
Præſtiteras ægro, longi ne tædia morbi

Fœde-

Fœdera diſſolvant fatis ineunda, futuræ
Quæ Deus æterno Pacis jam pignora firmat.
  Ergo age per populos properabis Fama morantes
Aut *Camum* quicunque bibunt aut *Iſidis* undas
Nuntia felicis Thalami; totumque per orbem,
Unitaſque domos conjunctaque Regna ſonabis.
Audiat invitus demiſſo *Cantaber* ore,
Invideatque novas tellus *Germanica* pompas.
  Interea Juvenis narrantis ab ore Parentis
Intentus pendet, dum Tu præcepta, GEORGI,
Fida refers, & recta doces moderamina Regni.
Tu melior noris ANNÆ, CAROLINA, volenti
Parentem ſuadere animum; Tu ſemina primum
Insereras Fidei, & multum Pietatis Amorem.
  Quin parcas demum longo tua tempora, Princeps,
Si ſermone morer; veſtra en Te *Belgia* poſcit
Pollicitum, & quærit noſtros iterare Triumphos.
ANNA vale --- Patriæ Fines & linquere Regna
Quid ſi ſorte datum! per Te ſociabilis exhinc
Confluet oceanus, quos & diviſerat olim
Diſtantes conjunget agros, populoſque remotos.

Gul. Crawley è Coll. Pemb. A. B.

To his Highneſs the PRINCE *of* Orange, *on his coming to* Oxford.

RECeive, lov'd PRINCE, the tribute of our praiſe,
  This haſty welcome, in unpoliſh'd lays.
At beſt, the pomp of ſong, the paint of art,
Diſplay the genius, but not ſpeak the heart;
And oft, as ornament muſt truth ſupply,
Are but the ſplendid coloring of a Lye.
Theſe need not here; for to a Soul like thine,
Truth, plain and ſimple, will more lovely ſhine:
The truly Good but wiſh the verſe ſincere;
They court no Flattery, who no Cenſure fear.
  Such NASSAU is, the faireſt, gentleſt mind,
In blooming youth the TITUS of mankind.
Crowds, who to hail thy wiſh'd appearance ran,
Forgot the Prince, to praiſe and love the Man.

Even parties, where eternal discord sways,
Now think and speak *one* language -- 'tis thy praise!
Such sense with sweetness, grandeur mix'd with ease!
Our nobler youth will learn of thee to please:
Thy bright example shall our world adorn,
And charm, in gracious princes, yet unborn.
Nor deem this verse from mean Design proceeds,
That vice of Courts, the soil for baneful weeds.
Here plainness dwells, and honest truths are taught,
To guide and govern, not disguise the thought.
See those enlighten'd Sages, who preside
O'er learning's empire; see the Youth they guide:
Behold, all faces are in transport drest;
But those most wonder, who discern thee best:
At sight of thee, each free-born heart receives
A joy, the sight of princes rarely gives:
From tyrants sprung, and oft themselves design'd,
By fate, the future *Neros* of their kind;
But tho' thy blood, illustrious Stranger, springs
From lawrel'd heroes, and from warrier kings,
Thro' all the mighty series, charm'd, we trace
The friends of Liberty and human Race!
Oh born to glad and animate our Isle!
For thee, the heavens look pleas'd, the seasons smile.
For thee, late object of our tender fears,
When thy life droop'd, and *Britain* was in tears,
All-chearing *Health*, the goddess rosy fair,
Attended by soft suns, and vernal air,
Sought those *fam'd Springs*, where, each afflictive hour,
Disease, and Age, and Pain, invoke her power:
She came; and while to thee the current glides,
Pour'd all her self into the living tides.
Hence, thro' thy bosom that prompt life deriv'd,
Hence, with thy health, the drooping world reviv'd.
Proceed to emulate thy race divine;
A life of action and of praise, be thine.
So great, so glorious, thy Forefathers shone,
No Son of theirs must hope to live unknown:
Their deeds will place thy Vertue full in sight;
And Vice, if Vice thou hast, in stronger Light.
If to thy fair beginnings strictly true,
Think what the world may claim, and thou must do:

The

The honours, that already grace thy name,
Have fix'd thy choice, and force thee into fame.
Even she, bright ANNA, whom thy worth has won,
Inspires thee what to seek, and what to shun.
Rich in all outward grace, th' exalted Fair
Makes the Soul's beauty her peculiar care:
Her angel face will thy heart's *Softness* charm;
Her nobler mind thy *Public* bosom warm.

David Mallet B. A.
of St. Mary Hall.

WHenever Princes fight, or Princes love,
The Muses note them in the lists above.
Cæsar ne'er warr'd or wanton'd with his Queen,
But rising Poets drew the vary'd Scene;
Whilst charming *Cleopatra* joy'd to find,
Cæsar to love as well as war, inclin'd.
When'ere, Great PRINCE, you quit the Hostile Plain,
Tir'd with the heaps your Conqu'ring Arm has slain;
With chaster warmth and more attractive Art
Will Virtuous ANNA take you to her Heart.
Juno, do Thou their mutual Loves prolong,
Till Time admires to see their Passion Young,
And if the Subject World deserves your Eye;
Or if you prize the greatness of your Sky;
Prosper the Blossoms rising from their Joy,
Till Time shall envy what he can't destroy:
Then next Great WILLIAM, where his Virtues shine,
To make your Glories perfect, place his Line.
But when we trust, O *Neptune*, to thy Bed,
The brightest Form *Britannia* ever bred;
Firm to thy charge thy rolling waves restrain,
And waft thy Guardian Goddess o'er the Main:
For *Venus* quits her title to the Sea;
She's neither Queen of Beauty, nor of Thee.
But here, Fair PRINCESS, Cares unnumber'd croud;
Between the Private and the Public Good.
Sometimes the General Welfare claims your Mind,
Not given for one alone, but all Mankind.
Yet since the Muses guide their Steps by you,
Smile when you're here, and sicken when you go.

Sometimes let Native Paſſions call you back,
Nor quite bleſs *Holland* for your *England*'s Sake.
Return, and ſnatch the Lawrels from the Grave;
For know the Life you give, you're bound to ſave.
So when the Gods contending, in diſtreſs
Which State the raviſh'd *Proſerpine* ſhould bleſs,
The weeping Parent urg'd her tender Plea,
And *Jove* was forc'd to grant her this Decree.
Equal her time, and Favours to beſtow
Half on the World above, and half below.

M. Cholmeley B. A.
Fell. of Mag. Coll.

אל בתום
גולו בתוים בחתונתו
לנשוא השרכם
כי עתר הגאות בנתו
אשר מאד הדרכם
אל תיראו גדולים הספנים
עם נשוא נגדכם
לא צרפתים או גרמנים
לא את עירוני נדכם

C. Reynell S. T. B. C. C. C. Soc.

QUid *Dryades* saltare parant? quo littora cantu,
Quo Fluvii, Sylvæque procul Montesque resultant?
Nec tantùm ingresso lætatur *Apolline Delos*;
Cressia nec tantùm magni *Jovis* Insula gaudet
Adventante Deo, propiori Numine quando
Implêrit nemora, & gressu tremefecerit *Idan*.
Se nostris secùmque Deos en! sedibus infert
AURIACUS, Divûm Sanguis: frustra invidus *Auster*
Adversum fremit, & frustra furit arida Febris:
Illum per fluctus, per mille pericula tutum
Urget *Amor*, celeremque regit *Venus* æqua carinam.
Tuque adeo, generis Decus & Spes ultima magni,
Cui *Britonum* vota indulgent, quem Numina poscunt,
Ingredere, O! famæ dignus Successor avitæ.
Te (viden.') ut populi excipiunt, plausuque frequenti
Incolumem salvere jubent! Tibi lilia *Nymphæ*
Dona ferunt, multoque intexunt flore corollas:
Nec Te pænituit genialem admittere ramum,
Victricesque inter Myrtum subnectere Lauros.
Te quoque, Regales ducis quæ prima Sorores,
Te quoque *Musa* canet; nec dedignare canentem;
Quamvis ipse suas *Phœbus* Tibi tradidit Artes,
Et voce, & pulsis modulari carmina nervis.
Ut spectare juvat! gressus quà læta superbos
Intuleris, juvenum florenti cincta catervâ:
Qualis ubi ad Templum quondam pulcherrima *Dido*
Prodibat, qualisve incedere per juga *Cynthi*
Magna solet *Diana*, sacras ubi Diva choreas
Exercet, gradiensque Deas supereminet omnes.
Talis in ore decor, talis Tibi pectore Virtus;
Candenti dum veste nites candentior Ipsa,
Vincta comas gemmis, & pacti Conjugis auro.
Quos animo interea sentit CAROLINA tumultus!
Quæve Patris tacitum pertentant gaudia pectus!
Dum jam forte Domum lustrans, numerumque suorum
Egregium recolens, talem Virtute futuram
Progeniem Tibi, Nata, vovet; talesque Nepotes
In Genus assuetum *Angligenis*, & nomen ituros.
Felices, qui Te tanti genuere Parentes,
O! ventura Virûm Mater, ventura Deorum!
Felix Ille etiam, quocum comes ire per altum

Non dubitas, *Britonumque* albentes deseris oras!
At Tibi quæ *Britonas* animo deleverit Hora?
Quæve Domûs posthac tanget Te cura relictæ?
Heu! quoties notæ fratrum unanimûmque Sororum
Deliciæ, heu! quoties memori Tibi mente subibit
Aut Patris aut charæ dulcissima Matris Imago?
Cumque erit, ut solito Venatu absumere lucem
Forte velis, placitove simul cum Conjuge lenes
Ad fidium numeros (per amica silentia Lunæ)
Cymbâ vecta levi tacitum laberis in amnem;
Nec *Tamum* intereà, nec tum meminisse pigebit
Vindsorios olim saltus, venatibus aptos.
Iamque vale: Te saltem oculis super Æquora longè
Prosequimur fugientem, & vela tumentia ventis.

Gulielmus Freind Ædis Christi Alumnus.

TUmultuantes dum *Visulam* fero
Vexant Cohortes Hospitio, tremit
Dum *Rhenus*, improvisa ne Vis
Irruat, Imperiumque frangat:
Vultu sereno fortior *Anglia*,
Illæsa Rerum Naufragio sedes,
Polonicæ secura Princeps
Quis dubius metuatur oræ:
Te visit, ad Te Signa tulit sua
Regina *Cypri*: Signa Tibi hæc habe
Nostra, inquit; accendatque Amoris
Militiam Tuba molliorem.
Io triumphes! Diva *Britannia*,
Io triumphes! Ecquis enim Pudor
Sit Gaudiis? Ecquæ vagantem
Lætitiam cohibere possint
Fræna? Ille nostris sedibus appulit
Optatus Hospes; Ridet & ipsa Hyems
Jam blanda, vernans, explicatque
Sollicitam recreata Frontem.
Optatus Hospes, nec sine Diis, adest
WILHELMUS alter! Currite Sæcula,
Dixere Parcæ, devoluta
Currite candidiore Filo.

Quin

Quin fida, Magnum quæ Juvenem tulit,
Navis secaret dum Mare, *Nereus*
Has fertur in Voces futuri
Gaudia vaticinatus Ævi.
"WILHELME! Felix O ter & amplius
"Heros! Profundi non Tibi tædia
"Emensa nequicquam: Tuosque
"Grande manet Pretium Labores.
"Alter misellus Divitiarum egens
"Per nostra quærat Regna *Peruviam*:
"Demens Hic *Indorum* retortis
"Luminibus radiare Gemmas
"Miretur: Audax & Pelagi vias
"Lacessat Illâ Merce Beatulus:
"Superbiet NASSOVUS ANNÆ
"Splendidior Dominus Maritæ:
"O Qualis ANNÆ purpurea in Genis
"Ridet Juventus! Plurima Virgini
"Quæ Suavitas suffusa! Spiratque
"Illa Tibi faciles Amores.
"Formosiorem non Ego *Cypriden*
"Vidi Marinam: Vidi Ego, cum sui
"Pompam Decoris, Gratiasque
"Fusius explicuisset omnes.
"O! Quanta surget Fama *Britanniæ*,
"Cui Signa Signis addita *Belgicis*
"Cognata? Quas non Hæc per Oras
"Juncta fremet Rabies Leonum?
"Jam jam Tonantem cerno *Britannicum*:
"Sui Ministrum Fulminis ocyus
"Urget *Wagerum*; Jam furentes
"Dirigit impetuosus Ignes:
"Maris Tridentem Jam quatiens manu
"*Neptunus* alter GEORGIUS, æquora
"Non amplius divisa Ponti,
"Et liquidum regit Unus Orbem.

Theedo Heywood Commens.
è Coll, Merton.

EPITHALAMIA

QUum *Thetis Æmoniis* arderet *Pelea* Sylvis,
Dignata in Thalamos sumere Diva Virum;
Quisque suo ornavit solennes Numine Pompas,
Et Consanguinei Dona tulere Dei.
Jupiter Ambrosias expers jam Fulminis Escas,
Nectarei & præbet Pocula larga Meri.
Dat Socer æquoreis Gemmas *Neptunus* ab Antris:
Atque ultrò Cestum dat *Venus* alma suum.
Cæruleas Sponsæ Vestes fert *Gratia* triplex:
Commixtis *Dryades* florea Serta Rosis.
Et Baccis Diadema nitens tulit *Amphitrite*:
Donaque *Nereïdes*, *Naïades*que ferunt;
Hæ Lapides, Conchasque; hæ rubra Coralia portant:
Mirantur Gazas *Othrys* & *Ossa* novas.
At quid Connubiis addat tam rara Supellex,
Carmine ni festum sacret *Apollo* Diem?
Ergo Lyram pulsans, *Hymenæum* invitat; & ipsum
Peliden Vates fatidico Ore canit;
Jam *Simois*, timet iratum jam *Xanthus Achillem*!
Jam cæso infelix *Hectore Troja* cadit!

Sic dum cœlestem ducit NASSOVIUS ANNAM,
Ultrò dat Tellus, dat sua Dona Mare.
India fert Gemmas, *Panchaïa* mittit Odores;
Exornant Nuptam *Serica* Fila novam.
Filia si jubeat, devectus Classe Paternâ
Totus in *Angliaco* Littore Mundus erit.
Muneribus certant, *Batavum*que *Britannia* Sponsum,
Angliacam Sponsam *Belgica* Terra colit.
GEORGIUS En! etiam *Vittæ* Socer addit Honores;
Et nova de Generi Pectore *Stella* nitet.
Infert se Pompæ Mater CAROLINA jugali;
Et Natæ Veneres commodat Ipsa suas.
Quis verò ad Thalamos *Hymenæum* Carmine ducet?
Quis novus argutam tanget *Apollo* Lyram?
Ecquis jam Vates, venturi præscius Ævi,
AURIACAM Sobolem, & Facta futura canet?
Parce tuæ, PRINCEPS, O! Turbæ parce Togatæ;
Non valet ad tantos nostra *Thalia* Modos.
ANNA, fave! En tenues Vobis *Permessidos* Undas,
Sertaque, sed minimo lecta decore, damus!

Sponte

Sponte ferunt tamen hæc vestræ Munuscula *Musæ*;
Sponte suas jungunt *Camus* & *Isis* Opes.
Carpite de Calathis. Quo Flore ornabit odoro
Musa nimis sacras officiosa Comas?
Dat *Camus* Lauros, victrici præmia Fronti;
Quas Tu, NASSOVI, *Martis* ob Arma feres.
Isis habet Myrtos, speciosis digna Puellis
Munera; quas Formæ dat *Venus*, ANNA, tuæ.
Ergo age, necte citò *Laurum*, *Concordia*, *Myrto*;
AURIACO atque ANNÆ juncta *Corona* placet.

Guil. Ebourne,
è Coll. Di. Jo. Bapt. Com.

DII tandem aspirant votis, & Regia puppis
Mole suâ exultans tranat mare, conscius ipse
Subsidit pelago fluctus, rabiemque remulcens
Volvit ad *Angliacas* commissum pignus arenas.
Optime DUX salve. Tibi tota *Britannia* pandit
Læta sinum, gestitque suis Te amplectier ulnis.
Sic Tuus illustris NASSOUIUS aspera quondam
Anglorum fata, & sortem miseratus iniquam,
Spumosos secuit fluctus, mediumque per æquor
Stans celsâ in puppi clypeum extulit, omnia latè
Littora, LIBERTAS, sonuere; exesa retrorsùm
Saxa sonum, latè LIBERTAS rettulit Echo.
Non eadem Te causa vocat, non dulcis Avitæ
Libertatis amor, non Relligionis honores
Erepti; Hos propriis sacros Pater optimus *Anglûm*
GEORGIUS, Hos tutatur, opis nihil indigus, armis.
Te Thalami, Te mollis Amor, pactique Hymenæi,
Te vocat ANNA Deæ similis, Cui *Flora* rosarum,
Cui *Venus* Ambrosiæ gradienti inspirat odores.
Fælix, O nimium Fælix! si gaudia nullus,
Nullus tam subita interrumpat gaudia luctus!
Quæ Te sylva tenet, vel qui Te, *Phœbe*, recessus?
Nonne vides, Heros ut lecto affixus! ut ægrè
Suspirans, dulcem frustrà reminiscitur ANNAM!
Nec Tibi *Parnassi* ulteriùs juga, nec Tibi *Pindi*
Ulla moram faciant, plectrum jam pone lyramque,
Queis Thalamos celebrare paras, misceque salubres
Dictamni succos, & odoriferam Panacæam.

Q Phœbus

Phœbus adeſt, vultuſque obtentu nubis inumbrans
Præbet opem occultè medicans: ſimul arida Febris
Vis fugit, atque novæ redeunt in priſtina vires.
Salve iterùm, O PRINCEPS, iterùm datur ora tueri,
Ardenteſque oculos, quos nec crudelia fata,
Nec rabies *Stygii* potuit fœdare Tyranni.
Dii quibus in primis eſt chara *Britannia*, ruptis
Jam tandem fatis, vicere, atque omine fauſto
Te ſacra juſſerunt ſponſum in penetralia duci.
Te tanquam ereptum Libitinæ faucibus ANNA
Excipit, æqua ſuis agnoſcens Numina votis:
Tuque adeò præſens Numen fatearis, & ANNAM
Felici auſpicio ſumas, quam Tempora Myrto
Hymen cinctus ovat ſtabili Tibi jungere vinclo.
Fortunati Ambo! læto hoc clamore reſultant
Sylva, lacuſque omnis; *Rhedicynæ* hos Mœnia plauſus
Non temerè ingeminant; Veſtrûm hic nam dulcis Imago
Vatibus occurrit, quoties lætabile Carmen
Vobis per virides meditantur arundine ripas,
Tamus ubi placidè fluit, & cum Conjuge pulchrâ
Iſide miſcet aquas, ſociiſque amplexibus errans
Alluit irriguas Valles Uxorius Amnis.

Gulielmus Lewis Comm.
ex Æde Christi.

EXulent longe Pavor, atque Luctus
Crinibus fuſis, laceràque pallâ;
Nubilos tandem *Britonum* ſerenent
Gaudia vultus.
En! adeſt Sponſæ populique votis
NASSAVUS ſoſpes, veluti repletos
Guttulis flores roſeo reviſens
Phœbus ab Euro.
Læta Libertas volitat per Urbes
NASSAVI gratè recolens honores,
Et ſibi plaudens Pietas Secundam
Proſpicit ANNAM.
Splendidum haud mendax iterat triumphum,
Et gradu incedens *Amor* altiori
Improbo jactat puerile regnum
Non fine riſu.

Me

"Me colunt Nymphæ, mea ſigna geſtant,
"Et mei pictam ſpeciem triumphi
"Pandit admotis recreans puellas
Machina ventis.
"Publicos ignes juvat intueri,
"Quà cohors *Bacchi*, faciles Jocique
"Confluunt, unum celebrantque magni
Nomen Amoris:
"Percipit PRINCEPS mea tela totâ
"Pallade indutus, pueroque ſervit
"Stirpis & Virtutis ARAUSIANÆ haud
Degener Hæres:
"Et meæ tandem patiens Catenæ
"Matre dilectâ procul ANNA cedit;
"At pios miſcens gemitus retortis
Cedit ocellis. ----
Quin oborturo pietatis imbri
Parce; Tu famæ AURIACÆ torique
Particeps, *Belgis* decus eniteſces
Deliciæque:
Hic Tibi Conſors animi recludens
Copias, deſiderium parentis
Sopiet blando alloquio & leporum
Divite Venâ:
Dum foves prolem ſtudio placenti
Ectypam, mores niveos propinans,
Quos tuæ infudit CAROLINA menti
Regia Nutrix:
Parva ſic grandi propior Parenti
Quercus, exili pia nata trunco,
Surgit, & rarum caput imminenti
Subjicit Umbræ:
Prole ſin Matrem ſpoliet Colonus,
Inſerens terris aliis alumnam,
Creſcit, & magni Jovis invidenda
Emicat Arbor.

Tho. Bagshaw A. B.
e Coll. Mag.

EPITHALAMIA

PAndite Castalios, *Musæ*, mihi pandite fontes!
AURIACI Ducis, & dignos ANNÆ Hymenæos
Aggredior. Quæ Musa silet, cum carmina poscit
AURIACUS, quo non præscripsit gratius unquam,
Splendidiusve suis nomen *Rhedycina* Camænis?
Tuque adeò, blandos, *Erato*, quæ ludis Amores,
Adsis O! faveasque, animis illapsa, canenti!
Agnosco votis præsentia Numina: Visum
Nulla hebetat tandem Nubes obducta tuenti.
Jamque procùl video sensim fastigia Tecti
Surgere regalis, studio qua Compita latè
Vulgi exultantis fervent, & conscius Æther
Lætitiæ, jubare insolito, flammâque coruscat
Artifici, fulgurque & non sua sidera jactat:
Dum plaususque Virûm, & displosa tonitrua longè
Assensu ingeminant nemora, & vocalia Saxa.
Aspice: procedit, Procerum stipante coronâ,
Egregia AURIACUM Soboles! Qualis Hyacinthus
Purpureos inter Flores; vel qualis in Auro
Inclusus prælucet Onyx. --- Quæ Gratia Frontis!
Quàm blandâ Gravitate placens! Quæ conscia Virtus
Enitet, Heroas non ementita Parentes!
Per Matrum attonitas acies, Puerosque Puellasque
Obtutu suspenso inhiantes emicat: (Alas
Nectit *Amor* pedibus, tacitèque instillat in aurem,
Ut Sponsa incuset longa intervalla viarum,
Sollicitisque Procum nimis indulgere queratur
Stipantûm votis:) dum circumfusa Senectus
Tempora prisca animis recolens (meminisse Juventæ
Usque adeò juvat elapsæ) multum instar euntis
In gressu, multumque agnoscit in ore WILHELMUM.
Nec Te, NASSAIDES, pulsis inamabile Nomen
Papicolis, quisquam arguerit Virtutis avitæ
Degenerem, aut Patrui invictâ Pietate minorem;
Si Te Jura iterùm, si Numina læsa *Britannis*
(Quanquam O! Dî meliora) vocent succurrere fractis.
At propior Tu cura Deûm, melioribus annis
Hospitia *Angliadum*, cognataque Littora visis.
Non Tibi, quæ Patruo, scissâ *Discordia* pallâ
It comes, aut dirum quatiens *Bellona* flagellum;
Non Iræ, Insidiæque, aut prævius *Horror* eunti.

Pro-

Pronuba ſed cum Pace Fides, populique faventis
Te ſtudia excipiunt: feſtas prætendere Tædas
Geſtit *Hymen* & lætus *Amor:* tantique Triumphi
Participes, tua concelebrant Sponſalia Divæ,
Poſthabitâ *Cytherea Cypro, Paphiæque Sorores.*
  Quis vero effuſus ſubito Nitor atria circum
Incendit, radiiſque ſequaces ſtringit ocellos? ---
Ecce! domus patet intus apertis Regia valvis;
Et ſimul incedit Nympharum ſplendidus ordo,
Obvius AURIACO; ---ante alias ſpectabilis una
Progreditur comitum Dux & Decus: --- O Dea certè!
An Venus? an Veneris pellacia Cingula geſtans
Sponſa Auguſta Tonantis, & artes mille placendi,
Invitat ſimul, & faciles caſtigat Amores? ---
At rubet, en! Juvenem demiſſâ voce ſalutans;
Mollior eſt diffuſa ſerenæ Gratia fronti,
Cordaque virgineus Pavor exultantia pulſat. ---
Vera patet Mulier, --- ſed Regia, --- ſed patet ANNA.
  Jamque O! quanta Acies, quantus mihi Carminis Ardor
Sufficeret, nimiâ AURIACUM dulcedine victum
Pingere, & attonito ſimilem! dum pectus anhelum
Gaudia concepta exagitant, & multa paranti
Dicere præcludunt cæptam Suſpiria vocem!
Utve Genas, Oculoſque tuens, roſeumque Labellum,
Et Veneres mente officioſâ mille latentes
Percurrens, ardet, largoſque avidè imbibit Ignes!
Mox gremio infuſus pro Voce loquentia miſcet
Oſcula, Luminibuſque diſertis prodit Amorem!
  Quin taceam potius, nec iniquis Verſibus impar
Imminuam, quos ſolus Amans bene pinxerit, Æſtus.
  Felices! quorum egregiis Virtutibus æquat
Præmia, qui ſolus potuit, ſocians *Hymenæus*
Concordes animos, & Pectora conſona Morum.
Jam neque credula Spes ludit, dubiique Timores
Sollicitant mentes, & tardant Temporis Alas:
Nec male diviſos Suſpiria tradere Chartis,
Ardenteſque Oculos Pictura paſcere inani,
Invidia Oceani vos laſe interflua cogit.
Sed vivæ Veneres, & non imitanda Loquelæ
Gratia inexpletas Aureſque Oculoſque morantur,
Dum pede præcipiti nimium ſe ſubtrahit Hora.
  Ite, decus BATAVUM, & noſtræ Spes altera gentis!

Nec pretiosa adeo Connubia sentiat Ætas
Unica, sed proles fæcundo stemmate surgens
Ereptas fato laudes æternet avitas:
NASSAIDUMque Animis Pueri, & victricibus Armis
Perdomitent Populos, populi Dominosque volentes,
ANNÆ spirantes decus immortale, Puellæ.
Sic geminus socias cum Rivus misceat Undas,
Auctius humectat Flumen ridentia Prata:
Quod si multifidæ partita per arva Canales
Ductilibus saturentur aquis, læto ubere Tellus
Passim fundit opes, immensæ prodiga Messis.

Gul. Hasledine Coll. Magd. Soc. Prob.

TE datum Nobis, *Britonum*que cœlo
Febre, Te, PRINCEPS, domita valentem
Ausa nil magnum, indocilisque plectri
Musa salutat.
Sin Mihi rite annueret vocanti
Spiritum Phæbus, mihi si dedisset
Lesbiæ vatis numeros, perenni
Munere versus,
Te decus stirpis, memoremque magni
Nominis seri legerent nepotes:
Et tuum Myrto caput impedirent
ANNA Camænæ.
ANNA, Te firmi geniale pignus
Fœderis vellem celebrare, pactos
Gentium votis resonaret omnis
Chorda Hymenæos.
Dicerem ut blandum *Cytheræa* ridens
Sub jugum misit simul, ut Cupido
Auream promens pharetra sagittam
Fixit amantes.
Dicerem --- sed me tenuare parvo
Magna non versu decet: O faventum
Cura Musarum! ingenuæque Nutrix
Fausta juventæ,
Hæc tuæ pubi docili modorum,
Hæc tuis manda fidibus, tacentem
Suscita *Musam*, sapienter usa
Munere *Phæbi*.

Dulce

Dulce Par fcribens, citharæ potentem
Exeras Artem, *Veneris* Triumphos
Voce centena properes futuræ
Tradere famæ.
Sic Tibi crefcat numerofa Proles
Ingeni felix, Tibi fic Penates
Regius firmet favor, & perenni
Laude fruaris.

Johannes Bertie
Ædis Chrifti Alumnus.

O Magna AURIACUM Soboles, Tu, cujus & annis
Et generi fatum indulget, Quem vota *Britannûm*
Pofcunt, venifti? nec terruit *Aufter* euntem
Adverfus, nec triftis hyems? per mille pericla
Te pelagi incolumem noftris *Amor* appulit oris.
Ergo adfunt longi folatia grata laboris;
Cernis, quæ pulchris ftipata fororibus, Ore
Infignis rofeo, & nivea cervice refulget?
Hæc illa eft, Hæc Virgo, tibi quam fata refervant.
Afpicit, attonitus vifu, ardefcitque tuendo,
Has fundens voces inter fufpiria Princeps.
O Virgo, pretium longarum dulce viarum,
Dulce maris pretium emenfi; *Cytherea* profudit
Quam circum illecebras molles, blandofque lepores,
Rifus, defertæque armamentaria *Cypri*.
Non hanc pollicitus formam gratiffimus Auctor
Connubii, tantos non ipfa afflavit honores
Picturæ *Zeuxea* manus; nec laudibus æqua
Fama Tuis, centum linguas licèt, oraque jactet.
Illa quidem filet, atque oculos dejecta decoros
Jam primum domito fentit fub corde Calores
Infolitos; Matris pertentant gaudia fenfus.
At quæ cura modo CAROLINÆ pectora tanget!
Quos animi motus, quantos patiere dolores
Tu, Virgo! Febris Juvenem cum videris æftu
Languentem: — at, media licet Ille in morte tenetur,
Non dulcis fponfæ, non unquam oblitus amorum,
ANNAM fæpe animo verfat, fermonibus ANNAM,
Sæpe Oculos ANNÆ pictura pafcit inani.
Impavidi Juvenis fidos miratur amores,

Et ſortem miſeratus adeſt Deus æquior, Orcum
Nec finit inviſum tanta diteſcere præda.
Salve, MAGNE HEROS, magniſque exercite curis;
Sævis Parca odiis tandem exſaturata quievit:
Lætus adeſt *Hymenæus*, adeſt amplexibus ANNA,
ANNA potens dulci alloquio lenire dolores.
Sic poſt exhauſtos terraque marique labores
Magnanimo Æneæ quondam Lavinia Virgo
Se dedit, & fatis contraria fata rependit.

Richardus Naſh
Ædis Chriſti Alumnus.

MOtus cur mihi *Gallicos*
Narras? Quis *Latium* terreat, & ferox
Quid *Germania* cogitet,
Et diſcors, dubio Rege, *Polonia*?
Dulci læta dies monet
Indulgere mero: da levibus Notis
Curam, & Sollicitudines
Inſanas Scythicis mergere fluctibus.
ANNAM ducit amabilem
Hæres AURIACÆ NASSOVIUS domus.
Illis plurima Nuptiis
Præſens ſpiret *Amor* Gaudia, nec *Fides*
Abſit candida, nec *Venus*;
Accenſamque tenens dexter *Hymen* facem.
Sic *Lucina* frequens novâ
Firmabit veterem progenie Domum:
Materno ſimiles Avo
Accendet Pueros vividus Impetus,
Duros Militiam pati,
Virtuſque impavidi prodiga Spiritus:
Illos ad Patrium decus
Magni Fama vetus NASSOVII excitet;
Sævæ nomen *Iberiæ*
Inviſum; atque animi MAURITIUS ferox,
Hiſpani impatiens Jugi.
Aſſurgat Patriis nobilis Artibus
Proles Maſcula; ſed Venus
Blanda molliculam Progeniem manu
Fingat Prodiga munerum,
Et tota decoret Matre Puellulas.

Gul. Bell è Coll. Trin. A B.

ECLOGA, sive THAMESIS.

SUrgite Vos, *Nymphæ Thamesinæ*, agilesque Choreas
Ducite. NASSOVI Thalamos dum cantat & ANNÆ,
AURIACAMque Domum geminato Curia plausu,
Igne triumphali & crebris dum Compita Tædis
Illucent, surguntque frequentes undique Pompæ,
Nos quoque NASSOVI Thalamos dicemus & ANNÆ:
Dicemus Sylvis; Sylvæ sunt Principe dignæ.
GEORGIUS hos virides amat & CAROLINA Recessus,
*Richmondæ*que Antrum. Sed Tu, Spes unica Gentis,
Cui non vulgares Socii confirmat Honores
ANNA Tori, hoc placidas properatum Carmen ad Undas
Accipe, sylvestres nec dedignare *Camænas*.
Fallor? An umbrosâ redimitus arundine Crines,
Et glauco salices inter velatus amictu
Surrexit THAMESIS, grandi modulatus avenâ
NASSOVÆ Famam Gentis, festosque Hymenæos?
Ipse Ego cantantem, (Pastori credite fido)
Mulcentemque leves divino Carmine Ventos
Audivi: sonuere cavæ Sponsalia Ripæ,
Mirantes lætam Cycni lusere per Undam,
Naiades & vitreis adsultavere sub Antris.
Namque canebat, uti multùm obluctata superbo
Hispani Imperio, *Senonum*que exosa Catenas
*Albani*que Jugum, se tandem erexit in Hostes
BELGIA, captivoque excussit Vincula collo.
Tum priscos Rerum Annales, & Semina Stirpis
NASSOVÆ memorat, longâque ab Origine ducit
Nomina, crescentis prima Incunabula Famæ,
HENRICOS, OTHONAS, & acres ENGILBERTOS.
Utque Viro Imperii quondam moderamina vasti,
Sceptraque, *Romanos*que dedit *Germania* Fasces,
*Cæsareis*que ultrò Fastis adscripsit ADOLPHUM.
O Domus Heroum! O Nutrix ARAUSIO Divûm!
O Patria AURIACUM! Jam Te crudele *Philippi*
Opprimeret Regnum, Feritasque inamabilis *Alvæ*,
Ni Vindex primus staret GULIELMUS, & Hostem
Grassantem arceret. Quid vero in Vertice Laurus,
Quid juvat heu! Tua Te Pietas, invictaque Bello
Dextera, si subitum condit Sicarius Ensem

Pectore, si cæco confossum Vulnere deflet
BELGIA Ductorem? Fasces tamen Illa receptos
Debebit Tibi; Te Rebus Tutamen in arctis,
Imperiique novi *Statorem* HOLLANDIA dicet.
Ipse libens cadis; at media vel morte moratur
Spiritus, & Patriæ Cœlum succurrere poscit. [HELMI
Tempus adest, BATAVI; jamque ingens Umbra WIL-
Vindictam sumet: Natorum haud degener ardet
Bellandi Virtus. Quantæ sub Pectore gliscunt
MAURITII Flammæ! Quantus consurgit in Ensem,
Indignansque fugat tardos FREDERICUS *Iberos*!
Nobile par Fratrum! Jam nunc deferbuit Æstus
Spinôlæ! Pacem jam fracta *Hispania* poscit!
Interea AURIACÆ obliti male Gentis, avitas
Sustulerant Lauros BELGÆ: dilabier inde
Imperii Vires, ni tutelaria rursum
NASSOVI Arma petant. Cum mox WILLHELMIUS alter
Obvius it Fatis, Patriæque haud tanta merenti
Succurrit. Jamque En *Lodoicum* ut fervidus urget!
Ut gravidæ stagnant *Gallorum* strage Paludes!
Tum canit eversum *Condeium*, & Sceptra ruentis
Borbonii; Solioque sedentem HEROA *Britanno*,
Laurigerosque auctum *Angliaco* Diademate Crines,
Cùm Bellum pulchrà prò Libertate moveret.
Tum *Boynæ* memorat celebres ad flumina Pugnas,
Et *Gatheli* Pecus ignavum; expugnata *Namurcæ*
Mænia, *Flandriacos*que undantes Sanguine Campos.
Hæc, & plura canens, pacta ad Connubia, Sponsum
AURIACUM, & pulchram properat magè lætus ad AN-
Ut Socer ornârat Generum; dum *Fascia* Cruri [NAM:
Additur, aurato & mirantur Pectora *Stellam*
Lumine splendentem, at Sponsæ splendore minorem.
Ut Puppem ad nostras *Nymphis* comitantibus Oras
Optatam Remex *Amor*, & Clavi arbiter *Hymen*,
Ac conjurati tulerant fido Agmine Venti.
Addit tristia Fata, Moras, & Febre laborantem
Ingratâ Juvenem: at mæstos festinat *Amores*
Carmine mutato, & flentem solarier ANNAM.
Jam festas afferte Faces, suspendite Lychnis
Lumina: Caste *Hymenæe*, veni. Tu, *Gratia*, pictos
Sparge viâ flores; religentur fronde Columnæ.
Tu *Dea*, Tu nullis, *Concordia*, rupta Querelis,

Ne-

Necte citò geminas Auro radiante Coronas.
Ecce triumphantem procedit Pompa per Urbem!
Jam nunc panduntur Templi Penetralia! VIRGO,
Aspice, se VIRGO sistit regalis ad Aram!
O Soboles Regum illustris, quæ pulchrior ipsâ
Vel MATRE incedis, (jamque ipsa vocabere Mater)
Si non regali fueras de Sanguine nomen
Sortita, hoc Vultu poteras vel Regna mereri.
En Mater CAROLINA, tuos comitata Triumphos,
Si posset, Natâ gestit minor ire pudicâ!
Atque tuos Juveni AURIACO quam lætus Honores
GEORGIUS Ipse refert! Niveo velatus amictu
Jam sacer *Antistes* solenni More jugales
Absolvit Ritus; Dextramque adstringere Dextræ
Dum parat, æterno connectit Fœdere Gentes,
Præsenti BRITONAS BATAVOSque hoc Pignore jungens.
Nec cessat *Senior*; divino at concitus Oestro,
Præcinit AURIACAM Sobolem quæ deinde sequatur
Gloria, qui maneant tanta de Gente Nepotes.
Ecce Duces, magni & Reges, Regumque Parentes,
Illustres Animæ, NASSOVUM in Nomen ituræ!
Hæc THAMESIS. Socio *Thalamis coeuntibus* Omnes
Responsant plausu Valles, Ripæque Lacusque
Ingeminant Cantus; donec *Cytbereïdos* Astrum,
Optato serus processit *Vesper* Olympo,
AURIACUM atque ANNAM fausto cum Sydere jungens.

J. Hubbock,
Coll. Di. Jo. Bapt. Soc.

O Insularum pulchra *Britannia*
Regina, fundas gaudia! gentibus
En tempus externis tremendum
Dextra fluens tibi vexit hora!
Dum sævit atrox dissidium foris,
Lateque grassans turbine, territum
Diffundit horrores per orbem,
Concutiens Diadema Regum;
En Te relictis cæde madentibus
Pax visit oris almaque *Faustitas*!
Curisque semotos recessus
Tutius incoluisse gaudent.

 Quid

Quid jam moramur tradere lætius
Angli protervis triſtitiam & metus,
Portare ventis in remotas,
Hoſtis ubi furit acer, oras?
Illic minaci murmure Tympana
Arment catervas triſte crepantia;
At montibus læti *Britannis*
Approperent reſonare plauſus.
Dilecte cœlis Hoſpes amabilis,
Quantum *Britannis* advehis otii?
Ut cuncta conjurant petitum
Spe tumidâ celebrare feſtum!
En! ut beatum præripuit diem,
Pompaſque feſtas, impatiens moræ,
Duxit triumphans, impotenſque
Lætitiam cohibere vulgus!
Qualis, canoro cum tuba prodidit
Clangore ſignum, fortis equus fremit;
Coruſcat aures; efflat ignem;
Frœna nec acer, anhelus, audit.
Jam digniores Te proceres manent;
Solennis ordo! qui proprios tibi
Deferre contendunt honores,
Ut fluvii maris æquor augent.
Quod ſi repreſſit fors violentior,
Pauliſper ANNÆ, noſtraque gaudia;
Novantur! & major minutis
Aucta moris oritur voluptas:
Ut ſi quis undas ignibus injicit,
Paulum remiſſus ſiſtitur impetus;
Intenſiori mox calore
Ardet atrox, crepitatque flamma.
Macte O Triumphans ANGLIA! contigit
Cui talis Heros præſidium & decus;
Virtute reſplendens avita;
Quam propriâ cumulare gaudet.
En fœdus, Alter NASSOVIUS, ferit!
Diviniori mentis acumine,
In quo WILHELMI fortitudo;
Indomiti ſociata ſpirat.

Quis

Quis bella duræ curat *Iberiæ*,
Aut quid dolosum *Gallia* cogitet?
NASSOVUS en Tutela, nomen
Hostibus *Angligenum* tremendum:
Quid debeas huic, *Anglia*, Nomini,
Testis perennis *Boinia* Gloriæ;
Cum fertur, olim tarda, rubro
Oceanum petiisse rivo.
Io & triumphes BELGIA! contigit
Cui Virgo talis Regia; jam diu
Gentis *Britannæ*, jamque Vestri
Gloria magna futura regni.
Illustre Par! vos, O precor, omine
Castum secundo conjugium liget!
Præstante & olim vos beatos
Progenie faciat Parentes:
Discriminatam quæque puellula
Gerat venustam MATRIS imaginem;
PATRIsque florescat renascens
In pueris generosa Virtus.
Utcunque vestras invida BELGIA
Nostris in oris increpitet moras;
Hærensque ponto demorantem
Usque oculis petat ægra puppim;
Multos beatos, O utinam, dies
Præstetis Almi sponte *Britanniæ*;
Votisque nostrum injuriosis
Serius ah! date vela ventis.

Johan. Erle
Coll. Nov. Soc.

FÆlices Thalami, tuus, ô Hymenæe, Triumphus,
Pieriden poscunt. Tu, qui virtute colendos
Prodis Avos, Juvenis, Regum Genus, accipe laudi
Carmina Cœpta Tuæ; sic Fœdera sacra secundis
Firmentur Divis; atque hæc fine tenuia dona
Regales inter Musam miscere Triumphos.
Et Tu, NASSOVI toties assueta Trophæis,
En age! NASSOVI, *Rhedycina*, agnosce Nepotem.
Tu Thalamis, Tu Diva, fave, (Jam, jam redit omnis
Lætitia, &, Casus quam distulit invidus, Hora.)

Prodeat insignis, superans Virtutibus annos,
Auriacus, Nymphisque unà comitantibus Anna,
Orta Deis, & digna Domum instaurare Deorum.
Cernite, ut insueto splendescunt omnia Luxu!
Quæ Facies Rerum! quales Augusta Triumphos
Instituit! quanto circumstrepit Aula Tumultu!
Te tamen, ô Juvenis, non claræ Insignia Gentis,
Non Populi late commissa Potentia tantos
Asserit in Thalamos, sed Avita in pectore Virtus,
Mentis vivida Vis, & Rebus nata gerendis.
Hæ Vobis Artes, his Fœdera mutua fiunt
Auspiciis: Proavûm finxit se moribus Alter,
Altera Virtutis pulchro succrevit amore,
Matre Dea monstrante viam. Sic ordine longo
Natorum assurgat Series, sobolemque sequatur
Et Patrius vigor, & Materni gratia vultus.
At Tu Virginibus Virgo prælata *Britannis*,
I Decus, I nostrum, Sociæque ascribere Genti,
Hoc Pater, hoc Populus poscunt: sat, Nympha, Pudori
Concessum; tandem placidos admitte calores,
Cede Deo, & Conjux jam nunc assuesce vocari;
Sis fælix Conjux! quandoque avecta Batavos
Invises nova Nupta, Tui licet usque dolendum
Angligenis desiderium, Luctûs procul omnis
A Te causa absit, longum sincera per ævum
Gaudia Te maneant: referat virtute Wilhelmum
Dumque Tibi Sponsus, Tu Divam imitata Mariam,
Par illi Fama, Thalamoque beatior esto.

Thomas Townson
ex Æde Christi Comm.

TO THE PRINCE OF *ORANGE.*

I.

SOme abler Bard, GREAT PRINCE, may dare
Thy matchless Vertues to rehearse;
And POPE the mighty Sum declare,
In *Homer's* strains, and matchless Verse:
His Numbers, if yet Numbers can,
Thy rising Glories may repeat:
Glories which soon thy years outran;
And made the Hero seem, e'er yet the Man, compleat.

II.

But Bards of less poetick rage,
Th' unequal subject must decline;
Nor in the fruitful theme engage;
A Theme, for all the tuneful Nine.
Who wou'd thy Virtues fitly praise
Or count what charms in ANNA dwell;
Will find at last, with equal ease
Himself might Imitate, as hope to Paint them well.

III.

In one bright Catalogue to joyn
The noble Founders of thy Race,
From Age to Age the glorious Line
Thro' every shining Act to trace,
Low numbers wou'd attempt in vain:
Such various Glories and so great
Demand a more than common Vein;
Weak Poets lab'ring sink beneath the mighty weight.

IV.

Weak Poets? --- Tho' what strength of flight
GREAT * PATRIOT, cou'd aspire to thee!
Firm to repell Tyrannick Might
And set an injur'd people free.
Who the Third WILLIAM's Acts divine
Cou'd paint, Fair Freedom's other friend;
Whilst here with crimson'd waves the *Boyne* [bend?
Shou'd roll; beneath his feet the suppliant *Gaul* shou'd

V.

Unfurnish'd with the skill to grace
Their mighty Deeds with equal Lays,
And more unwilling to abase
The Virtues which she meant to praise;
My humble Muse (not strung by Art,
But Zeal, her Lyre) unpolisht strains
Pours forth the Language of her Heart
In honest *English* sounds, and sings to *British* swains;

VI.

How Heav'n, GREAT PRINCE, with joy survey'd
The Vertues that adorn thy mind;
Vertues, which ANNA, Royal Maid,
With every female Beauty join'd.
It saw You; and to shew mankind,
Such Merit claim'd it's chief regard;
Because it cou'd no greater find,
Heav'n made You to be Each the Other's great Reward.

Edwin Sandys, Fellow of New-College.

NON ergo nostris finibus *Æolus*
Te, Chare PRINCEPS, amplius invidet,
Adesque securus *Britannum*
Littoribus, placidoque portu.
Sed Quid procellas profuerit Tibi
Vitâsse, morbus si ferus occupet,
Trahasque tecum jam labantis
NASSOVII generis ruinam.

* Wm. Prince of Orange in 1578.

Non

Non ausa tantum Parca malignior,
Non ausa dulces rumpere Nuptias;
Utcunque lætetur superbos
Vertere funeribus Triumphos.
Impune vitæ NASSOVII minax
Febris recessit. Jam minime nocens
Succedit ignis, jam valentis
Corda subit genialis ardor.
I carpe tandem gaudia quæ dabit
Mox docta zonam solvere Castitas;
I lætus intactæ fruare
Conjugis alloquio fideli.
Amore blando dulce Tori Decus
Ut Te fovebit! Quot gremio parens
Effundet Heroas, potentes
AURIACAM recreare famam!
Hinc in secundis, *Borbonidum* Domus
Servare discat fœderibus fidem:
Hinc speret infestis BATAVUS
Grande decus, Columenque gentis.

Car. Lyttelton Baronetti Fil.
è Coll. Univ.

ADsis, Phœbe Pater, tecumque in carmina vires
Affer age, & celeri percurras pectine chordas;
ANNA vocat, dilecta Tibi, dilecta Camœnis,
Dignata AURIACUM Thalamo excepisse jugali.
Adsis, Emathii qualis connubia Pelei
Ornasti præsens, plectro cum Regia circum
Atria, cùm late sonuerunt Thessala Tempe.
Heroum non digna magis Thetis alma procorum,
(Nulla licet nitidam frontem de gurgite cano
Pulchrior extulerit, fuerit nec in æquore toto
Qua magis amissa doleat Neptunia Juno)
Nec fama Æacides sponsus, neque clarior ortu.
O Gentis Decus AURIACÆ, quem Numina poscunt,
Quem Generum AUGUSTUS sacro sibi fœdere jungi
Impatiens ardet, Tibi lætas *Anglia* pompas
Instaurat; circum Pueri, innuptæque Puellæ,
Sedula Turba, fremunt, & Io clamant Hymenæe.
Plaudit Hymen croceoque adstat velatus amictu.

Frustra plaudit Hymen, acri si febre laborans
Uritur infelix inimicis ignibus HEROS,
Multa gemens, quid enim? prohibent crudelia fata
Amplexuve frui, præsentiave ora tueri
Conjugis; Illa minis Divûm perterrita, vanas
Effundit lachrymas, conceptæ pabula flammæ,
Et nunc NASSOVI casus incusat acerbos,
Nunc queritur ruptos in primo limine amores.
Quin posthac meliore ferantur tempora cursu,
Nec Tibi sit lachrymis, Virgo, nec causa querelis.
Cynthiaque, intactæ cui Virginitatis Honores
Sacrâsti, hæc eadem verso Te nomine servet
Lucina, AURIACÆ dudum nimis invida stirpi.

Georgius Bingham
ex Æde Christi Comm.

ERgo petens ANNAM *Belgarum* deseris oras
Hiberno certus credere vela salo?
Ingredere, O *Anglis* Hospes gratissime, nec te
Pœniteat pelagi tot subiisse minas.
Nos Stirpem Nomenque agnoscimus, Acta WILHELMI
Nec Britonum ex Animis eximet ulla dies.
Te recipit portis felix *Augusta* superbis,
Aula novo plausu te veniente strepit.
Te tacite secum miratur splendidus Ordo
Nympharum, & meritis æquior ANNA favet:
Te Generum CÆSAR despectis omnibus unum,
Alma Virum Natæ Te CAROLINA petit.
Hæc populus Patresque vovent felicibus ire
Auspiciis, Votum sancit amica Venus.
Tu PRINCEPS felix tam pulcra Conjuge, Tuque
Tam celebri felix REGIA NYMPHA Viro!
Ite Animæ illustres, & blandum nutriat ignem,
Quo jam vestra calent corda, perennis Amor.

Georgius Lewis
Ædis Christi Alumnus.

TO THE

PRINCE.

I.

AT length propitious to our prayers
Kind Heaven, O Prince, thy life hath ſpar'd,
Thy beauteous ANNA's tender cares
At length have met their wiſht reward,
And ſmiling Hymen hath thy pains o'erpaid
With the dear nuptials of the Royal Maid.

II.

When joy ſo general ſwells each breaſt,
When ſuch a theme invites her Song,
How can the Muſe in ſilence reſt,
Nor raiſe her voice amongſt the throng?
Yet knows ſhe not what welcome verſe will find
Since nobler views employ thy active mind.

III.

O Prince, with every virtue crown'd,
How fain would I thy worth rehearſe,
But *Britain* knows Thee far renown'd
Beyond the power of feeble verſe!
To liſtning Nobles *Cheſterfield* hath ſhown
Thoſe rare endowments which adorn thy Throne.

IV.

Let others court precarious fame
By thoſe exploits which ſtrength can boaſt,
Proud to obtain a Warrior's name,
By batt'ling in the thickeſt Hoſt;
Do Thou the giddy Force ſuperior guide
And o'er ſage Councils skilfully preſide.

V.

Go on the glorious paths to trace
By which the Great and Good have rose,
Mark the wise maxims of thy Race
And how They quell'd their Tyrant Foes;
Then with vain pride shall *France* her power extend,
While *Europe* in a NASSAU finds a Friend.

VI.

Fir'd at the much-lov'd Name, the Muse
Advent'rous would the theme prolong;
From the bright records something chuse
To deck and animate her Song;
But powerful Beauty does her flight detain,
And to a softer subject suits her strain.

VII.

Yet arduous is the task I ween,
Above this humble hand of mine;
No common strokes must sure be seen,
Where such peculiar graces shine;
Sweet female softness, manly sense unite,
And deck fair ANNA with distinguisht light.

VIII.

O long-expected, when at last
Thy presence glads the *Belgian* shore,
Pleas'd they'll reflect on blessings past,
And think what MARY was before;
For how can She a joy less publick prove,
Whom CAROLINE hath taught to win each Subjects love.

John Marshall
Fellow of C. C. C.

OXONIENSIA.

DUM conjuratos infanda ad prælia Reges
Suſcitat, & triſtes acuit *Mars* impius iras:
Quid belli immunes BATAVI, immotique tumultu
Exultant *Britones*? Quid ſertis Arma renident
Textilibus, myrtique vireſcunt frondibus haſtæ?
Tu Nobis, *Hymenæe*, dediſti hæc otia firmo
Unanimes ſuadens coaleſcere fœdere gentes,
Tu feſtos iterum plauſus, nova ſacra repoſcens,
Heu! penè extinctis renovaſti gaudia tædis.
Jamque redit PRINCEPS, nec fallit vota ſuorum
NASSOVIÆ ſpes una Domûs; valuere querelæ
BELGARUM, noſtroque moventur numina luctu.
Jamque ſonat vox una, redit, redit ecce, ſalubres
Expertus latices: Vos, iſtas, *Naiades*, undas
Non fruſtra incolitis, nec inutile Numen *Apollo*.
Quocunque ingreditur, facto agmine Vulgus eunti
Intercludit iter, multoque retardat honore.
Effuſi accurrunt pueri, innuptæque puellæ,
Nec ſedet ante focum nimiæ faſtidia vitæ
Deplorans ſenior, mediæ ſed credere turbæ
Se geſtit, laſſanſque oculos ad ſidera palmas
Attollit, tremuloque has voces murmurat ore;
" Fortunate nimis! memini, ſic ora ferebat
" NASSOVIUS, pulchræ connubia blanda MARIÆ
" Cum peteret, noſtriſque oris accederet Hoſpes.
" Fortunate nimis! ſimilis cui Virgo paratur,
" Exigat ut tecum dulces concorditer annos.
At Vulgus ſecede, moræ ſat tædia paſſus
Impatiens amor, Oh! properet ſine, charius Illum
Qua gremium expectat, pretium qua dulce laborum
Penſabit viduaſque moras, vanoſque timores;
Haud ſecus emerſum medio diſcrimine lethi
Æneam, & medicis ſanatum vulnera lymphis
Amplexu molli fovit *Lavinia*, curas
Ingentes mulcens, ſævique incommoda fati.
Tu vero ante alias *Veneris* dulciſſima cura,
NYMPHA, Decus *Britonum*, jam deſine vota morantes
Incuſare Notos, caſuſque expendere febris,
Sæpe fugam ſimulans quæ Te deluſit amantem.
Soſpes adeſt, quem *Parca* opera ad majora remiſit
Amplexuſque Tuos; morbo nec, ut ante, videbis

X Lan-

Languentem gressus baculo firmare trementes;
En! solidæ redeunt vires, lumenque juventæ
Purpureum! En oculis priscus vigor afflat honores!
Sospes adest Tibi, Nympha, Tuique resuscitat ignes
Conspectus blandos: Veluti flos aureus ægro
Se sensim inclinans ad Terram vertice languet
Jam nimis effusi depressus pondere nimbi;
Ut vero erumpens radiis Sol spargit acutis
Rorantes nebulas, renovatam lumine gestit
Tollere cervicem, totumque admittere *Phœbum*:
Sic surgit PRINCEPS; non ultra munere vestro
Absentis dulci solatur imagine curas;
Non ultra lapsamque Domum, generisque Ruinam
Cogitat, & tantos rumpi sibi fingit amores,
Sed votis fruitur, sed veram lumine formam
Lustrat inexpleto; jam dulces Conjugis ardet
Illecebras, blandumque Patris cognoscere nomen.
I, succede Toro, promissaque gaudia, Virgo,
Impertire libens; faustos *Junone* secunda
Amplexus junges, Matrisque exempla secuta
Perpetuo fidum recreabis amore Maritum.
I, succede Toro, steriles Tu, DIVA, MARIÆ
Pensabis thalamos, & rapti damna WILHELMI:
Qui nunc Elysia forsan convalle recensens
Illustres Animas, quæ vestro ex sanguine nasci
Gaudebunt, seriem Heroum, Regesque futuros
Prospicit, & pulchræ lætatur imagine prolis.
At cum Tu *Britonas*, dulcesque reliqueris agros
Defensura Tuos propiori numine BELGAS,
Felices Zephyri distendent vela, Patrisque
Imperio *Tethys* famulata fatebitur ultro
Cujus jura timet; comites per Cærula regna
Nereides ludent, dum denso ripa gementum
Concursu fremit, & resonantia littora circum
Prosequitur longe clamorque & plausus euntem.
I decus, I nostrum: at quamvis Te grande requirat
Depositum, impatiens ultra expectare BATAVUS,
Sæpius ad memores remeabis, Chara, *Britannos*;
Sæpius innumero fervebunt littora plausu,
Adventum testata Tuum; hic genialia fundes
Pignora Connubii, hic præsens stabilire penates
NASSOVIOS, serum produces nomen in ævum.

Georgius Crochly A. B. Ædis Christi Alumnus.

O! cui potentis fama *Britanniæ*
Decusque cordi est, Magne Geni, metum
Depone jam tandem, & repulsis
Tristitiæ nebulis triumpha.
Tuque O! corusco, *Phœbe Pater*, sedens
Temone, pulchrâ sparge diem notâ;
Memorque Festi Nuptialis
Lumina splendidiora funde.
Et Tu, Georgi, quem Patriæ Patrem
Sensere dudum plus vice simplici
Nati *Britannorum*, parumper
Mitte graves super Orbe curas.
Quin & Tuorum sic quoque commodo,
Orbisque Custos, consulis optime,
Dum vota nutu perbenigno
Principis Auriaci secundas.
Hinc nam *Britannis* præsidium & decus,
Siquando belli dira necessitas
Infestet orbem; Hinc patronos
Auguror Aonidum futuros.
Jam bellicosus *Cantaber*, & novos
Ferox tumultus *Gallia* concitet:
Atque *Italis* intentet oris
Sardiniæ fera bella *Rector*.
Tu, Magne Princeps, alite cum bona
Lætum fidelis Conjugis in Sinu
Impende tempus, mox ad Arma,
Si sit opus, ruiturus Heros.
Tuque, Anna, faustis sub penetralibus
Nutrita, telis cede *Cupidinis*,
Pectusque jam pertacta amore
Nassovium cape læta Sponsum.
Et dignus Ille est quem face mutua
Torreret altæ frontis amœnitas,
Decorque vultus, & verenda
Cum tenera gravitas juventa.
Sed nec genarum suave rubens nitor
In corde tantam lætitiam ciet,
Decorve vultus fulgurantis,
Quantam animi intemerata Virtus;

Quantamque fidum pectus amoribus,
Moresque culpis cedere nescii,
Mentisque dotes, quas Sagaci
Excoluit CAROLINA cura.
O perbeatum Conjuge principem!
Beata tali Nympha Viro! Pia
Si quid *Camænæ* vota prosunt,
Aut Populi studium frequentis;
Vestros amores nec fuga temporum
Divellet unquam, nec querimoniæ;
At juncta dulcis corda stringet
Fœdere Progenies perenni.

Georgius Brodrepp è Coll. Univ.
Superioris Ord. Comm.

QUid tumido fremit amne *Isis*? quid plurima *Nais*
Lascivit resonis circumque exultat in undis?
Molle sonaturas cui nunc *Parnassia* turba
Deposcit citharas, *Veneremque* in vota lacessit?
Gratus ades, NASSOVE, Tuis! Te sospite Musæ
Lætantur, solvuntque metu trepidantia corda.
Ah! quoties memor ANNA Tui suspiria fudit,
Quam metuens, ægro ne quid via longa noceret,
Quos non indefessa Deos in vota vocavit?
Nec piguit *Phœbum* lymphis miscere salubres
Ambrosiæ succos; timuit ne Mortuus esses
Quippe suum crimen, medicæque infamia gentis.
Nunc ades, & promissa diu connubia firmas,
Nunc Superos absolvis, in hunc servatus honorem.
Ingredere ô tandem, Divûm justissima cura,
AURIACÆ spes una Domûs, felicibus Heros
Ingredere auspiciis! viden', ut Tibi laurea *Phœbi*
Emittat, suaves Tibi *Cypria* myrtus odores,
Compositaque caput certent ambire corolla!
ANNA venit, magna comitum stipante caterva,
ANNA decus pompæ; circum plaudentibus alis
Multus *Amor* volitat; qualis *Venus* alma videri
Cælicolis & quanta solet; collucet in ore
Majestas materna, & apertæ gratia frontis.
Ut Tibi subridet! variat dum purpura molles
Casta genas, distincta rosis ut lilia fulgent!

Quis

Quis Nassove, Tibi sensus? quæ gaudia pectus
Pertentant, tacitis oculis dum sæpe pererrras
Optatam thalamo Nympham? non amplius Austros
Incusas, dubiæve febris fastidia; amorum
Jam securus, habes tota quod mente petisti,
Quod tantæ bene credis emi discrimine Vitæ.
  I felix, & vincla fove; fulcire labantem
Sit Tibi cura domum; partum si dura Mariæ
Abnuerit *Lucina*, aderit felicior Annæ,
Invisamque notam delebit laude recenti.
Jam nunc Wilhelmus *Lethæi* ad fluminis undam
Illustres animas Nassovi in nomen ituras
Dilectæ uxori numerat, titulosque Nepotum
Prælibans, famæ venientis imagine gaudet.
Ulterius nec jam queritur sibi defore prolem.
Scilicet hinc solio successit digna *Britanno*
Brunsvici domus, hinc populo dat jura volenti
Georgius, & lapsas Carolina resuscitat artes;
Hinc Diis auspicibus caro datur Anna Nepoti,
Longus & Heroum fatis promittitur ordo.
  Quin Tu, Deliciæ *Britonum*, cui cessit amator
Auriacus, *Paphiis* perculsus pectora telis,
Junge manum, & tanto felix lætare marito.
Ille decus Tibi dulce; Illum, virtutis avitæ
Dum famam sequitur, Wilhelmique æmulus audit,
Accipiet comitem Socer; & feliciter ambo,
Bellorum insanos medii componere motus,
Pacatum ornabunt sociis virtutibus Orbem.

Joh. Roberts A. B.
Ædis Christi Alumnus.

Audivit Annæ Nassovius procul
  Famam sonantem; Quanta nitesceret,
 Parentis ardens æmulari
   Eximios utriusque Mores:
Qualis venusti Gratia Corporis,
Mentisque puræ quam niveus Decor:
 Audivit; & perculsus ardet,
   Insolitosque fatetur Ignes.

Terras *Britannas* ocyus advolat,
Aura faventi, ſtrata per Æquora;
Senſitque Virtutes ſtupendas
Magniloquam minuiſſe Famam.
Quin Tu, benigna Fronte ſolutius
Lætare, felix *Anglia*; Gaudiis
Effunde habenas, nec ſonoros
Parce frequens iterare Plauſus.
En, alta Proles AURIACÆ Domus,
Optatus Hoſpes! --- Se explicuit ſatis
Spectata jampridem *Britannis*
AURIACUM generoſa Virtus.
En, Ipſe magnis haud Atavis minor!
Teſtatur Ardor Pectoris æmulus,
Quo Fonte derivatus exit
Corda fovens Animoſa Sanguis.
Felix! ſenilis cui Sapientia
Acceſſit ipſis Primitiis Viri;
Qui jam recenti lætus ævo,
Conſilio viget auctiori.
Si tanta Pectus Vis Animi regit,
Dum Flos Juventæ ridet amabilis;
Provectiores qualis olim
Luxuries onerabit Annos!
Præſtare Virtus inviolabilem
O ſi valeret; nec Capitis ſacri
Triſtis Valetudo tumentes
Lætitiæ cohiberet Æſtus! ---
Sed vana Fati neglige Spicula,
Secure PRINCEPS. Quæ tulit aſperos
Tellus Dolores, dulciorem
Ecce Eadem Tibi dat Medelam!
ANNA invidendis NASSOVIUM ſuum
Fovebit Ulnis; ANNA fideliter
Aſtricta, mulcebitque Pectus,
Et reduces dabit alma Vires.
Quos Sanguis alta ductus Origine,
Virtuſque junxit, jungit Amor pares;
Et Lege Nodum ſanctiori
Connubii pia Vincla firmant.

Fau-

Fausto, precamur, prodeat omine
Matura Proles, Spes Generis recens:
Quæ suaviter mixtos Parentes
Ambiguo fateatur ore.
Ut fallet Infans innocue loquax
Curas Avitas! cum Tibi paululum
Vacarit, *Europeæ* magno
Fata Animo bene ponderanti,
Invicte Georgi! quo Tibi Gaudio
Cor emicabit, dum tenero Sinu
Augusta subridens amatum
Excipiet Carolina Pignus!
Longa Senecta Par vigeat sacrum,
Cognata visat Sydera serius,
Et indies auctos Amores
Officio renovet fideli!
Sic ibit Ordo lene fluentium
Gratus Dierum; Nassovius suæ
Florebit usque annexus Annæ,
Pepetua roseus Salute.
Ut læta Vitis, luxuriabitur
Beata Conjux; in Gremium frequens
Effundet Heroas futuros,
Atque Sui similes Puellas.

Gul. Dobson Coll. Nov. Schol.

Classis adest sperata diu, portusque petitos
Acta per æquoreas ventis felicibus undas,
Attigit; orta mari fluctus *Venus* ipsa tumentes
Leniit, & faciles zephyros in carbasa misit.
Venisti tandem nostris novus Advena terris;
Venisti ducente Deo: Gens tota per urbes
Effusa ad portas, voces ad sidera jactant
Ominibus precibusque piis. Mirantur euntem
Purpurei proceres: non primo purior ortu
Lucifer apparet, jam decrescentibus astris,
Lucifer Oceani profusus lumine sacro.
Tantus honos, tantum egregio decus enitet ore!
Ut *Venus Æneam*, sic te *Venus* aurea ducit
Ad *Britonum* sedes; ubi Magni Filia Regis,
Inter virgineos longe pulcherrima cœtus,
Aspicit, & castos sub pectore concipit ignes.

O nimium dilecte! Tibi jam ducitur Uxor,
Quam tibi sacrati dudum pepigere parentes,
Quam tibi connubio visura *Britannia* junctam,
Insolitos tacito sentit sub pectore motus.
Tardior occiduas *Titan* descendit ad undas,
A nostris ægre visus discedere terris.
Hesperus exoritur: cupidis quid amantibus obstat?
Hesperus Idaliæ Veneri gratissima stella,
Hesperus AURIACI fidos juncturus amores.
Regia flammeolum Virgo capit, induit auro
Discretas tenui vestes, pallamque rigentem,
Et nitidos sacro cingit diademate crines.
Egreditur tandem thalamo pudibunda, morantem
Ornatus croceo profert *Hymenæus* amictu,
Formosæ *Veneri* similem, castæve *Dianæ*:
Et fidibus mistis, solito modulamine notos
Effundit cantus; cui lætior ore sereno
Respondet *Juno*, sacrataque fœdera sancit.
Excipiunt plausu Proceres, & gaudia læto
Testantur vultu: linguisque animisque faventes
Ad cælum trepidæ mittunt pia vota puellæ.
Ridet *Amor*, validisque inflectens viribus arcum,
Mille Cupidineis infligit vulnera telis.
Talis erat cœtus *Thetidi* cum *Pelea* junxit
Ipse Pater Divûm: Superi coiere frequentes
Spectatum tædas per *Thessala* tecta jugales.
Macti ambo paribus meritis! par forma decusque
Par virtus animorum, & Nobilitatis origo,
Regia progenies! ut jam procedere magni
Incipiunt menses, sic & nova gaudia surgant,
Auspicibus Superis, & rerum lucidus ordo.
Candida de niveis ducentes stamina *Parcæ*
Velleribus, lætos concordi numine soles
Obscura sine nube extrema ad tempora donent.
Nec vestram *Pylii* superet longæva senectus
Nestoris ætatem. Crescat crescentibus annis
Vester amor, dubioque Deus discrimine servet,
Seu colat AURIACUS flamma meliore maritam,
Seu colat ANNA suum flamma meliore maritum.
Si quid habent (nec vana reor) mea carmina, veri
Si quid habent; decimum cum Luna accenderit orbem
Mensibus exactis, alter nascetur Iulus,

Qui

Qui sit Avo similis, qui majestate serena
Ore AVIAM referat; qui, cum firmaverit ætas,
WILHELMI regis vestigia sacra secutus,
Se bello paret; & primis non degener annis,
Heroas superet, quos felix *Anglia* jactat,
EDVARDUM, HENRICUMque, & NIGRI PRINCIPIS arma.

Georg. Upton
è Coll. Exon. Commens.

O Cura multi publica *Principis*,
Quis, ANNA, tandem sollicita prece
Te dignus expugnavit *Heros*
Connubii meritus triumphum?
Arrecta votis Te repetit suam
Germana tellus; & dolet invida
BRUNSVICIAM stirpem *Britanno*
Imperio decus arrogari.
Felix! amœno cui bona riseris
Vultu, jugalem cui dederis fidem!
Te magna Dos commendat, Oris
Virginei Pudor, & Parentum
Præclara Virtus, Stemmate Principum
Deducta longo, Te manus artifex
Rari laboris, sive chordis
Dulce melos modulata captam
Suspendat aurem; sive coloribus
Mandata fidis prælia posteris
Legenda feris, & triumphos
Pingat acu Historica, paternis
Penatibus dona. --- At muliebrium
Quid artium Laudes? Quid imaginum
Illustris Ordo contuenti
Eximiæ decora alta Mentis?
In Te videmus quo valet indoles
Nutrita faustis sub penetralibus,
Mentem reposcant seu secunda
Sæcla, vel asperiora rectam:
Insigne fulges Tu decus Aulici
Splendoris, hostis luxuriæ simul;
Tu consili prudens Maritum
Expedies per amara curæ.

Hæ Matris artes! --- O vigeas pari
Fæcunda mater prole! placens Tuo
Nassovio regnes Mariti
Deliciæ populique fidi!

Edv. Worsely Soc. Comm.
è Coll. Oriel.

IMportuna aures feriunt dum murmura belli,
Armorumque fragor; quas fundit ab ore loquelas
Blandus *Amor*, mihi, *Musa*, canas, & amabile carmen.
En! tandem Nassovus adest; jam desine, Virgo,
Incusare moras, faciles & poscere ventos.
Optatum tibi sume Virum, qui fortia jactat
Pectora, maturam juvenili in corpore mentem.
Te tamen ô quantis fractum, Nassove, periclis,
Ventorumque minis, dubiisque erroribus actum,
Ingrati demum post invida tædia morbi,
Excipimus læti! talis sors urget amantes;
Tantæ molis erat regalem ambire puellam.
Sic olim *Æneas* promissæ gaudia Sponsæ
Cum peteret, rapido ventorum turbine pulsus,
Italiæ gratas fugientis venit ad oras.
Ne, Nassove, tamen tantos te volvere casus
Pæniteat, tali tandem consorte laborum
Non nimis, ah charæ per summa pericula parta.
En matura viro, plenis jam nubilis annis,
Sponsa datur, manifesta augustæ insignia gentis
Ore gerens; Quam præclaris virtutibus aptam,
Exemplum, Carolina, tuum super omnia finxit.
Jam magis Auriacos lætari cerno Penates:
Jam quos dulcis amor, repetitaque fœdera jungunt,
Æternam in pacem coeant Belgæ, atque Britanni.
Hinc olim clari bello nascentur, & armis;
Hinc illustre genus, Divi longo ordine ducti,
Wilhelmoque pares Genitori, Annæque Parenti.

Gulielmus Pyssing A. B.
Ædis Christi Alumnus.

DIlectam *Veneri* purpureus facem
Optatus thalamis *Hesperus* extulit;
Prodit Virgo; decoro
Prodit pulchrior *Hespero:*
Æqualis comitum subsequitur cohors;
Læto Sponsus adest cum Juvenum choro;
Lætis rite Puellæ
Respondent Juvenum modis.

Juvenes. Quid, Virgo, metuis? cur cupidum Tui
Dejectas lachrymis sparsa genas times?
Vanos mitte timores,
Splendentesque oculos leva.

Puellæ. Quid tantum properes? num Tibi languido
Subrepit subitus, Sponse, sopor? Torus
Maturatur; ocellos
Paulum somno hebetes leva.

Juvenes. Felix conjugio, Virgo! Tuum in sinum
Mollem NASSOVIUM illustre genus venit,
Quo non clarius ullum
Nomen Fama canit vetus.

Puellæ. Felix conjugio, Sponse! ita me male
Di perdant, *Veneri* si quid adhuc tuæ
Par, aut mane resurgens
Sol, aut viderit occidens.

Juvenes. NASSAVUM patriorum æquat honoribus
Heroum AURIACI plurima sanguinis
Virtus, atque tuendæ
Libertatis amor ferox.

Puellæ. Major fæminea laude amat arduas
Explorare vias ANNA Scientiæ,
Efformata capacem
Maternis animum artibus.

Juvenes. At nunc Vos alio mollis *Amor* vocat;
Faustis ite avibus: mox date mutui
Charum pignus amoris
Spem magnæ Puerum domus.

Puellæ. Aut quæ jam referat parvula primulum,
Pulchellis oculis, ore venustulo,
Pulchros MATRIS ocellos,
Risus MATRIS amabiles.

Rob. Lowth A. B.
Coll. Nov. Soc.

CUM *Britonum* AURIACUS nuper properaret ad oras,
Numine quo læso miſcuit æquor Hyems?
Quæ Diva indignans Juveni meditata dolores
Tentavit Morbi quæ loca ſenta colunt?
Tune etiam hic, *Juno*, ſævis? æqualiter omnes
Exerces odiis queis *Venus* Alma favet?
Tam grave quid de Te meruit NASSAVIUS? Urbem
In *Tyriam* hoſtiles non tulit Ille rates.
In Te nil potuit certo committere tantum
ANNA, hominum pariter Deliciæque Deum.
Ergo age, pone iram, & pacto, fine, fœdere, tecum
Diviſum Imperium *Cypria Diva* gerat.
Ne *Veneri* invideas, quod adhuc pulcherrima Virgo
Virgineo Comitem ſe dedit ANNA choro;
Nupta futura tuum Numen venerabitur, Aras
Et multa ad Veſtras hoſtia cæſa cadet:
Pronuba ſeu *Juno*, ſeu mox *Lucina* voceris,
Te Sibi propitiam ſentiat ANNA Deam.

Petrus Foulkes Ædis Chriſti Alumnus.

AUditur armorum undique dum fragor,
Dirus Tubarum dum ſonus indies
Clareſcit, & late ruinam
Heſperio minitatur orbi:
Britanna tellus, otia GEORGIO
Jubente, feſtos una agitat dies;
Secura, contingat feroces
Cui premere imperio *Polonos*:
Ex quo ſub umbris, *Hantonie*, tuis
Verſabat alto pectore REX PATER;
Cui fas Marito dulce Pignus
Credere; Quem thalamo beandum
Illuſtris ANNÆ, poſtulat *Anglici*
Fortuna ſceptri; Quid moneat vetus,
Semperque conſervanda gentis
Gloria, BRUNSVICIUMQUE nomen.
In his moranti ſe tulit obviam
Romana quondam Diva, *Britannica*
Nunc virgo, LIBERTAS, ſoluto
Omnia amans hilarare vultu:

Et,

Et, "O!" loquuta eſt, "Optime Finium
"Cuſtos meorum, cur nimium caves
"Felicitandæ mox Puellæ?
"Quidve tuis trepidas *Britannis*?
"Ferax virorum nobilium Domus,
"Noſtrique Vindex plus ſemel Imperi,
"Per longa NASSAVI refulſit
"Secula, degeneremque Prolem
"Neſcit creare. En! nunc Juveni inclyto
"Virtutis ut cognatæ Amor omnibus
"Ebullit in venis! ut ANNÆ
"Sponſus avet, properatque GEORGI
"Gener vocari! Quod ſi adeo colet
"Spe captus, O! quot percitus ignibus
"Ardeſcet, ora ut contueri
"Cœperit, ingenuoſque mores
"Haurire coram, ac vim colere arduam
"Mentis, Puellæ nunquam alias datam,
"Et Vera mirari, loquutam
"Magna licet, minuiſſe Famam!
"Cogant catervas, arma parent, quibus
"Cordi eſt, in ipſis ut penetralibus
"Vibrentur enſes, & cruore
"Heu! patrio ſaturentur arva.
"Quin Tu, corollas expediant, jube;
"Spargant odores: mox Ego *Copia*
"Stipante dulci, & *Pace* læta
"Ipſa adero, choreaſque ducam.

Chriſtoph. Golding Civil.
Coll. Nov. Soc.

UNde percellit mihi tantus aures
Ceu triumphantum Fremitus *Britannum*?
Quæve tam largo Populi celebrant
Gaudia Plauſu?
Fallor? an Nomen reſonant faventes
NASSAVI? --- quanquam heu! Patriæ ruentis
Vindicem dudum rapuit *Britannis*
Flebile Fatum. ---

At venit Princeps, venit en! Wilhelmi
Æmulus! nostros petit Hymenæos
Nassavi clarum Genus, & *Batavæ*
Gloria gentis:
Præmium jactat Patruaque dignum
Et Sua Virtute Nepos superstes,
Quem tuum, Georgi, Generum salutas,
Anna Maritum.
Anna, cui Formam *Venus* invideret,
Regiam *Saturnia* Dignitatem,
Anna, cui large Ingenii profudit
Munera *Pallas*,
Nassavi Consors patiens vocari,
Sentit insuetos Animo Calores;
Nec timet Matrem Patriæque dulces
Linquere Fines.
Vos, (O! utcunque omnigena superbos
Merce,) vos, Belgæ, pretiosiori,
Tota quam Classis revehit, *Britanni*
Munere donant;
Lucida hac Stella indociles carere,
(Gens licet dives *Venerum*,) occidentem
Suppleant si non placido *Sorores*
Sidere Lucem.

Rob. Downes
Coll. Magd. Semic.

Cypri Diva potens, adsis; & pronuba *Juno*;
Adsint & lætæ tecum, *Thymbrææ*, *Camœnæ*,
Solennes accende faces, *Hymenææ*; parantur
Non tibi vulgares Thalami, prece Te vocat ardens
Auriacus, facilemque in vincla jugalia poscit.
Venit *Io*! venit vere Nassovia proles;
Agnosco vultus, virtutem, animosque paternos.
Quem non dira latens juvenili in corpore febris;
Quem non detinuit sævi inclementia cœli;
At, venti securus, iter per mille labores
Urgebat, fluctusque inter pontumque minantem.
Quis tamen insequitur luctus, juvenemque receptum
Invadit morbus, retrahitque amplexibus Annæ?
Cui tantum de Te licuit, Nassove, Deorum?

Egre-

Egregiam vero laudem, famamque feretis
Tu, Medicique tui, *Bathonia*; fonte perenni
Labere, & ANNA tuas præ cunctis accolet undas,
Quæ quondam charæ revocasti fata Sororis
NASSAIDEMque suum nunc in Sponsalia mittis.
Castalius meritos amnis tibi reddat honores,
Et juncta tecum misceri gaudeat urna.
Quin ades, O PRINCEPS, dudum penetralia poscunt
Regia Te, thalamique manent consortia; eunti
Diva *Salus* comitetur iter, comitentur *Amores*.
Quæ tibi pro reditu fundit suspiria, quos non
Poscit in auxilium Divos, votisque lacessit
Virgo tuis inhians donis? & dona vicissim
Forsan grata parat, trepidi solatia luctus,
Pectine percurrens telas, chlamydemve superbam
Fingit acu, invideat qualem *Tritonia Pallas*,
AURIACUM referentem ausus, clarosque triumphos;
Aut sedet ad chordas, & mulcet carmine curam.
Venisti tandem, PRINCEPS, vox publica clamat.
En! adstat Virgo regali splendida palla
Amplexus captura tuos. Quæ gratia frontis!
Quantus in ore decor! talem se læta ferebat
Ad Templum CAROLINA, Tuo cum cessit amori, [*naeos*.
REX BRITONUM, *Austriacos* pulchre spernens *Hyme-*
NOBILE PAR, Divi nobis modo vota secundent,
Vos eadem Fortuna manet, sæclumque per omne
AURIACI stabit genus immortale, recisam
Ætas nulla domum cernet, virtutis avitæ
Degenerem, aut famæ Patrum, cum Virgo labantis
Regia dignetur gentis sarcire ruinas.

Tho. Kingsman A. B.
Ædis Christi Alumnus.

DUM vexat Orbem lugubris ultimum
Belli apparatus, dum sedet arbitra
Fortuna regni, seu vicissim
Tradere, seu removere sceptrum
Placet jocanti; dum *Latii* sinus
Jam castra fervent, & superat nives
Jam *Gallus Alpinas*, (canenti
Arduum opus teneræ Camœnæ!)

Me blandiores ſolicitant modi,
Lyramque poſcunt; me juvat inclytam
  Cantare flammam, me pudicos
    Non humilis Thalami triumphos.
Tu prima, CONJUX REGIA, reſpice
Quæ dona præſtat Muſa libens, cape
  Hoc mente vectigal benigna
    Exiguum, tenuemque verſum.
Nam quale carmen, quis calor ingeni
Depingat aptis tanta coloribus,
  Formamque vultus tam placentem,
    Aut animam generoſiorem?
Quis non requirit *Brunſvicia* Domus
Prolem venuſtam? aut quo ſuus extulit
  Se terror Armorum, nec iiſdem
    Tot Veneres celebrantur Oris?
Cœlo à remoto & ſedibus ultimis
Venere paſtum lumina Principes,
  Minuſque mendacem fatentur
    Vera ſemel ceciniſſe Famam.
Tibi ergo, *Princeps* Optime, gratulor,
Cui tale donum ſors tua deſtinat;
  Hæc cuncta debemus *Britanni*
    Jure atavum meritis tuorum.
Tu prima mecum reſpice ſæcula
Queis orta crevit tot quaſi paſſibus
  Magnæ Domus antiqua virtus,
    Et veteris monumenta Famæ.
Quis ille ---- Forti qui BATAVIS manu
Diu ingruentem depulit impetu
  Vaſto procellam, qui ruinas
    Per medias, ſpoliumque Lethi
Viam recluſit, nec timor Hoſtium
Manus rubentum ſanguine civico
  Obſtruxit ardentem tueri,
    Et patriæ populique jura?
Quis Ille ---- Rerum cum rota ceſſerit
Sublapſa retro, qui cito gloriam
  Pervexit in majus labantem,
    Et BATAVOS titulo ampliori

Gau-

Gaudere juſſit? Non humili tamen
Contenta virtus Auriacum ſtetit
Tellure BELGARUM, atqui amica
Res *Britonum* prope corruentes
Protexit Ala: Pura Fides ubi
Errore ab imo ſe tulit, & novo
Honore *Libertas* refulſit,
Dum regeret GULIELMUS orbem.
Hæc dum recordor, *Boyniacæ* ſubit
Imago pugnæ; nec taceam grave
Vulnus receptum, dum ruebat
Intrepide per acuta Belli
Invictus Heros: Hic mihi latior
Campus pateſcit, ---- Quin alius labor
Plectrum requirit, gaudiumque
Conjugii, placidumque fœdus.
At nunc honeſtam, nunc lachrymam dare
Ne ſit pudori, cum patris optimi
Ploramus umbram heu! interempti
Præcipiti nimium ruina!
Nec Te minorem pollicita eſt tua
Virtus vireſcens, nam teneram ſimul
Diſtinxit ætatem capacis
Vis animi & generoſus ignis.
A Lucis ortu conjicimus novo,
Qualis ſit exarſura meridies;
A Flore qualis Fructus, annis
A teneris quoque qualis ætas
Maturior: Tu, præcocis ingeni,
Creſcentis ævi non poteras moram
Preferre longam; ſic quibuſdam
Arboribus rubuiſſe prolem,
Et preſſa grato pondere brachia,
Inuſitato tempore cernimus,
Cum cæteræ vix in virentem
Induerint ſua membra Florem.
Tu literarum teſta recentior
Hauſiſti Odorem, Tu quoque ſanguinem
Succumque ſcriptorum ſagaci
Judicio ſtudioque calles.

 Te

Te blanda morum gratia, te lepos
Ornat loquentem, læta tibi crepant
Theatra plausu, Te superba
Dum recipit *Rhedycina* civem.
Oblitus an sim, quæ Procerum cohors,
Quam vulgus ingens littoribus tuum
Optavit adventum, moramque
Increpuit, Zephyrosque tardos?
Sed Gaudiorum proh spatium breve!
Nondum alte adacti vulneris integre
Obducta plaga est; vix resartam
Deterior subit ægritudo
Vexans salutem: sed neque te sinunt
Periclitari Numina te pium
Experta semper, teque cœlis
Perpetuo studio placentem.
Nec Diis amicis ipse fidelius
Pignus requiras, cum placido sinum
Tam suavis amplexu replebit
Incola, tam generosa Virgo.
Nunc maximorum gloria Principum
Conjuncta crescet, vestraque fœdera
Junctæque virtutes movebunt
Gentibus invidiam remotis;
Classis *Britannum* non alio modo
Unita Belgis imperio maris
Potitur, & victricia audet
Per liquidum dare vela mundum.

W. Fletcher è Coll. Nov.

DUM male divisos Bella intestina *Polonos*
Horrendum exagitant, conferto hinc Milite fervens
Gallia, & inde minax vultu *Germanus* ad arma
Assurgit, dubioque feruntur Marte *Borussi*;
Anglia tuta satis sub Libertate triumphat,
Congressosque serena procul circumspicit Hostes;
Surgentes studiosa tamen componere Motus,
Fœdera commendat Mundo, quibus Ipsa potitur;
Sepositis aliis passim nova Gaudia Curis
Percipit, & festo celebrat Connubia plausu.

Voti-

Votivas nectit *Rhedycina* haud immemor Orti
Myrtos, AURIACUMque æternat carmine Nomen.
Jamque antis urgente Dea *Cythereide* Navem,
Et monstrante viam, BATAVO de Littore solvit
NASSAIDES, cupidisque *Anglorum* allabitur Orbi.
Certatim Populus clamoribus æthera complet
Exultans; Procerumque manus gratatur eunti,
Admirata Virum, & divinos Frontis honores.
Quæ vires Animi affulgent, Moresque benigni,
Largumque Ingenium! Quæ circum Gratia ocellos
Colludit, vegetusque loquenti dulcia Splendor!
Aspice, ut ardentem Proavorum mascula Virtus
Heroa inspirat! Tantum est minor Ille WILHELMO,
Quem toties *Galli* turmas victricibus armis
Obruere, & Populis dare jura rebellibus æquum
Vidimus, & placida componere Regna quiete.
At mira SPONSÆ vultus in Imagine pictos
Et veneres animo varietas mille revolvit;
Jamque moræ impatiens optata Palatia PRINCEPS
Ingreditur: longo qua fulgent ordine Nymphæ;
Quaque alias omnes *Junonis* Cura, *Britannumque*
ANNA Decus proprium supereminet. Illa decenti
Obsequio blande assurgens Heroa salutat,
Pulcra, modesta genas, & tanti digna Mariti
Complexu, late divinos spirat Amores.
Qualis ubi *Æneam* formosa *Lavinia* sponsum,
Post fractos Belli fremitus, Pelagique procellas,
Admisit gremio, Regnique in parte recepit.
Altius hic teneros sentit NASSOVIUS ignes;
Conspicit oblatam Speciem, ardescensque tuendo
Hæret inexpletum, lustratque hinc inde nitentes
Blanditias oris, Majestatemque pudicam;
Alliciunt illæ, timidum hæc castigat Amantem.
Sic cum diffusum positis Mare splendeat undis,
Desuper Aurora croceos spargente colores,
Miramur læti obtutu; pectusque silenti
Attonitum Cultu Timor haud ingratus implet.
PRINCIPIS interea flammas videt Illa, probatque,
Nequicquam celare suas sub corde laborans:
Multa tamen dubitat suspirans REGIA VIRGO,
Ut placitum poterit Genitoris linquere vultum,
Ut pavidæ amplexus Matris, patriosque Penates,

Et Loca Nympharum caſtis celebrata choreis.
Illius at ſubito circum præcordia ludens
Dulcis *Amor*, tacitumque accendens molliter ignem,
Diſſipat has Animi curas, vanoſque timores;
Auriaci nunc grande Decus blanda indicat arte,
Virtuteſque Ducis, Famamque, & Gentis honorem,
Nunc ſenſim inſinuans promittit ſtemmate magno
Progeniem, &, Veneris generoſæ præmia, Natos.
Anna rubens tandem mellito cedit Amori,
Et Thalamum & Tædas non averſata jugales
Annuit: Agnoſcunt *Superi* pactos Hymenæos,
Et Læti jungunt æterno Fœdere Dextras.

Gul. Bracebridge
è Coll. Magd. Semic.

Ad egregium Virum

HANS SLOANE

Equitem Auratum & Medicinæ Doctorem.

O Qui ſagaci Judicio febrim
Tumultuantem pectore temperas;
Atque incito pulſu micantem
Arte tua reprimis cruorem!
Cuſtos Salutis! cui Generum Pater,
Cui debet Annæ Gratia Conjugem,
Britannia Heroas futuros,
Speſque graves venientis ævi!
Te quis remotis tradere poſteris
Audebit olim, carmine nobili;
Mittetque virtutes in Ævum
Auriaci ſimul atque Sloni?
Vel forte vives marmore ſculptili; aut,
Quod delicato lumine permeas,
Tua inter Herois Triumphos
Facta leges memori Metallo.

At

At jam ſuperbum ſumito Barbiton,
Lyramque pulſes: quem medicamine
Vitæ redonaſti, fideli
Muſa iterum eripias ab Orco.
Æquare verſu grandia Tu potes;
Digneque *Phœbi* numine fervidus
Illuſtre NASSOVI ſacrare
Connubium, thalamoſque magnos.
Pingiſne amantem umbratilis Otii,
Curæque mollis pacificæ Togæ; aut
Acri reluctantes in hoſtes
Fretum animo, gladioque avito?
Sive enitentem corpore gratiam,
ANNÆ excubantes mollibus in Genis
Cupidines, omneſque fuſas
——Ore refers veneres Parentis:
Seu fors recurrens claram ad Originem,
Regalibus par grande parentibus
Majus ſalutas; jam daturum
Progeniem generoſiorem.
Mihi ſat eſt, ut rura per avia
Errem elaborans florea munera:
Nectamque vim omnem ſuav' olentum,
Egregiæ nova ſerta Nymphæ.
Nec geſtientes cingere tempora
Fors Illa Myrtos aut Hederas vetet,
Parvumve Vectigal ferentis
Reſpuat officium *Camœnæ*:
Adjuncta ſaltem nobilis omnium
Turba Herbularum (queis vigor inſitus
Morbo expedit NASSOVUM) honorem
Conciliet pretiumque Dono.
Nec ſit pudori, inter Diademata,
Quæ mox parabit Gloria vertici,
Quas Muſa profert, ſi benigno
Lumine reſpiciat Corollas.

Edm. Warnford A. B.
Nov. Coll. Soc.

Bellantes paulum sistas, *Gradive*, *Polonos*,
*Europam*que brevi compescas Pace frementem;
Jam Gladium, jam pone Hastam, *Paphiæ*que recessus
Pande *Deæ*, Tibi dum parvi famulentur *Amores*,
Sanguineam & tollant summa de casside plumam.
Nondum Enses *Heros*, Galeamve aut Spicula curat,
Nondum dira petit dubii discrimina Belli,
Sed tacitas sentit toto sub pectore flammas
Serpere, & in cæcas furtim penetrare medullas
AURIACUS PRINCEPS, Miles modo factus Amori.
En! picta in Tabula Nuptæ videt Ora futuræ,
Promissa totusque hæret defixus in ANNA!
Alma *Venus*, faveas; forsan NASSOVIUS olim
Sævire hinc poterit Patriæ *Mars* alter in Hostes:
Nec si consurgat rursum *Condeius*, & alter
Borbonius, sævi aut rabies reprimenda *Philippi*
Atque *Alvæ* alterius, *Senonum*ve Exercitus omnis
Turbandus, Patriæ Virtutis degener Hæres
Surget, at in Bellis Animos agnoscet avitos.
Sic prius & segnem tenuit *Lyrnessis Achillem*,
Composuitque comas, & dextra lusit inermi,
Hectore quam cæso perjuræ Mœnia *Trojæ*
Diruerat, raptæque *Helenæ* processerat Ultor.
Jamque Pater pulchris ornat Connubia Donis
Rex *Britonum*: *Decus*, *Angliaco* plaudente *Senatu*,
Induit *Angliacum* Juvenis, dum Pectore fulget
Stella aurata, ardens, & multum splendida Gemmis
Promeritos Cruri nova *Fascia* donat Honores.
Solvite jam, *Batavi*, subductam Littore Puppim,
Et pia laxatis date Vota sequentia Velis;
Namque ubi ad *Angliacas* sospes devenerit Oras,
Formosam fortis ducet NASSOVIUS ANNAM.
Cur frustra incusas Soles? longique videntur
Tardius ire Dies? Tibi, PRINCEPS maxime, Cœlo
Bruma tepet sudo; Teque ad Connubia tutum
Æolus apportat, plene spirantibus *Euris*.
Oceanus tibi sternit Aquas pacatus; & udo
Assurgens lecto *Thamesis* de flore Coronam
Regalem nectit, repetito Carmine cantans,
Formosam fortis ducet NASSOVIUS ANNAM.

Ad-

Adventum vix Fama Viri dat Nuncia, Sponsæ
Quum stetit ante Oculos, feliciaque Oscula junxit.
Sic linquens *Pisam* ad *Siculos Alpheus* Amores
Sub Mare demersus properat; mox Oscula raptim
Libare, & subitum felix *Arethusa* Maritum
Agnoscit, vixque ex Pelago sibi credit adesse.
Erubuit Virgo; Matrem miratur at Ille,
Formosam simul, inde suæ magis Ora Puellæ
Agnoscens auget Flammas, pactisque *Hymenæis*
Totus dat Mentem. Generi jam Vota futuri
Auspicio firmans fausto Pater ipse secundat.
O *Hymenæe*, veni! Nec Te Mora longa retardet,
Obstiterit paulum Thalamis licet invida Febris,
  Formosam fortis ducet NASSOVIUS ANNAM.
Jam demus pia thura focis; Altaria fument;
Jam *Charites*, jam pulchra *Venus*, jam pronuba *Juno*
Adsint propitiæ, placidorumque agmen *Amorum*;
Tæda triumphalis jam splendeat undique. *Virgo*
Regia Conjugii placide socialia sacri
Vincula, & Uxoris titulos & Jura capessens
Angliacis Batavisque dedit certissima Pacis
Fœdera perpetuæ, vinclo connexa jugali.
Prospera sint, *Superi*, Connubia tanta, Domusque
Nassovi posthac longo cum stemmate crescat
Progeniem mirata novam; namque Omine fausto
  Formosam fortis duxit NASSOVIUS ANNAM.

Joh. LLoyd
è Coll. Di. Jo. Bapt. Schol.

WHile Joy sincere, and Transports void of Art,
Sit on each gen'rous *Briton*'s glad'ned Heart,
While Faction's giddy Voice no more is heard,
And banish'd Discord is no longer fear'd;
A Muse, the lowest of the tunefull Train,
Inspir'd by NASSAU's Fame, attempts a nobler Strain.
  Long, NASSAU, were the Winds for thy Delay
Accus'd, and ev'ry God that rules the Sea;
We oft approach'd the Borders of the Main,
For prosp'rous Breezes oft We pray'd in vain;
At length our Pray'rs are heard, and Eastern Gales
Arise, and swell propitiously thy Sails;

And now our troubl'd Thoughts and Fears are o're;
Another WILLIAM visits *Britain*'s Shore:
He comes, He comes, while Crowds with chearful Cries,
And with loud Shouts triumphant rend the Skies.
With eager Hast He flies to ANNA's Arms,
ANNA to Him resigns her heav'nly Charms;
ANNA, the publick Care, of Form divine,
In whom each Grace, and all the Virtues Join,
The lovely Image of bright CAROLINE.
Ye Pow'rs let them your choicest Blessings Share,
Still smile propitious on this Royal Pair;
And sprung from them, let future Heroes shine,
Worthy the NASSAU and the BRUNSWICK Line.
May they the Pride of haughty Kings confound,
And dash the Tyrant's Scepter to the Ground;
May they from Chains afflicted Nations free,
And o're the World spread *English* Liberty.
Such was Great WILLIAM, who by Heav'n's Command
From instant Ruin sav'd BRITANNIA's Land;
Sunk were her Sons by arbitrary Sway,
To popish Rites and foreign Laws a Prey;
WILLIAM asserts our Cause, our Terrors cease,
Stern Tyranny is fled; and all is Peace.
Immortal WILLIAM! 'tis to thee we owe
Those num'rous Blessings which to *Britain* flow:
Now *Liberty* defends our happy Plains,
Peace spreads her silken Wings, and BRUNSWICK reigns;
Commerce revives, each Product is our own,
Beneath the rising and the setting Sun;
Ours is the shining Ore that *India* yeilds,
And fragrant Spices of *Arabia*'s Fields.
Let meaner Nations prouder Structures raise,
Or by the Pencil's Labours purchase Praise,
To rugged Rocks expressive Features give,
And animated Marble teach to live,
With softer Airs the breathing Flute inspire,
Or wake with more majestick Sounds the Lyre;
Vain useless Arts! But be it *Britain*'s Care,
To be belov'd in Peace, and fear'd in War:
At her Command see warring Nations cease,
And bold contending Monarchs hush'd in Peace.

Here

Here stop my wand'ring Muse; you strive in vain
To paint *Britannia*'s Joys in BRUNSWICK's Reign:
And, mighty WILLIAM, whilst I would rehearse
Thy great, immortal Deeds in faithful Verse,
I, from my first Design by Rapture led,
Neglect the living NASSAU for the dead.

James Evans Comm.
Jes. Coll.

DUM renovat docti pompam Rhedycina Theatri
Lætior, & resides vocat ad Præludia Musas;
Incerti, quid magnum instet, tentamine Vates
Explorant vario Citharam, captantque futuram
Materiem auguriis; an forte GEORGIUS alto
Intonet, & fractas gemat ambitiosa carinas
Hesperia; an *Lodoix* præceps in bella requirat,
Doctus iter melius, nullum nisi Pacis honorem,
Victrices fugiens *Aquilas*, & non sua Regna.
Jam loca designat pugnis, jam prælia miscet,
Jam *Britonum* certos meditatur Musa triumphos
Approperans, *Siculum*que fretum, *Rhenus*que, *Padus*que,
Consertas *Thamesina* ferunt ad littora palmas.
At non ista movent *Rhedycinam* insomnia *Matrem*,
Tollite cœpta, infit, belli secludite curas,
Vatibus hoc opus est, hæc unica cura *Britannis*,
Libertas & *Amor*. — Nostras en alter ad oras
AURIACUS tendens regni diademate donum
Charius exposcit; scanditque en regia Virgo
Majores solio thalamos, dum sceptra recusans
Finitimis præfert, quotquot petiere, Tyrannis
Heroem populo natum dare jura volenti.
Nempe ANNAM accendit maternæ laudis Imago,
Nec frustra CAROLINA suas impertiit artes,
Et patrio implevit generosum pectus Honesto.
Felices! quos jungit Amor, Fortuna *Britanni*
Nominis, & *Batavi* jungit, quorum omnia pactis
Humani generis lætantur jura Hymenæis.
Felices! magno GULIELMI munere dignum
BELGIA Te sentit munus; si forte requirat
Denuo NASSOVIUM concussa *Europa Statorem*,
Tu GULIELMUS eris, jam nunc assuesce, daturus

Gratum opus *Isiacis* per sæcula longa Camænis.
Sæpe O talis Hymen, *Britonum* communia vota,
Talis Hymen redeas, resonent, mea turba, Poetæ,
Augustam æternans felice propagine stirpem;
Arma canant alii, nostræ genialia Musæ
Fœdera, nec magnos malint celebrare Triumphos.
Sic desueta diu senior repetebat *Apelles*
Artificis dextræ dum tentamenta, colores
Et nondum viva dubii fulsere Tabella;
Præcepit formas operi suspensa futuras
Græcia, seu veteres torva minitentur ab umbra
Heroes, fictis aut *Mars* adamantinus Armis,
Jupiter aut alium nutu quassaret Olympum;
At quando *Venerem*, quando conspexit *Amorem*,
Heroas nollet veteres, *Martem*ve, *Jovem*ve.

Johannes Pateshall
è Coll. Pemb. Comm.

D*Elius*, tandem facilis bonusque
Angliæ votis, celebrare donat
Lumen optatum, face nuptiali &
Principe dignum
CÆSARE. O Proles generosa Stirpis
Inclytæ fama! Genus ô Deorum!
Quanta NASSAVIS Atavisque tantis
Anglia debet!
Facta & augusti Pietas WILHELMI
Suscitent Musam; nec Amor MARIÆ
Carmine indictus gelidis senescat
Obrutus umbris.
Quanta se pandit nova scena Pompæ!
Sponsus auratos rutilans amictus
Prodit, effusis sequitur Puellis
REGIA VIRGO:
Fabulæ jactent *Venerem* Deorum,
ANNA præcellit *Veneri* Deorum,
Et tuam vincit nova Nupta formam,
Pulchra *Diana*.

Jactet

Jactet & *Phœbus* genii vigorem,
Est Tibi *Phœbum*, bone Dux, præire
Artibus, tanto superasque, quanto
ANNA nitore
Cæteris præstat. ---- Properent *Amores*
Et sub alarum tueantur umbris,
Ne quid infaustum Thalami jugalis
Sacra profanet.
Annuat vestris *Cytheræa* votis,
Comprecor, Proles animosa surgat,
Gloria effulgens Patris, ac avitæ
Æmula famæ!
Sic Tui cum transierint Dies, &
Tristis extremum videas (quod absit
O diu!) magnos poteris WILHELMI
Visere manes:
Cumque felices spatiaris agros,
Sis BATAVÆ, sis memor *Anglicanæ*
Gentis, & fælix utriusque Sydus
Annue votis.

Ricardus Morgan
Coll. Linc. Soc. Comm.

AURIACUS BATAVIS Princeps festinat ab oris,
Impatiensque moræ per mare carpit iter.
Eurum Austrumque vocat; favet *Eurus* & *Auster* Amanti:
Tarda sed est alis omnibus aura Proco.
Mox Nymphæ aspectu potitur, potiturque ruina;
Halitus extremus vix super ora tremit.
Accurrunt Medici, jactat quos utraque tellus,
Nil prosunt artes, nil Medicina valet.
Irrita regalis ridens conamina Virgo
Inquit, "Sola dedi vulnus, opemque dabo.

Joh. Young
è Coll. Linc. Comm.

EPITHALAMIA

ARtis medendi, carminis & ſacri
Inſignis AUCTOR, *Pierio* jugo
Deſcende, votivis & aurem
Da facilem precibus Camænæ.
Serves WILHELMUM jam nimium diu
Ardore febris corpore languidum,
Serves, & Heroi vigorem
Magnanimo ſolitum reponas.
Quæ cauſa morbi? quis calor occupat,
Uritque venas? an nocuus vapor
Pulmone commiſcet ſe, & ictus
Purpurei accelerat liquoris;
An vultus ANNÆ his conficit ignibus?
Illam ut videbat proh! gelidus tremor
Serpſit per artus, & *Cupido*
Ipſe ſubit penitus medullas.
Quo fonte ſævum cunque fluat malum;
Noris medendi Tu ſapiens modos,
Et luctuoſas à propinquo
Sæpe animas revocare fato.
Divina quid non efficiat manus?
Soſpes cubili ſurgit ab aureo
WILHELMUS, & jam deſtinatam
Connubio ſibi poſcit ANNAM.
En qualis Heros! quali ab origine
Nomenque ducit, ſtemmaque Regium!
Quis non recenſens obſtupeſcit
Et Proavos, Atavoſque magnos?
Haud major olim *Dardanidum* Duci
Surrexit ordo Marte potentium,
Amœna cum prata inter errans
*Fabricios Decioſ*que vidit.
Martem excientem quem tueor Virum?
O Qui *Britannis* ducere liberam
Vitam dediſti, Te jubente
Fana Deos habuere rectos.
Te, dum ſacratas ſcanderit integer
Aras, Sacerdos; Te generoſior
Pubes in armis; ſoſpitalem
Te Populus Genium invocabit.

Bri-

Britanna quantum Gens Tibi debeat,
Et *Mosa* testis sanguine turgida,
  Et *Boyna* devolvens virorum
    Arma simul, lacerosque truncos.
Ut Flamma vindex hostibus ingruit!
En! ut minaces contudit impetus
  Galli tumentis, dum cruento
    Sternit Equos, Equitesque ferro!
Confisus Idem Diis Patriis ruit
Densas in hastas non timidus mori;
  Per Arma, per fluctus, per ignes
    Egregios repetit Triumphos.
Sed Ille tandem (proh dolor) Imperi
Tutamen ingens occidit, occidit!
  Hos, Musa, fletus ne cie, nec
    Nassovium doleas ademptum.
En alter Herôs! Auriacum decus!
O magne Princeps, sume superbiam
  Factisque præclaris Avorum,
    Et propriis meritis paratam.
Jam nunc ad aras Regia Te manet
Virgo, micanti sidere pulchrior;
  Parentis en! Virgo utriusque
    Dotibus æthereis refulgens!
Io *Britanni*, dicite Nuptias
Fauste peractas, dicite commoda,
  Quæ hoc fonte derivata manant
    In Patriam Populosque feros.
His orta Proles magna Parentibus
Intaminatam rite tuebitur
  Fidem, retundetque invocantem
    Ficta Deum simulachra *Romam*.
Olim Cohortes Auriaco Duce
Rursum gerentes bella videbimus,
  Murosque diruptos *Namurcæ*
    Celtiaco madidos cruore.

Tho. Chrowne Sup. Ord. Com.
è Coll. Reg.

EPITHALAMIA

QUis procul auditur plausus? Quid terra repente
Vernat, & insolito *Phœbus* se lumine vestit?
NASSOVIO ditata ratis, pretiosior *Argo*,
Visura Angliadas, Eoum navigat æquor:
Vela intendit *Amor*, facilisque inservit Amori
Æolus: Arrident speciosis undique conchis
Littora, prosequiturque ratem genus omne natantum,
Hospite *Cæsareo* exultans: Chorus, omina Pacis,
Alcyonum agglomerans lætis circumsonat alis:
Dulcia nequicquam modulatur carmina *Syren*;
Carmina spernit Amans, fucata nec ulla voluptas
Tardat, dum purus parat intemerata *Cupido*
Gaudia, & invitat potioribus ANNA triumphis.
Adsis, NASSAIDES, Batavæ spes altera gentis,
Relliquiæ AURIACUM illustres, Placideque resurgant
Ante oculos *Britonum*, Te viso, digna ruina
Papicolum; & Virtus, victriciaque arma WILHELMI.
Adsis ô, Sponsæque optantis corde timores
Dimoveas, sua cui suspiria murmura fingunt
Ventorum; (Quæ non fingunt sibi somnia Amantes?)
Illa pavet, quoties inimicus sibilat Auster,
Effingitque in mente, Tuæ studiosa salutis,
Syrtesque & scopulos maris, informesque Chimæras.
En! fruitur portu AURIACUS, sospesque *Britannos*
Exhilarat: Cava saxa iterant plaudentia circum
Clamorem. Pueris matres memorabile nomen
NASSOVII assidue referunt. Quæ gaudia Vulgi!
Quantus Amor Patrum, Primatumque ordine longo
AURIACUM stipat! Redolentia compita spirant
Flores, & pennis plaudunt super agmina *Amorum*.
Quid loquar? Incassum Quid Musa assurgit in ausus
Tantos? Nympha venit, venit ô, cui munera formæ
Invidet Ipsa *Venus*; Quam splendens fulgur ocellis
Emicat! Ut graditur Dea majestate verenda!
AURIACUS videt, & *Veneres* impensius ardet
Visas, quæ pictæ poterant accendere Amorem.
Jam sacra Templa novat sertis, lætusque *Cupido*
Gestit NASSOVII caput insignire corona
Myrteola; Et ridet sudi clementia Cœli:
Prata repubescunt, hybernæ oblita pruinæ,
Et picti redolent insuetis floribus horti:

Omnia

Omnia lætitiam ſpirant, dum jungere veſtras
Gaudet feſtus Hymen dextras, PAR NOBILE Amantûm!
Quorum corda diu Virtus, Naturaque junxit,
Et genus æque illuſtre, & mutuus ardor Amoris.
Ceu ſi forte duæ, parili Splendore nitentes,
Occurrere faces, radios mox utraque miſcet,
Et magis intenſæ commiſta Luce coruſcant.

Ric. Willis
Coll. Magd. Semicom.

TO THE

PRINCE

OF

ORANGE.

I.

BEhold! Indulgent Heav'n has heard our Pray'r,
Hymen has now th' Important Lovers join'd,
His grateful Yoke hath link't the choſen Pair,
Their Hearts as cloſely, as their Hands, combin'd;
Now, PRINCE, no more thy Rig'rous Fate upbraid;
The Dangers of the ſtormy Main,
The Fever's agonizing Pain,
Are thus at once, with ample Int'reſt, paid.

II.

With other Meaſures now thy Pulſe ſhall beat,
With other Fires thy gen'rous Breaſt ſhall glow;
Love ſhall inform it with his genial Heat,
And Extaſies inſtead of Pangs beſtow.
Thy Health ſhall ſtand confirm'd by ANNA's Charms;
For who can ſicken, plac'd ſo nigh
The Cordial Influence of her Eye,
Wrap't in the Healing Circle of her Arms?

III.

Nor yet, O PRINCE, hath frugal Heav'n confin'd
Thy Fair One's Beauties only to the Face;
Look farther, Thou wil't see th' Inclosed Mind,
No ways Inferiour to the shining Case;
Though here her highest Finishing is seen,
And Nature seems t' have drain'd her Store,
Yet still She hath expended more
On the rich costly Furniture within.

IV.

Say then, O PRINCE, of Heav'n what Gift beside
Hast Thou to ask? but that Thou soon may'st see
This Fair Orig'nal, thy Fresh-blooming Bride,
Transcrib'd in her Delightful Progeny.
What Joys will then each growing Day dispense!
Whilst from their unform'd Tongues You hear
Fragments of Words, and mark with Care
The gradual Op'ning of their Infant Sense.

V.

Then early may that wish'd-for day appear,
Which first shall grace Thee with a Father's Name,
And Heav'n continue, each revolving Year,
With equal Fruitfulness to bless thy Flame.
Nor think, O PRINCE, in this, our earnest Care
Is only for Thy Happiness;
No; with all Freedom we Confess,
'Tis her own Int'rest forms *Britannia*'s Pray'r.

VI.

For of each Son, produc'd from such a Bride,
What may not be presag'd? --- Already see
By Them all wrongs aveng'd, low humbled Pride
Throughout the World, and glad Felicity.
(Such will They be, and such those Halcyon Days
To come!) For nothing is too high
To hope from such a Progeny,
And Heroes, Rivals of Great WILLIAM's Praise.

John Morison
Com. of Univ. Coll.

QUis Clamor Aures, quis Fremitus ferit?
Plaudentium quæ Gaudia Civium?
Cui vividis Ignes refulgent,
Cui crepitant radiantque Flammis?
Adeſt vocatus jam Prece regia,
Adeſt ſecundis Ominibus Deus!
Tædis nec inſuetus reviſit
Angliacas Hymenæus Oras!
Aſſurge, noſtris ſi Precibus favens
Unquam fuiſti, Muſa Lyræ potens,
Voſque O quibus Curæ eſt, adeſte,
Conjugii ſociale Fœdus.
Deſcendat altis Culminibus Dea,
Linquens paternas Alma *Venus* Domos;
Provecta deſcendat per Auras
Æthereas properante Curru.
Dulcis *Diones* blandus *Amor* Puer
Adſit Sagittas in Pharetra gerens
Non Felle tinctas, & Parenti
Hæreat officioſus almæ.
En ſuave Princeps Imperium ſubit,
NASSOVII de Sanguine nobilis,
NASSOVII præſignis Armis!
Concilio pariter ſagacis!
Quin & decori Corporis æmulam
Riſu ſalutans accipe ſub Jugo
Nympham, Dea, acceptæque Amorem
Uſque Puer tuus adminiſtret.
Hymen, ſecundo Lumine præſide,
Claraque tali Connubio Face,
Odora præcinctus Coronis
Tempora florigeris venito.
Hæc noſtra vovit Muſa rudis, ſua
Haud voce ſperans flectere, ſed dabunt
Virtutibus tantis, meis quod
Carminibus Superi recuſant.

Philippus Craig
è Coll. Linc. Socio-Comm.

O Fons, medendi munere nobilis,
Cui vim salubrem *Phœbus* amicior
Indulsit, & Lymphis fugacem
Pæoniis retinere vitam;
Dum Tu ministras pocula, rarius
Parcæ triumphant; Te medicabiles
Præbente succos, otiosi
Cymba redit levior *Charontis*:
Gens læta per Te sensit AMELIAM
Orco negatam non satiabili;
Sentit redonatum BATAVIS
AURIACUM, pretiumque doni
Fatetur; undas qui simul ac Tuas
Haurire cæpit, rursus *Hymen* sacros
Accendit ignes, & recondit
Funeream *Libitina* tædam:
Adsit, perito pollice lilium
Quæ nectat ANNÆ cum brevibus rosis
Pimplæa dulcis, quæ perennem
AURIACO properet coronam.
Nec Te silebit *Pieridum* Chorus
Inter triumphos; Tu quoque Fontium
Dicere Musis chariorum,
Posthabitis *Heliconis* undis.

Henricus Tonge
Ædis Christi Alumnus.

Ad *PRINCIPISSAM.*

TE Lyra Te, VIRGO, Lyræ potentem
Gestit imbellis celebrare Musa:
Tu favens dignum Face nuptiali
Præcipe carmen,
Quale concordes animas duorum
Consonas uno referat tenore,
Gratias spirans, & honesta casti
Munera amoris;
Dissonus stridor querimoniarum
Absit: & gaudens Tua tota dici
Rite solennes numerosa claudat
Musica plausus.

Si

Si quid infausti violenta Febris
Miscuit dudum, duplicem ministrat
Gaudii causam Dolor hic, salubri
Mersus in unda.
Principis vultus modo, Veris instar,
Lætus affulsit Populo, vel ipsis
Auctior damnis; teneroque solvit
Corda timore.
Macte, Felices ter & amplius, quos
Copula irrupto satis arcta nexu
Mente conjunctos tenet, atque dulci
Compede vinctos.
O Pater, castum tueare limen;
Belgicos læto volitet per agros
Faustitas curru, subeatque nulla
Cura Penates.
Sis, precor, felix, ubicunque vivis,
Anna amans Sponsi, redamata Sponso;
Sic voluptatum variisque, & idem
Ordo recurrat:
Sic Salus vultu roseo, Pudorque
Blandus æternos pariant amores,
Et Fidem, quæ non citius suprema
Solvitur hora.

T. Winder è C. C. C. A. B.

To his Serene Highness the Prince *of* Orange *on passing thro'* Oxford *in his Return from* Bath.

AT length, in Pity to a Nation's Pray'r
Thou liv'st, O Nassau, Providence's Care!
Life's Sun, which lately with a dubious Ray
Gave the last Gleams of a short glorious Day,
Again with more than Noon-tide Lustre burns;
The *Dial* brightens, and the *Line* returns.
Some Guardian-Pow'r, who o'er thy Fate presides,
Whose Eye unerring *Albion*'s Welfare guides,
Taught yonder Streams with new felt Force to flow;
And bad th' exalted Minerals doubly glow.
Thus cold and motionless *Bethesda* stood,
Till Heavenly Influence brooded o'er the Flood.

EPITHALAMIA.

Lo, while our Isle with one loud *Pæan* rings,
Equal, tho' silent Homage *Isis* brings;
(*Isis* whose Erring on the modest Side
Th' unkind and ign'rant have mistook for Pride)
Hers is the Task of Reason, not of Art,
Words of the Mind, and Actions of the Heart!
And sure that unbought Praise which Learning brings
Outweighs the vast Acclaim that deafens Kings.
For Souls supremely sensible and great
See thro' the Farce of Noise and Pomp of State;
Mark when the Fools huzza, or Wise rejoice,
And judge exactly between Sound and Voice.
Hail and proceed! be Arts like ours thy Care,
Nor slight those Laurels thou wert born to wear;
Adorn and emulate thy glorious Line,
Take thy Forefathers Worth and give them thine.
Blest with each Gift that human Hearts can move,
In Science blest, but doubly blest in Love.
Pow'r, Beauty, Virtue, dignify thy Choice,
Each publick Suffrage, and each private Voice.

W. Harte A. M. of S. Mary Hall.

